ALEACES FORTUNA JUVAT

Stindardul românilor

Anul V - Nr. 23-24, Ianuarie 1989

Redaktion : Gmunderstr. 28 - 8000 Munchen 70

Tel. 089 / 78 96 54

CEREM AUTODETERMINARE ŞI ALEGERI LIBERE IN TOATE ŢĂRILE EUROPENE ANEXATE SAU SATELIZATE DE CĂTRE URSS

Senzaţionale Evenimente politice la sfârşitul anului 1988

de Ion Pantazi

Anul 1988 s'a încheiat prin răsturnarea unor principii politice bine conturate şi prin surprize de proporţii !

Cum ar putea fi altfel intitulată întâlnirea de la Tunis între delegaţia P.L.O şi reprezentanţii americani ?

Dar masa rotundă dintre delegaţii sovietici şi cei ai mujahedinilor la care aceştia [illegible] despăgubiri de război ? Să nu mai vorbim de medierea lui Armand Hammer între sovietici şi fostul Rege al Afganistanului, pentru revenirea acestuia pe tron !!!

Vom încerca să trecem în revistă evenimentele politice ale anului 1988, pentru a vedea cum s'a putut ajunge la astfel de consfătuiri.

Evident acest an a fost marcat prin "Glasnostul şi Perestroica" trâmbiţate de către Gorbaciov, care se poate spune că a obţinut o enormă credibilitate într'un Occident dezorientat, gata oricând să capituleze, de câte ori i se flutură pe la urechi "cuvinte dulci", despre pace, dezarmare şi democratizare.

Să nu uităm că anii 1986, 1987 au fost marcaţi prin lozinca adoptată de occident : "Mai bine roşu decât mort"!, iar în anul 1988, întreaga presă şi televiziune au căutat să infiltreze opiniei publice strania ideie că : rachetele Persching şi nu SS 20 ameninţă capitalele europene, că URSS-ul este o biată ţară încercuită care încearcă să se apere cum poate, căutând să interpună Polonia şi Afghanistanul pentru a scăpa de încercuire ! Dar mai mult : cei ce aspiră să nu fie "nici roşii, nici morţi", sunt agenţi ai C.I.A., care susţin imperialismul lui Reagan !

Războiul Irano-Irakian, situaţia din Uniunea Sovietică, războiul din Afghanistan, turburările din Orientul Mijlociu, alegerile din Statele Unite şi Franţa, răscoalele palestinienilor din Israel, au constituit subiectele de predilecţie ale întregii prese occidentale.

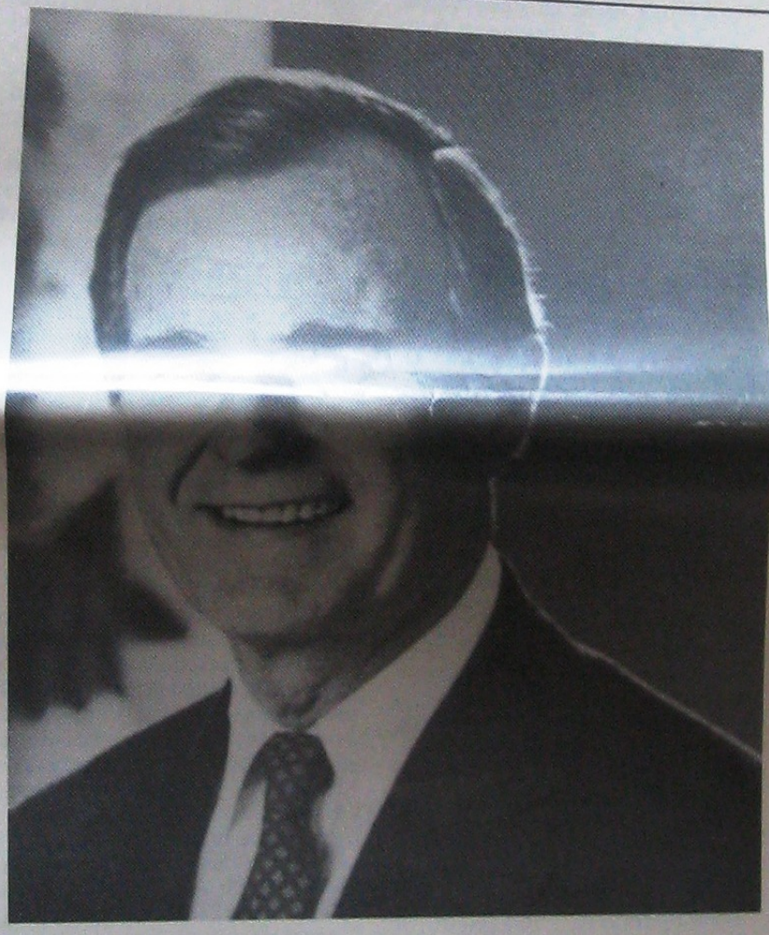

După multe negocieri secrete, s'a ajuns la încetarea ostilităţilor între Iran şi Irak, două ţări ajunse la epuizare după 9 ani de război ; un război lipsit total de orice sens.

Ceeace însă a constituit subiectul cel mai mult dezbătut de către întreaga presă occidentală, a fost situaţia din Uniunea Sovietică.

Evident, evenimentele din Uniunea Sovietică au dominat acest an 1988, prin "Glasnostul şi Perestroica" lui Gorbaciov atât de comentate şi apreciate în Occident.

Reformele preconizate de Gorbaciov sunt într'adevăr menite a schimba faţa lumii, cu singura menţiune pe care sunt nevoit a o preciza : să fie sincere.

Nu putem să-i acordăm lui Gorbaciov o deplină credibilitate, aşa cum o face Occidentul deoarece, spre deosebire de acesta, noi ne păstrăm memoria nealterată şi ştim că în istoria comunismului au mai existat încă doi leaderi care au pornit la drum ca mari reformatori. Aceştia au fost : Nichita Hrusciov în Uniunea Sovietică şi Nicolae Ceauşescu în România. Atât unul cât şi celălalt şi-au manifestat dorinţele de reformă cu caracter democratic, Hrusciov dându-şi arama pe faţă prin masacrele din Ungaria din 1956, iar Ceauşescu ajungând a fi cel mai odios dictator din întreaga istorie a Ţării noastre.

Să nu uităm că până astăzi Gorbaciov, pentru a-şi întări poziţia, a urmat întocmai linia politică a lui Ceauşescu ! Aceleaşi condamnări ale trecutului, aceleaşi critici ale leaderilor politici ce i-au precedat, acelaşi "pacifism" manifestat gălăgios, aceleaşi promisiuni, acelaş mod de a-şi dobândi maximum de putere în Stat, până la a se autonumi Preşedinţi de Stat, păstrând şi funcţia de Secretari Generali ai Partidului.

Ce a făcut Ceauşescu după ce a dobândit întreaga putere, o ştim cu toţii, ce va face Gorbaciov, rămâne de văzut. Desigur, nimeni nu are dreptul ca, prin similitudinea promisiunilor şi aceea a antecedentelor, să facă pronosticuri cu caracter de infaibilitate, dar cel puţin îndoielile credem că sunt perfect justificate.

In favoarea lui Gorbaciov pledează desigur multe argumente. Este imposibilă o reformă democratică liberalizatoare în Uniunea Sovietică, după 70 de ani de comunism, fără înlăturarea nomenclaturii care a stăpânit-o şi aceasta nu se poate face decât ajungând la depline puteri.

Cu o mare abilitate, Gorbaciov şi-a consolidat poziţia, schimbând structura vechiului Comitet Central, a Parlamentului şi înlocuindu-l pe şeful KGB-ului. A făcut aceste lucruri în vederea unor reforme democratice sau în propriul lui interes ?

Desigur, momentul politic în care a acţionat Gorbaciov, este cu totul altul decât acela al lui Hrusciov sau al lui Nicolae Ceauşescu.

La venirea sa la putere, Gorbaciov a fost confruntat cu două elemente cu totul noi, faţă de ale celorlalţi doi leaderi comunişti : catastrofala situaţie economică din Uniunea Sovietică şi spectaculara înarmare a lui Ronald Reagan.

Din această situaţie, Gorbaciov nu avea decât o singură ieşire şi aceasta însemna o reformă în profunzime în Uniunea Sovietică şi o înţelegere pe plan extern. Deocamdată, atât reforma pe plan intern, cât şi înţelegerea pe plan extern se reduc la promisiuni. Ambele însă i-au folosit din plin lui Gorbaciov pentru a primi nişte credite, care prin amploarea lor, le-au întrecut pe toate cele obţinute de predecesorii lui. Indiferent dacă Gorbaciov este într'adevăr sincer în ceeace urmăreşte sau rămâne

credincios lozincei "doi paşi înainte, unul înapoi", el se ridică astăzi cu mult deasupra oamenilor politici occidentali.

Să căutăm să analizăm cele două ipostaze în care s'ar putea situa Gorbaciov. În cazul unor bune intenţii din partea sa. Evident că lui Gorbaciov îi trebuiesc puteri depline, pe care astăzi este pe punctul de a şi le însuşi. Îi trebuiesc fonduri imense şi a început să le obţină. Îi mai trebuieşte şi timp, un timp îndelungat, pentru a transforma cea mai odioasă dictatură din întreaga istorie a omenirii, într'o democraţie care să se apropie oarecum de cea occidentală.

Dar acest timp îi trebuieşte lui Gorbaciov, chiar dacă rămâne credincios lozincii "doi paşi înainte, unul înapoi"! Dacă el execută "pasul înapoi", poate în timp, cu ajutorul creditelor ce le obţine, să refacă economia sovietică şi să reia cu mai multă vigoare "cei doi paşi înainte"!

Atât în palidele reforme interne pe care le încearcă, cât şi în retragerea din Afghanistan, Gorbaciov se izbeşte de greutăţi imense.

Cu "Glasnostul şi Perstroica" este extrem de greu de jonglat. Încă de pe acum popoarele Uniunii Sovietice, care au luat "drept bune" aceste promisiuni, au început să ceară vehement respectarea lor. Realitatea este că toate aceste popoare vor independenţa, iar armenii, lituanienii, letonii şi estonienii ameninţă din plin dezmembrarea Uniunii Sovietice.

Astăzi, prin catastrofa cutremurului din Armenia, Gorbaciov are un moment de respiro în această ţară. De altfel ei şi-a luat şi unele măsuri de siguranţă, lăsând Armenia din punct de vedere - ajutoare - în seama Occidentului, ba mai mult - operând aproape 2000 de arestări - dintre leaderii armeni. Dar ce se va întâmpla în viitorul an, când ucrainienii, tătarii şi celelalte popoare subjugate se vor răscula cerând la rândul lor independenţa ? Cum se va descurca Gorbaciov ? Dacă va tolera răscoalele, va ajunge la revoluţie, iar dacă le va reprima după obişnuitele sisteme sovietice, va renunţa la "Glasnost şi Perstroica" şi implicit la credibilitatea şi creditul Occidental.

Până astăzi, instituţiile cu caracter "umanitar" din Occident, "Drepturile Omului" şi "International Amnistty", au închis ochii atât la intervenţiile armate ale lui Gorbaciov în Armenia, cât şi la arestările executate deşi ele s'au soldat cu mii de victime !

Dar aceste Instituţii cu caracter "umanitar", supra infiltrate de comunism, ne-au demonstrat de multă vreme că sectorul lor de predilecţie rămâne Chile şi Africa de Sud, ţările comuniste fiind uitate qvazi-total ! Pentru ele comunismul nu reprezintă un real pericol pentru pace, ci doar dictaturile de dreapta, deşi istoria ne-a dovedit că regimurile dictatoriale de dreapta pot fi răsturnate, pe când cele de stânga niciodată !

Drepturile Omului, create spre a camufla impotenţa Occidentului de a respecta Charta Atlanticului, nu au şi nu pot avea nici un viitor. Numai atunci când Naţiunile vor fi libere, Drepturile Omului vor fi respectate.

Să revenim însă la situaţia din Uniunea Sovietică.

Indiferent de realele intenţii ale lui Gorbaciov, lui îi va fi extrem de greu să aducă la o linie de plutire economia sovietică şi în acelaşi timp să ţină în frâu dorinţa de libertate a tuturor popoarelor subjugate, la care se adaugă însuşi poporul rus.

"Bomba" discursului lui Gorbaciov de la O.N.U., prin care acesta a anunţat o dezarmare convenţională unilaterală, prin retragerea din Europa a 500.000 de oameni cu materialul de război adiacent, care a entuziasmat atât de mult presa occidentală, nu reprezintă decât un subtil calcul sovietic care, păstrându-şi o mare superioritate, a scos la rebut un material demodat şi evident şi pe cei ce-l deserveau. Astfel de reduceri, prin modernizarea capacităţii de luptă, cu efective în oameni mai mici, s'au executat în mai multe rânduri în cadrul Pactului Atlantic, fără trâmbiţe şi fără fanfare. Pentru sovietici, o astfel reducere reprezentă o necesitate stringentă, pentru economiile ce sunt forţaţi să le facă.

Războiul din Afghanistan, în cei 9 ani de până acum, a adus multe dureri de cap conducătorilor sovietici şi enorm de mari cheltueli.

Armand Hammer a negociat încetarea războiului, prin retragerea sovieticilor. Desigur încetarea războiului a constituit o unanimă dorinţă, atât a mujahedinilor cât şi a lui Gorbaciov, care-şi putea astfel demonstra intenţiile pacifiste.

Se ştie prea puţin de felul în care a condus Armand Hammer aceste tratative, dar ce a transpirat într'o oarecare măsură este că ruşii au acceptat să se retragă până la 15 Februarie 1989, păstrându-şi o regiune "tampon", cu condiţia ca americanii şi pakistanezii să nu-i mai ajute pe afghani.

Pentru a-şi asigura această neintervenţie prin ajutoare militare americane şi pakistaneze, se pare că sovieticii au organizat atentatul prin care şi-au pierdut viaţa cei mai importanţi conducători pakistanezi. Destabilizarea Pakistanului constituia o garanţie pentru sovietici. Ei şi-au înarmat guvernul fantomă de la Kabul, dotându-l cu rachete 20 SS şi cu armament ultra modern, crezând că prin aceasta îşi vor menţine dominaţia în această regiune. "Socoteala de acasă, nu s'a potrivit însă cu cea din târg"! Cu, sau fără ajutor pakistanez şi american, mujahedinii au înaintat vertiginos, schimbând astfel datele înţelegerii mediate de Armand Hammer şi acceptate de către sovietici.

Prin ce noi medieri, nu se ştie, dar iată-i la o masă rotundă negociind pe sovietici şi pe mujahedini ! Dar, mai mult decât atât, mujahedinii cer şi despăgubiri de război ! De unde să plătească Gorbaciov, care este confruntat cu atâtea probleme de ordin economic ? Anul 1989 ne va lămuri şi în această privinţă.

Sfârşit de ultim moment, prin care Armand Hammer mediază între fostul Rege al Afganistanului şi Gorbaciov, pentru readucerea acestuia pe tron, întrece orice imaginaţie ! Gorbaciov este gata să "lingă unde a scuipat", căci cu mujahedinii nu poate ajunge la nici o înţelegere !

Nu vrem să tragem concluzii, ne mulţumim să expunem faptele şi să le comentăm. Pentru aceasta însă trebuie să facem un tur de orizont şi în celelalte "regiuni fierbinţi", precum şi în Occident.

Israelul a fost confruntat în întregul an 1988, cu puternice răscoale ale palestinienilor

Regele Husein al Iordaniei a pus în mare dificultate Israelul, renunţând la Cisiordania, ocupată de Israel, dar nu anexată, pentru a se constitui acolo un Stat palestinian. Acest fapt a oferit lui Iaser Arafat, un pretext de a provoca zilnic în Israel puternice răscoale şi chiar de a declara "Statul Palestinian Independent" cu guvern în exil.

Acest guvern a fost recunoscut de o mulţime de state şi astfel situaţia în Orientul Mijlociu a devenit explozibilă.

Iaser Arafat a început un turneu de vizite în întreaga lume şi a fost primit chiar la Parlamentul European de la Srasbourg, la Organizaţia Naţiunilor Unite de la Geneva şi la Vatican de către Papă !

Evenimentele au surprins Israelul în alegeri, iar după aceea cu un guvern de coaliţie greu constituit, trebuind să facă faţă unei situaţii internaţionale nefavorabilă pentru el. Şi tocmai în această situaţie, aliaţii săi americani au început la Tunis, tratative cu P.L.O.-ul fără a avertiza Israelul !

Ne vom opri mai mult asupra acestei situaţii, deoarece o considerăm de o maximă importanţă în contextul politicii internaţionale.

Statele Unite au recunoscut Organizaţia Palestiniană pentru Eliberare, invitând-o la acest dialog.

La discursul lui Iaser Arafat de la Naţiunile Unite de la Geneva, Israelul şi Statele Unite nu au luat parte, ceeace a constituit incontestabil un impas. Dar în culise au avut loc tratative secrete.

În urma acestor tratative, reprezentantul american la O.N.U. a anunţat condiţiile americane pentru o reglementare în Orientul Mijlociu.

1 - O conferinţă internaţională nu-şi are rostul într'o atmosferă de terorism şi violenţă.

2 - Pentru Israel, deşi dificil, este clar că pentru a obţine securitatea pe care o merită şi o cere, trebuie să se retragă din teritoriile ocupate şi să ţină cont de drepturile politice legitime ale palestinienilor.

3 - Pentru palestinieni este deasemenea dificil, dar pentru a obţine drepturi politice legitime, trebuie să ţină cont de existenţa Israelului şi de necesităţile sale de securitate.

4 - Celelalte ţări arabe trebuie să-şi reglementeze conflictele prin negocieri.

5 - Este timpul ca Uniunea Sovietică să-şi reglementeze relaţiile diplomatice cu Israelul şi China să recunoască Israelul.

6 - Părţile trebuie să ştie să facă compromisuri loiale.

La toate aceste puncte, Iaser Arafat a răspuns "da", făcând astfel posibile tratativele cu americanii.

Preşedintele Ronald Reagan a comunicat că "a autorizat departamentul de Stat să înceapă un dialog substanţial cu P.L.O.".

Israelul se pare că nu a fost consultat şi conducătorii săi în unanimitate au declarat : " O zi de doliu pentru Israel".

Se pare că preşedintele Ronald Reagan a vrut să soluţioneze problema Orientului Mijlociu, încă în cursul anului 1988.

Toată această problemă a Orientului Mijlociu, felul în care americanii vor s'o soluţioneze, ne pune în faţa a o mulţime de întrebări ce nu-şi găsesc răspunsuri :

1 - De ce până astăzi, americanii nu au ajuns la o concluzie atât de simplă ?

2 - Sunt sau nu sunt, palestinienii terorişti ?

3 - Dacă sunt, cum este posibil să cedezi terorismului şi să pui într'o situaţie atât de critică pe cel mai fidel aliat ?

4 - Dacă nu sunt terorişti, pentru ce au trebuit atâţia ani, pentru rezolvarea unuia din cele mai grave conflicte ce ameninţă întreaga pace a lumii ?

Dar în contextul de schimbări al conţinutului noţiunilor, cu care este greu să ne putem adapta şi pe care-l practică în egală măsură atât lumea occidentală cât şi cea comunistă, întrebările ce ni le punem se multiplică şi răspunsurile sunt şi mai greu de dat.

Ce se numeşte terorism ? Cum este posibil ca o etichetă pusă, fără drept de apel, organizaţiei P.L.O., precum că ar fi o organizaţie teroristă, până mai ieri, să facă astăzi din ea un partener de discuţii, pentru care să îndepărtezi un aliat fidel ?

Se numesc terorişti acei oameni care luptă pentru libertatea ţării lor, întrebuinţând pentru acest lucru, toate mijloacele ce îi stau la dispoziţie ?

Nu este oare o cruntă constatare că, făcând numai petiţii şi cereri de audienţă, nimeni nu se uită la tine şi nu obţii absolut nimic ?

Şi-atunci pot fi numiţi palestinienii terorişti ?

Nu este oare o încurajare a terorismului prin a accepta ideia că singura posibilitate a unui popor de a-şi obţine drepturile firesti este a pune mâna pe armă ?

Iar dacă totuşi au fost taxaţi drept terorişti, nu tot terorişti s'au numit evreii, care luptând pentru un Israel liber ; au asasinat pe engizii ocupanţi, până şi-au ajuns visul cu ochii ?

Prin terorism a ajuns Israelul să fie o ţară liberă, prin terorism au ajuns palestinienii să le fie recunoscute drepturile legitime de

către americani !

Situaţia este îngrijorătoare şi din cu totul alte motive. În primul rând, lipsa de consecvenţă politică americană şi lipsa de loialitate de care au dat dovadă faţă de aliatul lor, pune astăzi mai mult ca oricând în dubiu credibilitatea americană faţă de toţi aliaţii săi.

Dar acest lucru nu se petrece acum faţă de Israel, pentru prima oară. Nu o dată conducătorii americani au purtat discuţii cu inamicul şi au luat decizii, peste capul aliaţilor lor !

Să admitem că preşedintele Reagan a ajuns la concluzia că nu se poate face pace în Orientul Mijlociu decât pe această cale şi, trebuie să facă o întoarcere de 180 grade a politicii americane, prost dusă până în acest moment. "Mai bine mai târziu decât niciodată"!

Nu era însă normal şi chiar obligatoriu să-şi avertizeze aliatul ?

Dar această schimbare a politicii americane, nu produce noi destabilizări în Orientul Mijlociu ?

Să nu se uite că Israelul a fost şi este, un serios cap de pod al lumii libere occidentale, în mijlocul unei lumi arabe gata oricând de a se alătura Uniunii Sovietice.

Să nu uităm că Israelul a fost singura ţară din lume, care a protejat pe creştinii din Liban.

Să nu uităm că Israelul reprezintă singura democraţie în mijlocul unei "masse" de dictaturi.

În politică, occidentalii ne-au învăţat că nu există morală, nu există scrupule dar, slăbind Israelul nu înseamnă "a-şi tăia craca de sub picioare" ?

Evident că situaţia în Orientul Mijlociu, trebuia soluţionată, dar preţul nu este deosebit de mare ? Şi admiţând că Statul palestinian va fi creiat, poate cineva crede că palestinienii în special şi, toţi arabii în general, vor fi satisfăcuţi ?

Personal am fost întotdeauna împotriva marilor capitalişti evrei şi creştini, care alcătuiesc împreună Oculta, ce vrea să se irijeze în conducătoare a lumii. Nu am fost niciodată antisemit dar într'o lume cu adevărat liberă, toate popoarele trebuie să fie egale şi această egalitate să fie consfiinţită prin suveranitatea absolută a fiecărui popor. Nu pot accepta sub nici o formă amestecul Consiliului Mondial Evreiesc în afacerile externe ale altor ţări.

Am admirat întotdeauna Israelul, care a demonstrat că naţionalismul şi cu democraţia fac cea mai bună casă împreună.

Am admirat şi admir Israelul, pentru dăruirea cu care-şi apără Patria, pentru credinţa lui nestrămutată în Dumnezeu, pentru faptul că pun la baza societăţii lor Familia.

Dar schimbarea politicii americane nu s'ar fi putut produce fără aprobarea sau chiar ordinul Ocultei şi al Consiliului Mondial Evreiesc ! Îşi sacrifică aceştia pe compatrioţii lor numai de dragul afacerilor financiare şi a eventualului Guvern Mondial ce vor să-l instaureze ?

Avertizmente în acest sens au mai fost date, dar de la avertizări până la execuţie, este totuşi un drum îndelungat.

Evident, nu poate fi vorba de sacrificarea Israelului, ci doar de punerea lui la punct, amintindu-i-se că el este o ţărişoară care nu trebuie să ia protecţia ce i s'a acordat ca un drept, ci doar ca o favoare !

Oculta a demonstrat că nu ţine cont de rubedenii şi că interesele ei primează.

Dar, cum este vorba de politică şi "politica este arta de a realiza imposibilul", de ce nu am formula şi o altă ipoteză, pentru a explica "voltfaceuf"american ?

Aşa cum aproape toate înţelegerile politice s'au realizat "în culise", prin tratative ultra-secrete, de ce nu am accepta şi următoarea ipoteză :

Dată fiind amploarea recunoaşterii "Guvernului palestinian în exil", oamenii politici israelieni şi americani să fi căzut de acord (tot în culise), să întindă o cursă lui Iaser Arafat, prin recunoaşterea condiţionată de către americani : încetarea ori cărui act terorist .

Are oare Iaser Arafat posibilitatea de a controla pe toţi palestinienii, pentru a-şi putea respecta cuvântul dat ?

Un singur act terorist desfăşurat pe teritoriul Israelului, nu ar anula înţelegerea dintre americani şi palestinieni, compromţându-i pe aceştia?

Nu s'ar dovedi astfel, fără drept de apel că palestinienii sunt nişte terorişti, cu care nu se poate sta de vorbă ?

Nu şi-ar pierde Iaser Arafat autoritatea pe care o are actualmente în gruparea sa, care astfel se va destrăma ?

În aceste condiţii este foarte posibil ca înţelegerea între americani şi israelieni să fie perfectă şi protestul israelian să fi fost pur formal.

Personal rămân la ideia că iudaismul şi creştinismul trebuie să ducă o luptă comună împotriva ateismul mondial generat şi susţinut de comunism. Pentru aceasta, atât evreii cât şi creştinii trebuie să uite nişte resentimente creiate artificial în decursul istoriei.

Se pare că Marea Finanţă Internaţională este dispusă acum, când are o linişte relativă din partea Uniunii Sovietice, să activeze cu o mai mare intensitate în vederea Guvernului Mondial.

Ea nu uită că numai socialismul poate duce la scopul final şi pentru aceasta a ştiut să destrame în Franţa coaliţia partidelor de centru-dreapta, netezind calea socialismului.

Acest socialism arhaic, sclerozat şi desuet, bazat pe răsuflata doctrină marxistă, a reuşit ca numai în interval de câteva luni de la venirea la putere să destabilizeze Franţa, cum n'a fost niciodată, cu excepţia guvernării socialiste premergătoare celui de-al doilea război mondial.

Franţa destabilizată, înseamnă Europa destabilizată, înseamnă anihilarea inamicului economic potenţial al Statelor Unite.

Credibilitatea unei Franţe socializată şi destabilizată se află sub semnul întrebării la Bonn.

Europa nu mai poate năzui astăzi către Statele Unite ale Europei, bazate pe suveranitate naţională, care să se poată apăra singură. Toate planurile de apărare în comun au fost aruncate la coş. De altfel pentru ce să cheltuieşti bani pentru apărare, atâta vreme cât "toată lumea doreşte pacea"! Soarta Europei, apărarea ei, intră din nou în mâinile Ocultei de la Washington şi, ce încredere se mai poate avea în ea ?

Vizitele la Moscova ale Cancelarului Helmuth Kohl şi ale preşedintelui François Mitterand nu au adus decât ceeace era previzibil. Ambii conducători europeni s'au dus la Moscova, nu pentru a lămuri o situaţie politică ce nu poate fi elucidată, ci pentru a-şi depune umili "obolul în galbeni", care este atât pe placul Moscovei cât şi al Washingtonului.

Ei sunt angajaţi într'o "horă", în care trebuie să joace fără a şti cine va fi până la urmă "dirijorul muzicii". Nefiind capabili de a avea un cuvânt de spus, ei trebuie să se pună bine cu toţi "sfinţii", închinându-se pe rând la Washington şi la Moscova.

În acest timp în Statele Unite s'au desfăşurat alegerile prezidenţiale cu întreg "circul" obişnuit.

Spre fericirea celor ce încă mai speră în libertate, a fost ales George Bush.

Unii atribuie această alegere redeşteptării conştiinţei americane, curentului "Reagan", care pleacă lăsând în urma lui o mentalitate sănătoasă, care se va consolida şi în curând va da roade.

Să dee Dumnezeu !

Personal cred că această alegere este opera Ocultei, care nu are interesul să destabilizeze şi Statele Unite. Un guvern democrat astăzi ar fi însemnat acest lucru, ar fi însemnat slăbirea poziţiei politice a Statelor Unite în lume.

Un guvern George Bush, este cu mult mai maleabil, putând în orice moment să schimbe orice orientare politică. Este ceeace trebuieşte în momentul de faţă Marei Finanţe Internaţionale ; destabilizare în toate colţurile pământului şi cât mai multă siguranţă în Statele Unite.

Cei de la Washington stând în expectativă, desigur că viitorul lumii se va stabili la Moscova. Care este acest viitor, este imposibil de prevăzut. Numai Gorbaciov poate aduce liberalizarea şi odată cu ea Guvernul Mondial şi tot numai el ne poate readuce "războiul rece", cu care ne-am obişnuit. Dat fiind că şi pentru o ipoteză şi pentru cealaltă este necesar un timp îndelungat, nu trebuie să aşteptăm la nimic sigur înainte de anul 2000 !

Din păcate, Lech Walesa a avut dreptate când l-a întrebat pe Cardinalul Lustiger, la recenta întâlnire de la Paris : "Care este credinţa dvs, oameni ai Occidentului ? Aveţi totul, aveţi bogăţii, aveţi libertate, dar se pare că nu credeţi în nimic"!

Herausgeber und fur den Inhalt Verantwortlich : Ion Pantazi Gmunderstr. 28 - 8000 Munchen 70

REDACŢIA ZIARULUI "STINDARDUL ROMÂNILOR"

Redactor Şef : Ion Pantazi
Redactori:
Vladimir Boutmy de Katzman
Dan Cernovodeanu
Constantin Macri
Florin Mâtrescu
Vladimir Sârbu
Virginia Şerbănescu
Corespondenţi :
Ion Biriş - Canada
Dan Păun - St. Unite
Daniel Mălureanu - Australia
Corectări în computer, punere în pagină şi grafică :
Ioana Pantazi
Paginaţie şi expediţie :
Mihai şi Radu Pantazi

DRAGI CITITORI,

Un ziar românesc în Exil nu poate să supravieţuiască numai depunându-se mult suflet şi multă muncă, îi mai trebuiesc şi fonduri !

Ajutaţi "Stindardul Românilor" prin abonamente de susţinere, iar cei mai strâmtoraţi, prin simple abonamente.

Cu regret anunţăm cititorii noştri care nu şi-au reînoit abonamentul că începând din Ianuarie 1989, nu vor mai primi ziarul.

Costul unui abonament pentru Europa este de 50 DM ; pentru Statele Unite şi Canada, 35 dolari americani, pentru America de Sud, 40 dolari americani, iar pentru Australia, 45 dolari americani.

Anunţăm totodată că ziarul "Stindardul Românilor" este ziarul oficios al "Congresului Mondial Românesc" al "Naţiunilor Captive" şi al "Consiliului Naţional", cărora le va rezerva atâtea pagini câte le sunt necesare.

Deasemeni anunţăm că ziarul "Stindardul Românilor" fiind un ziar de opinie, el conţine şi articole, care nu trebuiesc atribuite grupărilor : Congresul Mondial Românesc, Naţiunilor Captive şi Consiliului Naţional, ce-şi au paginile lor rezervate.

Rugăm pe toţi membrii acestor grupări, spre a fi bine informaţi, să se aboneze la "Stindardul Românilor.

Contribuţiile pot fi trimise prin : mandat poştal sau CEC în scrisoare recomandată pe adresa : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 Muncen 70 sau prin Bancă.

BAYERISCHE VEREINSBANK
BANKLEITZAHL : 700 202 70 - CONTO : 33811152 pe numele Ion Pantazi - "Stindardul Românilor".

Românii din Franţa sunt rugaţi a trimite contribuţiile pe adresa : Vladimir Boutmy de Katzman - 12 bis, Pl. Henri Bergson - 75008 Paris. Tel. 43 87 93 72.

PAGINA REZERVATĂ "CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC"

PRIN EI, PRIN TOŢI ACEŞTI OAMENI DĂRUIŢI, S'A PUTUT MENŢINE DE-ALUNGUL VEACURILOR FLACĂRA ROMÂNISMULUI.
ŞI TOT PRIN EI VA ARDE ŞI ÎN VIITOR PURTÂNDU-NE SPRE VEŞNICIE.

Incontro con Vintila Horia, lo scrittore delle radici e della nostalgia

Premio Goncourt nel '60 con «Dio è nato in esilio», vi rinunciò dopo una campagna di diffamazione scatenata dal regime di Bucarest L'amicizia con Eliade, la stima di Papini, le divergenze con Cioran

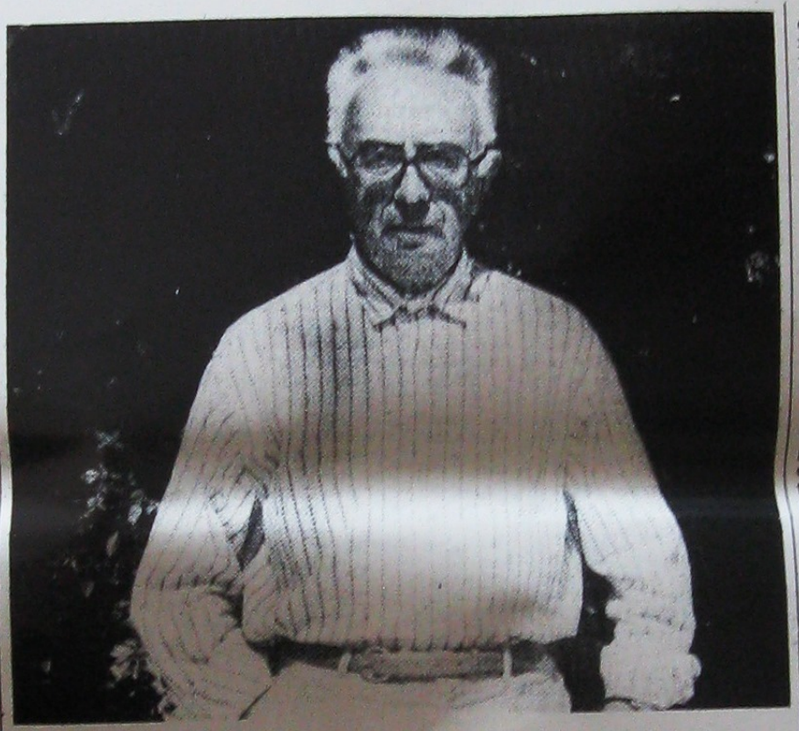

Io resto romeno

di Maurizio Cabona

Madrid – Le radici e l'esilio, la patria e il ricordo. Vintila Horia, 72 anni, romeno, da mezzo secolo vive lontano dalla sua terra. Al cosmopolitismo gelido delle *gens de lettres* Horia oppone la nostalgia: si può vivere tra popoli a cui non s'appartiene solo a condizione di restare quelli che si è. E romeno Horia è rimasto, da diplomatico, a Roma fino al '40 e a Vienna fino al '44; poi, da prigioniero, dopo la resa del suo Paese ai sovietici, quando fu internato dai tedeschi; infine, da esule, quando la guerra finì e a Bucarest il potere passò ai comunisti.

Il suo romanzo più famoso, *Dio è nato in esilio*, è stato scritto nel '58, direttamente in francese. Questa rivisitazione del dramma di Ovidio, relegato da Augusto sul mar Nero fino alla morte, ottenne il premio Goncourt nel '60. Ma Horia non incassò mai i simbolici cinquemila vecchi franchi che gli spettavano, perché vi rinunciò. Infatti «L'Humanité», quotidiano del Partito comunista francese, aveva lanciato una campagna diffamatoria contro di lui, basata su alcuni articoli scritti da Horia prima della guerra, gli stessi che nel '46 erano serviti da pretesto al regime di Bucarest per condannarlo all'ergastolo in contumacia. Gli accademici che conferivano il Goncourt nella vicenda non dettero prova di virile determinazione e Horia, signorilmente, li tolse d'imbarazzo. Il libro però ebbe così più pubblicità del previsto: a tutt'oggi è stato tradotto in quattordici lingue (l'ultima edizione italiana è di Fogola). Dopo ne sono venuti altri: *Il cavaliere della rassegnazione*, *Gli impossibili*, *La settima lettera*, *Diario di un contadino del Danubio*, *una donna per l'apocalisse*, *La rivolta degli scrittori sovietici*, *Viaggio al San Marcos*, *Viaggio ai centri della Terra*, *Considerazioni su un mondo peggiore*.

«L'ambasciata romena a Parigi aveva preso contatto con me – racconta Horia – perché mi prestassi alla loro propaganda: sarebbe bastato che mi facessi fotografare con qualche diplomatico. Rifiutai. Così, pochi giorni dopo, "qualcuno" diede all'"Humanité" un fascicolo su di me. Tutta l'operazione fu condotta da Michel Rales, presidente dell'Istituto romeno per le relazioni con l'estero e capo della delegazione all'Unesco: già ministro del Lavoro con re Carol, era poi passato coi comunisti».

Nella sua casa di Collado Villalba, a un'ora d'auto da Madrid, Horia vive circondato di libri. Dalle finestre si vede la grande croce che sovrasta il «Valle de los Caidos», dove sono stati riuniti i resti dei caduti – franchisti e antifranchisti – nella guerra civile che insanguinò la Spagna fra il '36 e il '39. Poco più in là, a Majadahonda, riposano i volontari romeni morti combattendo per Franco. Appartenevano al Movimento legionario di Corneliu Codreanu, meglio noto come Guardia di Ferro. Horia non era dei loro, anzi con loro in patria aveva avuto aspre polemiche: «Diffidavo della Guardia – spiega – perché praticava la violenza e io ero e sono cristiano. Quando giunse al governo, nell'ottobre '40, persi il posto di addetto stampa a Roma e rientrai in diplomazia solo nel gennaio '41, dopo che la Guardia fu sconfitta dal dittatore Antonescu. Ma quando, molti anni dopo, ho letto gli scritti di Codreanu, ho riconsiderato il loro sacrificio. Del resto non si capisce la Romania trascurando Codreanu e Antonescu. Nella nostra storia c'è una tradizione di sacrificio, d'immolazione personale, da Decebalo in poi. Si ricordi che Antonescu, dopo la resa dell'agosto '44, avrebbe potuto continuare a governare per conto dei russi: per convincerlo lo portarono a Mosca, minacciandolo di morte se non avesse accettato. Non cedette e finì davanti al plotone d'esecuzione».

La Romania, la terra degli avi. «Il comunismo non l'ha cambiata, l'ha solo immobilizzata. Ho appena letto le poesie pubblicate nella Bessarabia sovietica da un romeno di quella regione che ci fu strappata nel '40 e poi, definitivamente, nel '44: anche là s'è conservata l'anima romena». Horia non è mai tornato in patria e ciò ne ha acuito e non spento il desiderio. «Ho vissuto in Umbria e in valle d'Aosta nell'immediato dopoguerra. Giovanni Papini, che mi stimava, cercò d'aiutarmi a trovare lavoro. Erano tempi difficili per gli italiani, figurarsi per uno straniero. Così nel '48, preceduto da una raccomandazione di Papini, emigrai in Argentina, allora prospera. Feci il bancario, il libraio, il giornalista. Nel '53 riattraversai l'oceano, stabilendomi in Spagna, dove sono rimasto tranne un breve periodo, trascorso in Francia».

Quest'ultima è stata il rifugio di Mircea Eliade, storico delle religioni; di E.M. Cioran, filosofo; di Stéphane Lupasco, epistemologo; di Virgil Gheorghiu, romanziere; di Jean Parvulesco, poeta; di Eugène Ionesco, drammaturgo. Appartenevano a una generazione inviata a studiare o a perfezionarsi all'estero durante il regime di Antonescu. Dopo la guerra nessuno di loro ha aderito al regime comunista. Horia li ha conosciuti tutti, per lo più durante l'esilio. Risale al periodo giovanile invece l'amicizia con Eliade, durata fino alla sua morte. A differenza di Horia, Eliade era stato con Codreanu e perciò era finito nelle carceri di re Carol. Come Horia, anche Eliade ebbe le sue vicissitudini dopo la guerra, che lo aveva visto addetto culturale all'ambasciata romena di Lisbona. Nell'epistolario di Cesare Pavese se ne trova traccia in seguito ai contrasti suscitati dalla sua decisione di inserire *Tecniche dello yoga* di Eliade nella collana di antropologia che lo scrittore curò per Einaudi fino alla morte (il libro apparve solo nel '52). In Francia l'uscita postuma del secondo volume di memorie di Eliade, *Les moissons du solstice* (Gallimard), ha riacceso all'inizio di quest'anno le polemiche di un «caso Heidegger» in sedicesimo.

«C'è un totalitarismo morbido – rileva Horia – che pretende di stabilire chi abbia il diritto di esprimere in un libro le sue idee. Che ciò avvenga nel nome del dovere di essere liberi, come fanno gli illuministi; del dovere di essere uguali, come fanno i marxisti; o del dovere di essere ariani come facevano i nazionalsocialisti, il risultato è sempre lo stesso. Spiace che al gioco si prestino talora uomini e giornali che credono veramente nella libertà. Uno spagnolo illustre, Gregorio Marañon, diceva: "Che cos'è un liberale se non ammette le idee degli altri?". Mi danno del reazionario: lo sono nel senso che reagisco a un clima che non mi piace».

La speranza di Horia è nel cristianesimo: «Conquista posizioni segrete, intime, e non è in decadenza come qualcuno sostiene. In questo dissento da Cioran; partiti dalle stesse posizioni, siamo giunti col tempo a conclusioni opposte. Il suo pessimismo tragico è conseguenza di ciò che ha sofferto nell'esilio. Io sono rimasto fedele a me stesso».

(Articol apărut în "il Giornale", Milano 7.XI.1988)

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC"

Scrisoarea D-lui Vintilă Horia la constituirea "Congresului Mondial Românesc"

Villalba, 7 Mai 1988

Stimate Domnule Pantazi,

Imi pare foarte rău că nu pot participa la şedinţa de inaugurare a Congresului Mondial Românesc dela Paris, însă la începutul lui Iunie plec în călătorie, de cursuri şi de conferinţe, în Argentina şi Chile. Ţin însă să vă comunic adeziunea mea la ideea Dv., urându-vă, în acelaş timp, tot succesul pe care o astfel de încercare îl merită. Eu fac parte din cea mai veche generaţie a exilului, cea de după 1945, ştiu deci, de mai bine de patruzeci de ani, ce înseamnă lupta noastră pentru a pune în comun forţe româneşti în diasporă. Spun aceasta pentrucă, în momentul în care noi am ales exilul, imediat după terminarea războiului, după ani de încordare culminaţi în lagăre şi foame, era foarte greu să începi o viaţă nouă în străinătate. Nu existau, ca acuma, colonii româneşti mai mult sau mai puţin organizate, totul trebuia înşirat "pe un fir de întuneric", nesprijiniţi de nimeni, căzuţi într'o lume în care fiecare a făcut ce a putut, dus înainte numai de propriile lui forţe, de posibilitatea de a-şi face drum într'o "selva oscura", cum spunea Dante. Pădure întunecată a fost acea perioadă de timp, intrare în infernul exilului, pe care l'am ştiut străbate, înfrânge şi depăşi. Vă scriu aceste rânduri în amintirea acelui timp de teribilă adaptare, în care am asistat la proiectarea voinţelor româneşti de a fi pe orizontul unei lumi occidentale care nu apleacă înspre noi auzuri înţelegătoare, ci pur şi simplu un fel de curiozitate sportivă : avem să rezistăm sau avem să ne prăbuşim ?

Puţini s'au prăbuşit, cei mai mulţi am trecut dincolo de cele mai nebănuite greutăţi. Români au luptat pentru viaţă în Africa, în Asia, în Australia, în cele două Americi, construind poduri şi căi ferate în jungle şi deşerturi, îngrijind bolnavi de toate rasele şi limbile, pe meridianele şi paralele cele mai neromâneşti posibile ; alţii au ajuns profesori la Universităţile din toate spaţiile culturii universale ; mulţi au deschis negoţuri şi au făcut afaceri, au întemeiat industrii, au inventat aparate, au perfecţionat sisteme industriale, au îmbunătăţit practici economice vetuste sau barbare, au navigat, au publicat cărţi, au scris şi au vorbit despre România în locurile cele mai îndepărtate de sufletul Ţării, acolo unde, până atunci, nu pusese piciorul niciun Român ; pământul a devenit o planetă în care noi, pentru întâia oară, înfigeam un steag de cunoaştere, de înţelegere şi, adesea de civilizaţie. Niciun alt popor condamnat, ca şi noi, la exil, n'a făcut atâta pentru condiţia umană cât am făcut noi în aceşti ani blestemaţi în decursul cărora, în timp ce noi ne băteam cu Turcii tuturor greutăţilor, reveneau la suprafaţă, văduvite de înţeles şi de eficacitate, nişte "drepturi ale omului" care n'au ţinut socoteală niciodată nici de drama noastră a celor din exil, nici de tragedia fără nume a celor care rămâseseră acasă. Vreau să spun, fără gând critic, fără urme de ură sau de reproş, că această întreagă doctrină a drepturilor omului, în lunga ei procedură legală şi vitală, a făcut greşala de a lua fiinţă dincolo de om. Nu de omul ca existenţă, ci de omul ca esenţă. Esenţă pe care noi, Românii din exil, ca şi cei din Ţară, am reprezentat-o cu mai multă autenticitate decât toate reuniunile dela Helsinki, Belgrad şi Madrid puse împreună.

Iată dece cred, în faţa experienţei noastre în comun, a tuturor celor care au rezistat acolo departe, ca şi a tuturor celor ce s'au bătut aici, pe frontul universal al trăirii şi al cunoaşterii, iată dece cred că un Front Naţional Românesc ar avea, printre altele, şi îndatorirea de a scoate în relief o experienţă şi de a o aşeza înaintea ideologiilor şi a vorbelor goale din care s'au constituit în ultimul timp intenţii bune, ca şi intenţii rele, încercări de a se pune capăt unor nedreptăţi cutremurătoare pe care **nu noi** am contribuit în a le aduce pe lume. Cu atât mai mult - şi acest lucru orice exilat îl poate mărturisi pentrucă l'a trăit în propria lui carne - cu atât mai mult, zic, cu cât e foarte greu să convingi pe cineva din lumea liberă de existenţa celeilalte lumi.

Cineva, abia sosit din România, îmi spunea zilele trecute : - Vin dela Auschwitz ! Un Auschwitz de douăzeci şi trei de milioane de Români şi de alte sute de milioane de neromâni, de condamnaţi de a cerşi astăzi dreptul de a fi om.

Frontul nostru unit îşi are azi un rost numai dacă ajungem la convingerea că mărturia noastră este indispensabilă, absolut indispensabilă pentruca omul, în esenţa lui de fiinţă liberă, să-şi poată continua cariera pe pământ şi în cosmos. Nimeni nu are dreptul să vorbească de progres, de bună stare, de călătorii în Lună sau în Marte, înainte de a se fi rezolvat problema libertăţii aici, pe pământ. Altfel riscăm să transformăm universul într'un gulag întins pe infinit şi pe eternitate. Şi nimeni **ca noi**, nu poate azi ridica un steag sau un cuvânt întru apărarea vieţii în primejdie.

Iată de ce rog pe cei veniţi mai de curând, unii poate că născuţi pe pământul lipsei de libertate, să aibă conştiinţa suplimentului de cunoaştere pe care ni-l dă faptul de a fi Români. Pentrucă în nici un loc în Europa, poate în niciun loc de pe glob, omul şi ceea ce noi numim **omenia**, cuvânt mai cuprinzător decât orice fel de umanism, corpul şi sufletul, fiinţa umană în complexitatea şi îndurătatea ei nu a fost vreodată supusă la încercări mai grele, la umilinţi mai cotropitoare, la fărădelegi mai sugrumătoare. Noi am fost aleşi ca să dăm mărturie în numele tuturor, şi în această punere la încercare stă forţa noastră şi speranţa care de ea se leagă după aproape o jumătate de secol de asasinat colectiv, pe care nu-l mai putem numi decât genocid.

Dacă nouă ne-a fost dat să trăim o astfel de însângerare, trebue să înţelegem că nouă, deasemeni, ne e dat să ne întrebăm despre ea şi să tragem concluzii. Mărturia noastră devine, în cadrul tragediei umane în care am jucat rolul principal, mai mult decât un motiv de a plânge şi a regreta că ne-am născut într'un secol de nimic ; mărturia noastră trebue să fie de folos ; din această lecţie putem înţelege nu numai că omul e mai tare decât orice, începând cu omul românesc, dar şi că rezistenţa noastră poate avea un sens pentru viitor. Din acest lucru în comun putem scoate învăţături valabile pentru noi, ca şi pentru libertatea pusă la încercare pe toate paginile istoriei contemporane.

Cred că un CONGRES MONDIAL ROMANESC, după atâtea decenii de torturi sufleteşti şi trupeşti, poate să ne dea nouă convingerea că nu am suferit în van, şi oamenilor de pretutindeni speranţa că din durerea noastră nu se mai naşte nicio altă durere, că dincolo de suferinţa maximă care ne-a fost dată, omul nu mai e posibil nici chiar dacă e Român.

In credinţa, stimate Domnule Pantazi, că nu veţi părăsi niciodată acest FRONT care e posibil în primul rând strădaniei Dv., vă trimit odată cu părerea de rău de a nu vă fi azi aproape, o prietenească strângere de mână.

Vintilă Horia

Rugăciune pentru Neamul Românesc

DOAMNE ISUSE HRISTOASE, CEL CE AI LUAT CHIPUL NOSTRU OMENESC PENTRU CA PE NOI LA CHIPUL TAU CEL DUMNEZEIESC SĂ NE RIDICI ; CARE DIN DRAGOSTE PENTRU OM AI LUAT TRUP, AI PATIMIT, TE-AI RĂSTIGNIT PE CRUCE, AI FOST PUS IN MORMÂNT ŞI AI ÎNVIAT A TREIA ZI ; APOI, ÎNALŢÂNDU-TE LA CER, NE-AI TRIMIS DUHUL SFÂNT SPRE DESĂVÂRŞIREA ŞI CONSOLAREA NOASTRĂ.

ADU-ŢI AMINTE, DOAMNE, FIULE AL LUI DUMNEZEU, ÎMPREUNĂ MĂRIT CU TATĂL ŞI CU DUHUL SFÂNT, DE NEAMUL ROMÂNESC PE CARE TU L-AI ZIDIT CU MÂNA TA ŞI L-AI AŞEZAT ÎN MELEAGURILE LUI CA SĂ TE SLĂVEASCĂ PRIN ZIDIRI DE MĂNĂSTIRI ŞI DE BISERICI, PE CARE VRĂJMAŞUL TĂU ASTĂZI VREA SĂ LE DĂRÂME, IAR PE POPORUL TĂU SĂ-L ÎNJOSEASCĂ ŞI SĂ-L SUGRUME.

ADU-ŢI AMINTE, IISUSE, DE PĂMÂNTUL ROMÂNESC - GRĂDINA MAICII DOMNULUI - ŞI-L ELIBEREAZĂ DE VRĂJMAŞI.

OCROTEŞTE, DUMNEZEULE, ZIDIRILE TALE, SATELE ROMÂNEŞTI, CELE ŞAPTE MII DE BISERICI ŞI DE CIMITIRE PE CARE VRĂJMAŞUL VREA SĂ LE DISTRUGĂ ŞI SĂ LE PROFANEZE, RISIPIND OSEMINTELE STRĂMOŞILOR NOŞTRI CARE TE-AU PREAMĂRIT PRIN VORBELE ŞI PRIN LUCRUL MÂINILOR LOR.

ŞTIM CĂ TOŢI AM GREŞIT, TOŢI NE-AM ABĂTUT, ŞI IERARHII, ŞI PREOŢII, ŞI CREDINCIOŞII. NU MAI ESTE CINE SĂ FACĂ DREPTATE, NU MAI ESTE NICI UNUL.

DAR ÎNCETEAZĂ, DOAMNE, OPREŞTE, DOAMNE, PUNE STAVILĂ MÂNIEI CELUI RĂU, DOBOARĂ MÂNA CARE LOVEŞTE ÎN VIAŢA ŞI ÎN SUFLETUL NEAMULUI ROMÂNESC.

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC"

ŞI CHIAR DE NU NE-AM INTOARCE DE TOT, MILA TA SĂ UMPLE NEPUTINŢA NOASTRĂ ŞI HARUL TĂU SĂ PURIFICE INIMA UNUI NEAM PE CARE FIUL MINCIUNII ŞI AL UCIDERII VREA S'O PROFANEZE ŞI S'O CORUPĂ.

APARĂ MĂNĂSTIRILE ROMÂNEŞTI, MONAHII ŞI MONAHIILE, ÎNTOARCE INIMA IERARHILOR SPRE CURAJUL MĂRTURISIRII CREDINŢEI TALE, CĂCI AU RUPT CONTRACTUL SUFERINŢEI PRIN CRUCEA TA ŞI

S'AU SUPUS CU TOTUL STĂPÂNIRII LUMEŞTI. DĂ CURAJ PREOŢILOR ŞI CREDINCIOŞILOR SĂ APERE CREDINŢA CREŞTINĂ ŞI MOŞTENIREA STRĂMOŞEASCĂ.

DE NU NE VEI STA TU ÎN AJUTOR, CINE NE_AR PUTEA MÂNTUI? DE NU NE-AR PĂZI DREAPTA TA, LA CINE VOM ALERGA ? SPRE TINE RIDICĂM IARĂŞI ŞI IARĂŞI GLASUL NOSTRU ;

STINGE URA VRĂJMAŞULUI, MÂNTUIEŞTE NEAMUL ROMÂNESC DIN SPAIMĂ, FOAME ŞI DECĂDERE MORALĂ ; SALVEAZĂ BISERICILE ŞI CIMITIRELE DE DISTRUGERE ŞI DE PROFANARE, OPREŞTE MÂNA UCIGAŞĂ PE CARE DIAVOLUL O RIDICĂ PRIN SLUGA LUI, CA SĂ DISTRUGĂ ZIDIREA TA.

PENTRU RUGĂCIUNILE MAICII TALE CELEI PREACURATE, ALE PUTERILOR CEREŞTI CELOR FĂRĂ DE TRUPURI, ALE TUTUROR SFINŢILOR TĂI ŞI ALE MUCENICILOR ŞI CUVIOŞILOR ROMÂNI CARE STRIGĂ CU NOI PLINI DE DURERE ŞI RĂNIRI, TRIMITE MÂNTUIREA TA PESTE POPORUL ROMÂNESC CA SĂ SE MĂREASCĂ ÎN PĂMÂNTUL NOSTRU NUMELE TĂU CEL SFÂNT, AL TATĂLUI ŞI AL FIULUI ŞI AL SFÂNTULUI DUH, ÎN VECI DE VECI,

AMIN !

Rev.Preot Gh. Calciu

COMUNICAT

În ziua de 2 Octombrie 1988, după încheierea manifestărilor desfăşurate în cadrul "ROMFEST-ului 88", a avut loc la hotelul Marriott din Cleveland (Ohio, Statele Unite), cea de a doua sesiune a "CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC", ce a urmărit ca principal obiectiv, continuarea procesului de unificare a Exilului nostru început la prima sesiune a "C.M.R." de la Paris din 4 Iunie 1988.

Reuniunea, la care au participat membrii Biroului Executiv "C.M.R." precum şi un public alcătuit din peste 200 persoane (membri ai federaţiei sau nu), a fost onorată cu prezenţa Excelenţei Sale Domnului Ambasador David Funderburk şi a Doamnei Betty Funderburk care au luat loc la masa prezidenţială.

După cuvântul de bun venit rostit de Dl.Prof.univ. Tudor Bompa, Preşedintele "C.M.R." şi după ruga înălţată Celui de Sus de către Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa (Părinte Spiritual al Congresului Mondial Românesc) şi de către preotul baptist Dimitrie Ianculovici, a luat cuvântul distinsul diplomat american, ce a dovedit în continuare, buna sa informare asupra stării actuale dezastruoase în care se află România, manifestându-şi astfel deplinul său interes faţă de ţara noastră şi faţă de poporul ei, pentru care nutreşte constante sentimente de profundă prietenie şi preţuire. Faţă de atitudinea românească manifestată cu acest prilej - ca şi în atâtea alte ocazii - de către fostul Ambasador american, Biroul Executiv "C.M.R." l-a rugat să accepte Preşidenţia de onoare a federaţiei noastre, ceeace Domnia Sa a acceptat, mulţumind pentru elogioasele aprecieri ce i s'au adus.

Au urmat la tribună Domnii Ion Pantazi şi Dr. Florin Mătrescu, care au prezentat, primul:istoricul, cel de al doilea:structura "Congresului Mondial Românesc", după care Domnul Dr. Vasile Iliescu, prim Vice-Preşedinte "C.M.R.", a expus pe larg realizările de până acum ale noii federaţii, precum şi acţiunile ce aceasta va întreprinde în viitorul apropiat.

In continuare, a mai luat cuvântul Domnul Dan Cernovodeanu, Secretarul General "C.M.R.", înfăţişând mersul ascendent al acestei structuri, citind şi numele noilor organizaţii ce s'au afiliat federaţiei "C.M.R.", ulterior Congresului din Iunie de la Paris şi până la data celei de a doua sesiuni a sa.

Abordându-se apoi probleme de ordin financiar, Domnul Prof. Tudor Bompa, Preşedintele "C.M.R." a prezentat modalităţile de creare a unui fond de sprijin pentru federaţia noastră, după care, în încheiere Dl. prim Vice-Preşedinte Dr. Vasile Iliescu a dat lectură unei declaraţii a "Congresului Mondial Românesc" în care sunt definite orientarea, obiectivele şi acţiunile acestuia, subliniindu-i-se natura perfect democratică, cât şi independenţa sa, nefiind înfeodat nici unui fel de politică legată de vreunul dintre vechile partide de altă dată din Ţară. Deci, departe de a fi exponentul vreunei tendinţe extremiste care să ducă la discriminări şi excluderi pe criterii de rasă, religie sau apartenenţă socială, "CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC" constituie o structură federativă ce grupează prin adeziune liber consimţită, orice organizaţie din Diaspora noastră dornică a-şi uni forţele cu cât mai multe din formaţiile româneşti - politice, culturale sau religioase - ce sunt angajate toate în lupta anticomunistă pentru izbăvirea Ţării de regimul odios şi nefast ce o împilează atât de crâncen în prezent.

Fideli tradiţiilor religioase şi monarhice ale poporului nostru care timp de veacuri a luptat pentru credinţa şi neatârnarea sa, "CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC" se străduie şi se va strădui să realizeze unitatea atât de mult dorită şi de necesară Exilului Românesc, căutând să obţină adeziunea a cât mai numeroase organizaţii, ce, fără a-şi pierde propria autonomie - menţinându-şi conducerea şi specificul lor - să reuşească să capete şi reprezentativitatea trebuincioasă pentru a face ca federaţia noastră să devină exponentul cel mai autorizat al Emigraţiei româneşti.

Spre a-şi putea reuni şi a-şi consulta membrii în complexele probleme ce se ivesc "CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC" în permanenta sa dezvoltare, conducerea acestei federaţii a hotărît ca o nouă sesiune a Congresului să se întrunească în cursul anului 1989 în Europa.

Cleveland, 3 Octombrie 1988

Preşedintele "C.M.R."
Prof.univ.Tudor O. Bompa

Secretar General "C.M.R."
Dan Cernovodeanu

DECLARAŢIE

CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC
Sesiunea Cleveland, 2 Oct. 1988

Congresul Mondial Românesc (CMR) este o federaţie liberă de asociaţii, organizaţii şi instituţii româneşti, precum şi de persoane individuale, care îşi afirmă totala independenţă faţă de conducerea actuală a statului român.

În cadrul acestei federaţii, fiecare grupare aderentă îşi păstrează identitatea, independenţa de acţiune şi forma proprie de organizare.

CMR fiind o reprezentanţă federativă, patriotică, de inspiraţie centristă, nu reprezintă un nou partid sau formaţie politică.

CMR, ca reprezentanţă unică a diasporei româneşti, face apel la toţi Românii din afara graniţelor Ţării să acţioneze cu fermitate şi convingere, spre a realiza unitatea exilului românesc, condiţie primordială a viabilităţii şi eficienţei acestuia.

Până în prezent, 45 asociaţii, organizaţii şi instituţii româneşti din exil au aderat la CMR, însuşindu-şi programul de acţiune al acestuia.

Obiectivul major şi prioritar al Congresului Mondiar Românesc îl constituie "restabilirea unei forme de democraţie pluralistă în România, cu riguroasa respectare a drepturilor omului, indiferent de naţionalitate, origine socială, religie şi convingeri politice".

CMR se obligă să utilizeze în acţiunea sa - în exclusivitate - mijloacele paşnice şi să respecte legile statelor înlăuntrul graniţelor cărora se desfăşoară activitatea aderenţilor şi susţinătorilor săi.

CMR respinge violenţa de orice natură, precum şi discriminările faţă de minorităţile naţionale din România, procedee şi concepţii pe care le consideră primitive şi nedemne de un stat modern.

Prin reprezentanţii săi aleşi în mod democratic, CMR îşi va uni forţele sale cu ale celorlalte naţiuni captive, aflate sub dictaturi marxiste, în scopul desfăşurării unor alegeri libere sub control internaţional şi pentru aplicarea dreptului de auto-determinare în toate regiunile şi provinciile anexate sau dominate de URSS.

CMR protestează înnoit împotriva distrugerii premeditate a patrimoniului naţional-cultural, precum şi împotriva planului de nimicire a mii de sate în România actuală, sub diferite nefondate pretexte.

Cu speranţă în binecuvântarea celor două biserici naţionale din lumea liberă - Biserica Ortodoxă şi Biserica Unită - şi cu încredere în forţele noastre unite, adresăm un călduros apel cu toată fermitatea convingerii noastre :

"Români, prin noi înşine, pentru salvarea Neamului şi a Patriei, astăzi în grea primejdie !"

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC"

Secretariatul General "C.M.R." comunică :

ORGANIZAŢIILE CARE AU ADERAT LA "CONGRESUL MONDIAL ROMANESC"

a) la 4 Iunie 1988 :

1 - Asociaţia Culturală Româno-Australiană (Sydney)
2 - Asociaţia Culturală Română "Dacia" (Toronto)
3 - Asociaţia Culturală Română (Hamilton)
4 - Asociaţia Deţinuţilor Politici Români (New York)
5 - Asociaţia Fondatorilor, Ctitorilor şi Donatorilor Bisericii Ortodoxe Române "Sfânta Maria" (Sydney)
6 - Asociaţia "Forum" (Bonn)
7 - Biblioteca Institutului Român de Cercetări (Freiburg)
8 - Biserica Ortodoxă Română "Buna Vestire" (Sydney)
9 - The Canadian Romanian Institute for Human, Cultural - Historic Rights (Toronto)
10 - Comitetul Naţional Român de Eliberare (New York)
11 - Comitetul Naţiunilor Captive - Europa (Köln)
12 - Consiliul Naţional Român - Secţia Australia (Sydney)
13 - Consiliul Naţional Român - Secţia Canada (Toronto)
14 - Consiliul Naţional Român - Secţia Franţa (Paris)
15 - Consiliul Naţional Român - Secţia Germania (Bonn)
16 - Consiliul Naţional Român - Secţia St. Unite (New York)
17 - "Cuvântul Românesc" - (Toronto)
18 - Dieceza Română Ortodoxă pentru Europa Centrală (Freiburg)
19 - Forum Cultural Germano-Est european (Düsseldorf)
20 - Frontul Naţional al Unirii Românilor (München şi Paris)
21 - Organizaţia Internaţională a Dizidenţilor Politici din Ţările comuniste (Sydney)
22 - Parohia Ortodoxă Română (Toronto)
23 - Parohia Ortodoxă "Sfântul Nicolae" (Nordsheim-Germania)
24 - Parohia Ortodoxă "Sfânta Treime" (Köln)
25 - "Pro Basarabia şi Bucovina" (Bruxelles)
26 - "Pro Patria", Asociaţia Culturală Româno-Germană (Nürnberg)
27 - "Stindardul Românilor" (München)
28 - "Tribalia", Front Patriotique Roumain (Champigny-Franţa)

b) între 4 Iunie şi 2 Octombrie 1988 :

("Frontul Naţional al Unirii Românilor" desfiinţându-se în seara zilei de 4 Iunie 1988, numărul organizaţiilor aderente la "C.M.R." se reduce la 27).

28 - Asociaţia Românilor din New-Brunswick (Canada)
29 - Asociaţia Culturală Română din Moncton (Canada)
30 - Episcopia Ortodoxă Română din St. Unite şi Canada (Jackson, Michigan, St. Unite)

c) la 2 Octombrie 1988 :

31 - "A.R.F.O.R.A." (Asociaţia Auxiliară a Femeilor Ortodoxe Române din America de Nord) (Jackson, Michigan, St. Unite)
32 - "A.R.O.Y." (American Romanian Orthodox Youth) (Secţia Washington, D.C.)
33 - Centrul Cultural Român (New York)
34 - Comunitatea Română din Portland (Oregon, St. Unite)
35 - Comunitatea Română din Vancouver (british, Columbia, Canada)
36 - Congresul Canadian Român (C.C.R.) (Montreal)
37 - "Lumea Liberă" (New York)
38 - Organizaţia Internaţională a Dizidenţilor şi Refugiaţilor din Ţările Comuniste (O.I.D.R.T.C.) (Montreal)
39 - Orthodox Brotherhood of Canada (Frăţietatea Ortodoxă Canadiană) (Regina, Saskatchewan, Canada)
40 - Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii Români (S.L.O.M.R.) (Washington, D.C.)
41 - "Telerom" (Montreal)
42 - Uniunea şi Liga Asociaţiilor Româneşti din America (U.L.R.S.A.) (Montreal)
43 - Uniunea Românilor pentru Credinţă şi Libertate (U.R.C.L.) (Los Angeles)

d) după 2 Octombrie 1988 :

44 - Biserica Ortodoxă Română "Sfânta Maria" (Portland, Oregon, St. Unite)
45 - Mânăstirea "Sfântul Iosif" (Glen Cove, Statul New York.)
46 - Comitetul European pentru Apărarea celor Oprimaţi - Franţa (Montreuil)
47 - Consiliul Naţional Român - Secţia Statul Liber Bavaria (München)
48 - Consiliul Naţional Român - Secţia Elveţia (Zürich)
49 - Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii Români (S.L.O.M.R.) - Secţia Elveţia (Lausanne)
50 - Romanian Free Press Agency - Canada (Hamilton)

Secretar General
Dan Cernovodeanu

L'UNIFICATION DE L'EXIL ROUMAIN

Le "Congrès Mondial Roumain" a été créé à Paris le 4 Juin 1988 par la fédéralisation d'abord de 27 associations et institutions roumaines ainsi que d'un nombre de personnes non incorporées dans aucune organisation d'exilés de cette nationalité, formation ayant déclaré, dès le début, sa totale indépendance envers l'autorité de l'Etat roumain actuel.

A l'intérieur de cette fédération, chaque association adhérente conserve son identité et son propre système d'organisation. Parmi les formations fondatrices du "Congrès Mondial Roumain" on citera "Le Front National pour l'Union des Roumains" (L'initiateur), "Le Conseil National Roumain", "Le Comité National Roumain de Liberation", "L'Association Pro-Bessarabie et Pro-Bucovine" et autres.

La deuxième réunion importante des membres du "Congrès Mondial Roumain" a eu lieu le 2 Octobre 1988 à Cleveland (Ohio, E.U.A.) à l'ocasion de la quelle on a constaté que le nombre des organisations adhérentes s'est accru, de 27 initiales à 45, provenant de tous les coins du globe. Lors de cette meme assemblée, la présidence d'honneur du "Congrès Mondial Roumain" fut attribuée, à M. David Funderburk, ancien Ambassadeur des Etats Unis à Bucarest, présent à la réunion précitée, qui a bien voulu accepter cette dignité lui reconnaissant les grands mérites envers la Roumanie qu'il avait acquis pendant sa mission diplomatique dans ce pays.

La Présidence du "Congrès Mondial Roumain" se trouve au Canada, la Vice-Présidence en République Fédérale Allemande et le Secrétariat Général à Paris.

Le but de cette fédération roumaine est de mener la lutte constante pour la libération de son pays, en s'associant avec toutes les forces du Monde Libre, sensibles à la tragédie vécue par tous les peuples habitant derrière le Rideau de Fer.

Paris, le 19 Novembre 1988

Le Secrétaire Général du "C.M.R."

Dan Cernovodeanu

Le Secrétaire "C.M.R" pour l'Europe

P.W. Tilleman-Prunkul et

Ing. Paul Morcov

COMUNICAT

al

Congresului Mondial Românesc

Vineri, 25 Noembrie 1988 Prof. Tudor Olimpiu Bompa, Preşedintele CMR, a avut o întrevedere oficială cu Dl. Peter Tejler, Primul Secretar al Ministerului de Externe Suedez, Departamentul Europa, şi cu Hon. Alf Svensson, Deputat Creştin-Democrat în Parlamentul Suedez.

Timp de peste două ore şi într'o atmosferă de înţelegere deplină, cei trei interlocutori au discutat o gamă variată de subiecte de mare interes pentru noi românii. După ce Dl. Bompa a prezentat scopul primordial al organizaţiei federative a românilor din exil, CMR, D-Sa s'a referit la seria de tratate internaţionale, de la Charta Atlanticului, la Yalta şi Helsinki, şi până la faptul că nerespectarea acestora de către ruşi a dus la divizarea Europei, la sfârtecarea integrităţii teritoriale a României, la impunerea sistemului comunist asupra întregii Europe de Est. Dl. Bompa s'a referit succint şi la situaţia deplorabilă economică şi morală a României, unde cel mai penibil dictator al epocii moderne distruge o ţară, abuzează drepturile elementare ale unui popor demn, precum şi faptul că atacă rădăcinile etnice şi culturale Daco-Romane..

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC"

Hon. Alf Svensson a salutat cu satisfacție organizarea Congresului Mondial Românesc, specificând că "numai în acest fel fiv. românii veți putea fi eficienți politic, și veți fi tratați cu seriozitate de către guvernele din Vest și organizațiile internaționale".

La rândul său Dl. Tejler a arătat felul în care Suedia înțelege să-și respecte prerogativele de țară liberă, democratică și neutrală. D-Sa a arătat că în cadrul Parlamentului Suedez problema abuzurilor guvernului român este amplu discutată. Chiar cu o zi înainte (24 Decembrie) de întâlnirea relatată în acest comunicat, Ministerul de Externe Suedez a compilat un document privind nerespectarea drepturilor omului în România, unde politica lui Ceaușescu este aspru criticată. Prin intermediul organismelor internaționale (ONU, UNESCO, și Conferința pentru securitatea europeană de la Viena) unde Suedia este un membru activ, România este aspru mustrată. Mai mult, în cadrul discuțiilor bilaterale Româno-Suedeze, oficialitățile Suedeze au cerut cu hotărâre respectarea drepturilor omului în România. Când partea românească a apelat la vechea placă privind "neamestecul în treburile interne ale României", partea Suedeză a respins argumentul spunând că România este obligată prin tratate internaționale să respecte drepturile omului și că Suedia își asumă dreptul acordat de Actul Final de la Helsinki.

În ceea ce privește politica de distrugere a satelor, a valorilor noastre etno-culturale milenare, Suedia a luat, alături de alte state din Vest, o poziție categorică. Dar presiunea respectivă nu a fost adresată numai Bucureștiului ci și Moscovei și, ca rezultat final, Dl. Tejler a arătat că Ceaușescu a hotărât stoparea acestei nebunii. Suedia însă nu s-a mulțumit numai cu promisiunile făcute ci, împreună cu alte state, a solicitat dreptul ca ziariști din Vest să inspecteze România și să verifice la fața locului acest angajament făcut față de comunitatea internațională.

Dl. Tejler s-a referit apoi la problema Estului Europei. D-Sa a arătat că ONU nu întotdeauna este cel mai eficace organism internațional și că pentru europeni, Conferința de Securitatea Europeană de la Viena este mult mai adecvată pentru simplul motiv că o problemă europeană trebuie să fie discutată în Europa, de către europeni. Dacă supra-puterile discută acest subiect în cadrul discuțiilor bilaterale, Vestul Europei pune problema Europei din punct de vedere istoric, a indivizibilității Europei; că Europa este un singur continent și ne aparține nouă tuturora. Suedia, ca țară neutră, care aplică un pragmatism politic respectat de toate țările, nu numai că ridică problema Estului Europei în cadrul Conferinței de la Viena, dar și solicită ca Vestul să ajute lumea democratizării societății ei. Multe din aceste discuții, specifică Dl. Tejler, se țin cu "ușile închise", iar rezultatele lor nu întotdeauna sunt făcute cunoscute public. D-Sa a spus foarte clar că ceea ce se întâmplă în URSS și alte țări din Estul Europei sunt rezultatul direct al presiunilor politice și diplomatice exercitate de Vest. Și aceste presiuni vor continua și în viitor! "Credeți Dvs." a spus Dl. Tejler "că schimbările din URSS sunt rezultatul 'glasnost'-ului D-lui Gorbaciov, sau că noi presăm la 'deschidere', la renunțarea forței și la umanizarea imperiului Rus"?

În dorința de a elucida un subiect care deseori este abordat în presa din exil, Dl. Rompa a întrebat dacă la Yalta s-au semnat documente secrete între USA și URSS privind "cedarea" Estului Europei imperiului Rus? Dl. Tejler a calificat această drept "speculație neîntemeiată". D-Sa a spus că oameni de știință, în special istorici, au făcut cercetări în diverse biblioteci și depozite guvernamentale, având acces chiar și la documente "secrete" care se pun la dispoziția cercetătorilor numai după 30 - 40 și chiar 50 de ani, fără a descoperi nimica altceva decât cunoscutele documente aflate în cele 6 mari volume conținând actele de la tratativele din Teheran, Yalta și Potsdam. Privitor la procentele de hârtie al lui Churchill (privind procentajul de dominare a Estului Europei de către ruși și aliați), D-Sa a spus că nimeni din cercurile diplomatice și politice nu va putea lua în serios asemenea copilării. Ca un argument în favoarea celor de mai sus Dl. Tejler a dat ca exemplu faptul că pe baza relațiilor istorice dintre Suedia și Țările Baltice, Guvernul Suedez recunoaște direct independența Estoniei, Letoniei și Lituaniei.

În finalul discuției, Dl. Rompa s-a referit și la propaganda maghiară privind Ardealul și la faptul că ungurii reclamă că ei sunt discriminați cultural și etnic în România. În răspunsul D-Sale, Dl. Tejler a arătat că deși ungurii au manifestat în acest sens în câteva orașe suedeze, poziția Ministerului de Externe suedez precum și a Guvernului este că dictatura din România "nu este doar o problemă etnică, în special maghiară, ci un program național, unde toți cetățenii sunt obiectul politic, și discriminați cultural, religios și social".

Mulțumind pentru timpul pus la dispoziția D-Sale pentru a discuta problemele ce domină exilul românesc, Dl. Rompa a încurajat Ministerul de Externe suedez să continue rolul pozitiv ce-l are pe arena internațională, să continue lupta pentru o Europă liberă și democratică.

Reafirmând optimismul D-Sale, Dl. Tejler a promis că va informa atât Ministerul de Externe cât și alte oficialități privind fructuoasa discuție avută cu Președintele Congresului Mondial Românesc.

CONSTITUIREA UNEI SECȚII S.L.O.M.R. PENTRU EUROPA OCCIDENTALA

În luna Decembrie 1988, s-a constituit la Lausanne în Elveția, o Secție S.L.O.M.R. pentru Europa Occidentală. Au fost numiți d-nii: Vraciovean reprezentând S.L.O.M.R. în cadrul Congresului Mondial Românesc și prof. Tudor Rompa.

ROMANIAN FREE PRESS AGENCY
Buletin Informativ

Pentru prima oară a apărut în Vest, un Buletin informativ în limba engleză, destinat Cancelariilor, Parlamentelor și Instituțiilor occidentale.

Inițiativa, precum și direcția acestei prestigioase publicații, aparține d-nei ing. Mihaela Moraru, vicepreședinte pentru America a Congresului Mondial Românesc.

Buletinul apare în două pagini în mari condițiuni grafice excelente, cu știri scurte asupra celor ce se petrec în Țară și în Exilul Românesc.

"Romanian Free Press Agency" a aderat la Congresul Mondial Românesc.

Salutăm cu entuziasm această inițiativă a d-nei ing. Mihaela Moraru, care rezolvă un vechi deziderat al Exilului Românesc, adică acela de a face cunoscut occidentului drama tragică din Țară, precum și lupta românilor deportați, pentru o Românie Liberă, Independentă și Democratică.

INALTUL COMISARIAT PENTRU REFUGIATI AL NATIUNILOR UNITE, RASPUNDE D-LOR VASILE ILIESCU ȘI ALEXANDER KONSTANTIN

United Nations
High Commissioner
For Refugees

For the attention of Dr. V. Iliescu and Mr. Alexander Konstantin

Dear Sirs,

On several occasions Mr. Ion Ganea Arges, a spokesman for the Centre des Exiles Roumains pour les Droits de l'Homme, has brought to the attention of different services within the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees the situation of Romanian refugees and asylum seekers in Hungary.

While protection and assistance activities are the responsibility of the Division of Refugee Law and Doctrine and the Regional Bureaux and Technical Services, respectively, it is felt that the Liaison Unit with Non-governmental Organizations may be of assistance by giving the World Romanian Congress the opportunity to seek official, consultative status with the Economic and Social Council of the United Nations or with Specialized Agencies of U.N. Bodies and therefore express its goals and actions in wider forum.

We would therefore request that as a first step in this process you complete the attached NGO Profile questionnaire and return it at your earliest convenience to this Unit.

The responses provided in this questionnaire will also enable us to incorporate the World Romanian Congress into our continuously updated database on the NGO community. Additional documentation, such as your agency's annual report, would be extremely helpful in obtaining an overview of your organization and assisting you to enhance your impact within the international community.

With sincere wishes of success in your activities in favour of Romanian refugees and asylum seekers.

Yours sincerely

Jeanne Faucher
Liaison Unit with
Non-governmental Organizations

RASPUNSUL D-LUI DR. VASILE ILIESCU
Prim Vice Președinte al Congresului Mondial Românesc

C.M.R.
Romanian World
Congress

Munich, Nov 10, 1988

Dear Mrs Faucher,

I am very grateful to have received your letter, dated Oct 24 concerning our efforts to bring to your attention the status of Romanian refugees in Hungary and elsewhere. As you know, our organization deals primarily with assisting Romanian refugees and asylum seekers.

PAGINA REZERVATĂ "CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC"

The Departement of refugees of the Romanian World Congress is led bv M. Alexander Konstantin and we also work closely together with Mr. Ion Ganea-Arges, the spokesman of the Center of Romanian Exiles for human rights.

I have included with this letter the BGO Profile questionnaire. We are ready to send you any more additional information about our organization upon request. We would be very grateful if youcould send us some more detailed information about the rules and regulations concerning the status as a NGO.

We are fully committed to the principles and humanitarian goals of the United Nations High Commissioner For Refugees and are looking forward to a fruitful cooperation.

Many thanks for your assistance in this matter,

Dr. V. Iliescu
First
Vice-President

Scrisoarea d-lui Prof.Tudor Bompa adresată d-lui George Bush, preşedintele Statelor Unite.

The Honourable George Bush
President Elect of the United States of America
The White House
Washington, D.C.
U.S.A.

Dear Mr. President,

On behalf of the Romanian World Congress and the almost 1 million Romanians living in the free world, I would like to congratulate you on your landslide victory in the U.S. Presidential elections.

For the Romanian people your victory represents a great hope, the hope that in the near future we'll be able to have a free and democratic Romania.

Mr. President, America was created by those who fled from persecution, social injustice and religious discrimination. As a result these people built the most free society in the world. Since America's ideology is FREEDOM she must also help other nations to regain their freedom.

Nowadays peace is on everyone's mind. But peace without freedom is a fallacy since only a free world can be at peace.

Mr. President, you are in the best position to free Eastern Europe, including Romania. History is waiting to record your decision and action. May God help you to speak on our behalf, to be the world's successful ambassador for freedom and democracy.

Respectfully yours

Prof. Tudor O. Bompa, Ph.D.
President
RomanianWorld Congress
c/o 322 Stong College
York University

TRADUCEREA SCRISORII ÎN LIMBA ROMÂNĂ :

Dragă Domnule Preşedinte,

In numele Congresului Mondial Românesc şi al aproape 1 milion de Români aflaţi în Lumea Liberă, doresc să vă felicit victorie repurtată de către Dv. în cadrul alegerilor prezdenţiale ale Statelor Unite.

Pentru poporul român victoria Dv. reprezintă o mare speranţă. Şi anume speranţa ca în viitorul apropiat noi vom fi capabili să avem o Românie liberă şi democratică.

D-le Preşedinte, America a fost creiată de oamenii care au fugit de persecuţii, injustiţii sociale şi persecuţii religioase. Astfel aceşti oameni au pus bazele celei mai libere societăţi din lume. Şi fiindcă ideologia Americii este LIBERTATEA, ea trebuie deasemenea să ajute alte state să-şi recâştige libertatea lor.

In epoca noastră pacea domină gândurile tuturora. Însă pace fără libertate este o înşelăciune, fiindcă numai o lume liberă poate avea pace.

D-le Preşedinte, Dv. sunteţi în situaţia politică cea mai bună de a elibera Estul Europei, inclusiv România. Istoria aşteaptă să înregistreze decizia şi acţiunile Dv. Fie ca Dumnezeu să vă ajute să fiţi purtătorul nostru de cuvânt, să fiţi cel mai de succes ambasador al lumii pentru libertate şi democraţie.

Cu respect deosebit

Prof. Tudor O. Bompa
Preşedintele
Congresului Mondial Românesc

RĂSPUNSUL D-LUI GEORGE BUSH LA SCRISOAREA D-LUI PROF. TUDOR BOMPA

Prof. Tudor O. Bompa, Ph.D.
President
Romanian World Congress
c/o 322 Stong College
York University
Toronto, Ontario
Canada

Dear Mr. President,

The entire Bush family extends heartfelt thanks for your kind words. Though humbled by the avesome responsibilities before us, we look forward to the opportunity to work for a better America and for freedom throughout the world. That path to the future can only be accoplished with the help and commitment of people like you.

George Bush
President - elect

ÎMBUNĂTĂŢIREA RELAŢIILOR ROMÂNO-MAGHIARE

DL.DR. VASILE ILIESCU, PRIM VICE-PREŞEDINTE AL CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC, A ÎMPUTERNICIT PE DL.DR. FLORIN MATRESCU, PREŞEDINTELE COMISIEI DE LEGĂTURA CU NAŢIUNILE CAPTIVE PENTRU STABILIREA UNOR LEGĂTURI CIVILIZATE ÎNTRE CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC ŞI UNIUNEA MONDIALĂ A UNGURILOR EMIGRAŢI.

CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC
ROMANIAN WORLD CONGRESS

Munchen, 26.10.88

ERMÄCHTIGUNG

Hiermit ermächtige ich Herrn Dr. Florian Matrecscu als Vertreter des Rumänischen Welt Kongreßes für die Veranstaltungen der Deutsch - Ungarischen Gesellschaft vom 5 November 1988

Dr.med. V. Iliescu
Erster
Stellvertretender - Vorsitzender
des
Rumänischen Welt Kongreßes

DACĂ OCCIDENTUL VA EXCLUDE FORŢA CA UN ACT DE VIRTUTE, VA FI CONSIDERAT CA UN SEMN DE SLĂBICIUNE.

RICHARD NIXON

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC"

CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC
ROMANIAN WORLD CONGRESS

München, 26.10.88

MESAJ

Adresat reuniunii Societăţii Germano-Maghiare din 5 Noiembrie 1988

Adresez prietenilor grupaţi în cadrul Societăţii Germano-Maghiare un cald salut.

Doresc să urez manifestaţiei Dvs. un deplin succes.

Faptul că reprezentanţii noştri se găsesc alături de Dvs. în această zi înseamnă că ţelurile noastre sunt comune şi anume salvarea unei ţări europene, România, de un genocid moral şi material.

Ne înscriem alături de Dvs. pentru apărarea drepturilor minorităţilor naţionale, germană şi maghiară, în contra distrugerilor vetrelor strămoşeşti împreună cu cele ale românilor.

Politica dusă de actualul regim din România împotriva întregii populaţii a acestei ţări trebuie demascată lumii întregi şi Dvs. veţi face acest lucru.

Mult succes şi Dumnezeu să ajute întreprinderii noastre comune.

Dr. V.Iliescu
Pim Vice-Preşedinte
al
Congresului Mondial Românesc

CONGRESUL MONDIAL ROMÂNESC
ROMANIAN WORLD CONGRESS

München, 26.10.88

BOTSCHAFT

An die Versammlung der Deutsch-Ungarischen Ges.
vom 5 November 1988

Unsere Freunde aus der Deutsch-Ungarischen Gesellschaft möchte ich *herzlich grüßen*

Für Ihre Veranstaltung wünsche ich Ihnen viel Erfolg.

Die Tatsache, daß unsere Vertreter an Ihrer Seite diesen Tag begehen werden, zeigt die Gemeinsamkeit unserer Ziele, nämlich die moralische und materielle Verwüstung eines europäischen Landes, Rumäniens, zu verhindern, den Volkermord zu stoppen.

Zusammen mit Ihnen möchten wir uns für die Verteidigung der Rechte der nationalen Minderheiten einsetzen, der deutschen wie der ungarischen und gegen die Zerstärung ihrer Heimatdörfer, zusammen mit denen der Rumänen.

Die Politik, die das rumänische Regime gegen die gesamte Bevölkerung dieses Landes führt, muß vor der Öffentlichkeit enthüllt werden, was Sie zu tun gedenken.

Viel Erfolg und möge Gott unserer gemeinsamen Unternehmung beistehen.

Dr. V.Iliescu
1. Vizepräsident
Romanian World Congress

Stefan Filippi
Secretar General al "Federaţiei foştilor Deţinuţi Politici Maghiari".
Preşedinte pentru Europa al "Uniunii Mondiale al Ungurilor Emigraţi".
Preşedinte al "Societăţii germano-ungare"

Frankfurt/Main
22. XI. 1988

D-lui Dr. V. Iliescu
Prim Vicepreşedinte al
Congresului Mondial Românesc

Stimate D-le Vicepreşedinte,

Am citit scrisoarea Dvs. cu mare bucurie şi mie îmi este clar că numai o solidaritate internaţională a Uniunilor din exil, ar fi capabilă să trezească interesul opiniei publice mondiale faţă de soarta şi suferinţele popoarelor asuprite din Europa de mijloc şi de Est. Noi dorim să dirijăm atenţia politicienilor Europei asupra acestei probleme. Cei asupriţi şi umiliţi din România şi celelalte ţări din blocul de Est privesc către noi, către Lumea Liberă şi noi suntem răspunzători pentru ei. Mai ales românii şi ungurii sunt datori să se respecte reciproc în numele lui Dumnezeu atât în ţară cât şi în exil. Noi dorim să acţionăm alături de Dvs. pentru apărarea drepturilor minorităţilor naţionale germane şi ungare şi contra distrugerii satelor lor natale, împreună cu cele ale românilor.

Mai întâi trebuie ca popoarele din zona Dunării să obţină drepturi şi libertate şi apoi vor putea să-şi rezolve singure problemele dintre ele. În acest sens declarăm în numele societăţilor de mai sus, că noi suntem gata cu plăcere să colaborăm cu "Congresul Mondial Românesc" pentru eliberarea paşnică a românilor, germanilor, ungurilor şi a celorlalte naţionalităţi.

Stefan Filippi

Stefan Filippi
Generalsecretär der "Federation of Hungarian Former Political Prisoners"
Europäischer Präsedent der "World Unity of Hungarians in Emigration"
1. Vorsitzender der "Deutsch Ungarischer Gesellschaft e.V."

An Herrn
1. Vizepräsident
Romanian World Congress

Frankfurt am Main, den 22 November 1988

Betr.: Ihre Botschaft vom 26.10.1988

Sehr geehrter Her Vizepräsident !

Mit sehr große Freude habe ich Ihre freundliche Botschaft gelesen. Es ist mir auch klar, daß nur die internationale Solidarität der Exil-Verbände ist fähig, die Welt-öffentlichkeit für das leidenerprobte Schicksal der unterdrückten Völker in Mittel und Osteuropa zu erwecken. Wir wolen damit die Aufmerksamkeit der Politiker Europas auf dieses Problem lenken. Die Unterdrückten und Erniedrigten in Rumänien und in anderen Ostblockländern schauen auf uns, auf die Ungaren brauchen gegenseitige Achtung und Verständnis in Gottes Namen, so in der Heimat wie hier im Exil. Wir möchten uns auch mit Ihnen "für die Verteidigung der Rechte der nationalen Minderheiten einsetzen, der deutschen wie der ungarischen und gegen die Zerstörung ihrer Heimat-dörfer, zusamen mit denen der Rumänen." Zuerst müssen die Völker der Donaubecken Recht und Freiheit haben, danach können sie selbst die verschiedenen Problemen friedlich lösen.

In diesem Sinne erkläre ich in Namen der obengenannten Vereinigungen, daß wir gerne bereit sind für die friedliche Befreiung der Rumänen, Deutschen, Ungaren und anderer Nationalitäten mit "Romanian World Congress" zusammenarbeiten.

Mit freundlichen Grüßen

Stefan Filippi

Nota Redacţiei : Aceste luări de contact, prin "Naţiunile Captive", au deschis drumul tratativelor, pentru o întrunire la vârf între conducătorii Congresului Mondial Românesc cu sediul la Toronto şi conducătorii Congresului Mondial Maghiar, cu sediul la Cleveland.

CONGRESUL CONSERVATORILOR AMERICANI

La 15 Februarie 1989 va avea loc Congresul Conservatorilor americani. Se cunoaşte faptul că actualul Vice-preşedinte al Statelor Unite, Dan Qualy, este conservator. Deasemeni Ambasadorul David Funderburk, Preşedintele de Onoare al Congresului Mondial Românesc, este tot conservator.

PAGINA REZERVATA "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC"

Conservatorii americani nu reprezintă un partid politic, ci ideea de conservatorism, ceeace se poate identifica cu "dreapta" americană, după cum Liberalii americani, reprezintă "stânga" americană.

Atât printre conservatorii americani, cât şi printre liberalii americani fac parte atât republicanii, cât şi democraţii.

Senatorii şi deputaţii, republicani şi democraţi, de nuanţă conservatoare, vor fi cu această ocazie împreună.

Domnul Prof. Tudor Olimpiu Bompa, Preşedintele Congresului Mondial Românesc, a fost invitat la acest Congres. Să sperăm că i se va da ocazia de a prezenta Congresul Mondial Românesc, cât şi ţelurile ce-l animă.

Este cea mai bună ocazie pentru preşedintele nostru de a putea să-şi facă noi legături, atât în Senatul cât şi în Congresul american. Îi urăm din suflet mult succes.

IN NUMELE "AJUT-ROM", CMR-ul ADUCE MULŢUMIRI BISERICII ORTODOXE

Rumaenisch-Orthodoxe Kirschengemeinde
in der Diaspora Hamburg
Classenweg 21
2000 Hamburg 65

Prea cucernice Părinte,
Stimaţi prieteni români,

In numele "AJUT-ROM", acţiune iniţiată de Congresul Mondial Românesc (CMR) de ajutorare a fraţilor noştri ce se află în lagărele de refugiaţi din Turcia şi Ungaria, vă mulţumesc în mod deosebit pentru suma de 393.28 dolari, trimisă în acest cont (chitanţa alăturată).

Contribuţia Dv. este apreciată în mod special pentru faptul că majoritatea românilor care s'au "aranjat" în Vest au uitat de fraţii lor, de obligaţii morale de a ajuta pe cei nevoiaşi, de începutul greu, şi mai ales de mizeria lagărelor de refugiaţi.

Scrisorile recent primite din Ungaria şi Turcia descriu în amănunt privaţiunile la care aceşti români sunt expuşi : regim de închisoare (în Turcia), malnutriţie, nici o sursă de venituri, lipsă de haine şi de ustensile igienice, etc. Iar ceea ce apasă şi mai greu asupra psihicului lor este nesiguranţa viitorului, chiar a posibilităţii de expatriere, cu toate urmările ei uşor de presupus.

Prin intermediul programului AJUT-ROM, CMR-ul va încerca în continuare să adune donaţii în bani şi obiecte, care apoi vor fi puse la dispoziţia refugiaţilor români. In acelaşi timp, CMR-ul încearcă să-şi utilizeze influenţa pentru a rezolva viza de intrare în Canada şi USA a cât mai mulţi refugiaţi români.

In numele acestor refugiaţi, precum şi a CMR-ului vă mulţumim mult pentru creştinescul şi frăţescul gest.

"SARBATORI FERICITE"!

Prof. Tudor Olimpiu Bompa
Preşedinte al "C.M.R."
c/o 322 Stong College
York University
Toronto, Ont. Canada M3J 1P3

UN SAT ROMANESC IN STATELE UNITE INIŢIATIVA PARINTELUI GHEORGHE CALCIU

In ultimul moment ne vine ştirea acestei iniţiative a Părintelui Gh. Calciu, drept replică a distrugerii de către dementul de la Bucureşti a 8000 de sate, dintre care se pare că 300 au şi fost dărâmate.

Părintele Calciu a întrunit la Philadelphia un grup de români în vederea trecerii cât mai urgent la îndeplinirea planului său. Chiar în prima zi, s'au strâns 30.000 de dolari şi s'a hotărît ca satul să fie construit cam la jumătatea drumului între Washington şi New York, la nord de Philadelphia. In aceste trei mari oraşe americane şi în împrejurimile lor locuiesc astăzi în jur de 120.000 de români.

Se va cumpăra un lot de pământ de 50 de hectare, într'o regiune cât mai asemănătoare întregii noastre ţări, adică la poalele munţilor, la marginea unui lac.

Casele ce se vor construi vor purta specificul românesc al satelor din Basarabia, Bucovina, Transilvania şi Oltenia. Porţile curţilor, vor fi sculptate, fântânile şi troiţele româneşti nu vor lipsi. Se vor construi deasemeni : o biserică, o casă de cultură cu bibliotecă şi o sală de conferinţe şi festivităţi.

Satul va fi locuit de români săraci şi de oameni care ajungând la pensie vor voi să se retragă acolo. Toţi românii care vor vrea, vor putea fi îmormântaţi în acest sat. Se vor putea petrece concediile în acest sat.

S'a hotărît să se anunţe această iniţiativă prin toate ziarele din exil, pentru a se putea strânge donaţii. Părintele Calciu va interveni şi pentru sprijinul statului american.

Îndată ce vom avea mai multe amănunte despre această lăudabilă iniţiativă a Părintelui Calciu, vom informa pe cititorii noştri.

După "Câmpul Românesc" din Canada, iată o a doua iniţiativă românească, care demonstrează că "omul sfinţeşte locul"!

Congresul Mondial Românesc este mândru de "Părintele său Spiritual".

Redacţia

PROIECT DE ACTIVITATE POSIBILA A "CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC" PENTRU ANUL 1989

1 - Demers imediat şi energic din partea "C.M.R."-ului, ca reprezentanţă a Rezistenţei Româneşti Anticomuniste către Guvernul Turc în vedera ameliorării radicale, a condiţiilor de viaţă acordate refugiaţilor politici români aflaţi în tranzit în lagărele turceşti.

Idem, către O.N.U. - Organizaţia pentru refugiaţii politici.

Să se înmâneze presei internaţionale copii de pe asemenea demersuri.

2 - Regulament de înfiinţare şi funcţionare a Fondului Congresului Mondial Românesc cu sediul la Geneva. Apeluri la persoane, Instituţii şi State pentru dotarea lui cu bani, haine, mobilă etc. Cont la Bancă.

3 - Infiinţarea unui organ de presă lunar al Congresului Mondial Românesc, simplu (6 pagini), de mărimea "Cuvântului Românesc". Să apară cu periodicitate fixă. S'ar putea intitula : "România de Mâine", sau "România Mare", sau "România Europeană" etc.

4 - Organizarea şi consolidarea Comisiei pentru tineret (cu statut special) S'ar putea denumi "Eminescu".

5 - Părintele Gheorghe Calciu şi Dl. Prof. Tudor Bompa să solicite o audienţă la Preşedintele Statelor Unite, prezentându-i un memoriu documentat asupra României şi înrobirii ei. Idem la D-na Margareth Tatcher. Idem la Dl. François Mitterand. Idem la Parlamentul de la Strassbourg.

6 - Organizarea unei întâlniri între reprezentanţii Congresului Mondial Românesc şi Congresul Mondial Maghiar, pentru o linie comună de luptă pentru eliberare. Se vor discuta deasemeni : drepturile sacrosancte ale minorităţilor naţionale şi viitorul Europei Unite etc.

7 - Demers la Guvernul URSS pentru a se protesta împotriva deportărilor din timpul lui Brejniev şi readucerea în Basarabia a familiilor deportate. Deasemeni pentru recunoaşterea limbii române ca limbă oficială.

8 - Demers la Congresul U.S.A., pentru a se şti dacă există un acord secret cu privire la Statuqoul politic din Europa Răsăriteană.

9 - Demers la Adunarea Generală O.N.U. pentru a se cere referendum (alegeri libere) în România.

10 - Demers la Vatican, pentru a se cere o vizită a Papei în România. Idem la Patriarhul de la Constantinopol. In ambele ocazii se vor cerceta la faţa locului demolările de biserici, precum şi loialitatea clerului superior român.

11 - Se pot da la B.B.C., Vocea Americii, Europa Liberă şi Deutsche Welle, pentru a fi citite odată sau de mai multe ori ca puncte programatice ale Congresului Mondial Românesc toate aceste puncte. Se pot face diverse variante tactice.

DEASEMENI SE POATE INTOCMI UN PROIECT DE LEGI PENTRU O ROMANIE LIBERA.

1 - Proiect de lege pentru restabilirea Constituţiei româneşti din 1923, în care să fie incluse şi noile deziderate. Exemplu - exilaţii români. Se va cere M.S. Regelui Mihai sancţionarea prin semnătura Sa a unei asemenea legi.

2 - Proiect de lege pentru Impropietărirea Rurală. Toate familiile locuind la sate vor primi 5-10 Ha (după regiune) în proprietate veşnică, indivizibilă şi inalienabilă. Lotul de familie nefragmentabil. VATRA.

3 - Proiect de lege pentru înfiinţarea Creditului Rural menit să finanţeze renaşterea agriculturii româneşti în toate ramurile ei cerealieră, legumicolă, viticolă, pomiculă etc.

4 - Proiect de lege pentru reînfiinţarea Islazurilor comunale şi stimularea creşterii animalelor. Facilităţi financiare şi Asistenţă tehnică.

5 - Proiect de lege pentru împropietărirea urbană, după principiul fiecare om are dreptul la vatra (locuinţa) sa. Dreptul la locuinţă trebuie adăugat la panoplia deja statuată, a drepturilor omului.

6 - Proiect de lege pentru predarea marilor Intreprinderi de Stat unor Companii mixte româno-străine (franceze, engleze, germane, americane, japoneze etc) în vederea rentabilizării şi măririi competivităţii produselor.

7 - Proiect de lege pentru Reforma Economică de încurajare a micilor întreprinderi comerciale şi industriale particulare. Preluarea în concesiune de la Stat a celor deja existente.

8 - Proiect de lege pentru Renaşterea, Modernizarea şi Exigenţele ştiinţifice severe ale Învăţământului Românesc.

9 - Proiect de lege pentru autorizarea funcţionării S.L.O.M.R.-ului într'un cadru larg ultraavansat al Asigurărilor şi Prevederilor Sociale. Asistenţă medicală gratuită. Case de odihnă. Dreptul la concediu plătit şi la participaţie la rentabilitatea globală.

10 - Proiect de lege pentru sancţionarea crimelor contra Umanităţii şi a provocării Dezastrului Ţării.

11 - Proiect de lege pentru Infiinţarea Institutului de Istorie a Regimului Comunist. Pe zile, pe ani, pe Instituţii, oameni şi localităţi. Apel prin presă pentru strângerea materialului documentar. Regulament de funcţionare. Sediu. Compunere etc.

12 - Proiect de lege pentru lichidarea imediată a subnutriţiei în România.

13 - Proiect de lege pentru aderarea României la Comunitatea Economică Europeană.

Constantin Macri

Nota Redacţiei :

Congresul Mondial Românesc nu intenţionează să-şi asume nici un fel de responsabilitate politică după eliberarea Ţării.

Congresul Mondial Românesc îşi are rostul numai atâta vreme cât cei din Ţară nu au dreptul să-şi spună cuvântul.

Un Proiect de legi pentru o Românie liberă este totuşi necesar, deoarece el poate fi întocmit judicios în timp. El ar putea eventual să fie consultat de către cei ce vor conduce România de mâine. Deasemeni, cei din Ţară trebuie să ia cunoştiinţă de cum gândesc compatrioţii lor din exil.

Pentru aceste motive, Biroul Executiv al Congresului Mondial Românesc, mulţumeşte d-lui Constantin Macri, preşedintele Comisiei Juridice pentru Proiectele prezentate.

Indemnăm cu această ocazie pe toţi juriştii aflaţi în exil să prezinte d-lui Constantin Macri noi proiecte de activitate în exil şi proiecte de legi pentru România de mâine.

Adresa d-lui Constantin Macri : Ificratus 31 - Pangrati - Athènes - Grèce.

Anunţăm pe cititorii noştri că Proiectul pentru posibile activităţi al C.M.R. se află în studiu la dl. Mirel Stoenescu, preşedintele pentru Europa al C.M.R. şi va fi înaintat d-lui prim Vicepreşedinte Vasile Iliescu, apoi d-lui Tudor Bompa, preşedintele Congresului Mondial Românesc, pentru sancţionare. Forma definitivă va fi redată în viitorul număr al ziarului Stindardul Românilor.

SCRISOAREA DOINEI CORNEA CATRE NICOLAE CEAUŞESCU

Nedemni am fi de neamul din care facem parte dacă nu am sta alături, prin *protestul nostru*, de sutele de mii de familii ţărăneşti ce vor fi nevoite să ia calea pribegiei dacă veţi pune în aplicare aşazisul plan de sistematizare teritorială care implică dărîmarea a tot atâtea mii de case ţărăneşti, precum şi pe cel de sistematizare a satelor, distrugător al stilului tradiţional rural. Scriem aceste rânduri cu un sentiment de profundă îngrijorare, deoarece consecinţele acestei măsuri, insuficient aprofundate, vor avea repercursiuni grave asupra întregului neam, asupra destinului nostru în perspectiva istoriei. Dintotdeauna poporul român şi-a tras vitalitatea, cumineţenia, puterea, curajul de a rezista vitregiilor istoriei din spiritualitatea rurală. Dar peste ţăranul român, acest rezervor de sănătate şi vigoare morală, au trecut, de 40 de ani încoace, numai dezamăgiri şi vicisitudini, ce i-au slăbit mult rădăcinile vitale şi spirituale ce păreau odinioară de neclintit. Nu a fost oare suficientă colectivizarea forţată, brutală, a celei mai mari părţi a populaţiei rurale şi oarecum proletarizarea ei, implicând totodată distrugerea structurilor ei, morale şi religioase, distrugerea psihologiei, a mentalităţii şi a datinelor ei, aşa cum s'au închegat ele dealungul veacurilor : cu un cuvânt, a "modului ei specific de a fi în lume" ? Acum va urma oare şi ultimul rest ce a mai rămas din nefericita noastră ţărănime ? Încercaţi să vă imaginaţi jalea acestor oameni izgoniţi din casele lor, din satul lor !

Oamenii nu sunt obiecte. O aşezare omenească nu este o conglomerare oarecare de blocuri locuite de fiinţe impersonale, adunate acolo la voia întâmplării. Un sat este o comunitate spirituală care s'a înjghebat dealungul secolelor. Un sat se întemeiază pe legături între oameni, pe suferinţele şi bucuriile trăite împreună, el este iubirea oamenilor pentru pământ şi pentru casa în care s'au născut. Un sat e cimitirul unde le sunt îngropaţi părinţii, e biserica - uneori veche de mai multe sute de ani, scăpată adesea ca prin minune de urgia tătarilor sau a turcilor -, biserica unde s'au cununat, şi-au botezat copiii şi s'au rugat în ceasuri de cumpănă. Opriţi dărîmarea şi distrugerea satelor ţării ! Măsuraţi consecinţele grave ce vor decurge din aceste dispoziţii ! E limpede că prejudiciile spirituale, sociale şi chiar economice vor fi mult mai mari - şi ireparabile ! - vor duce la descurajarea, dezorganizarea şi marginalizarea, în comunele de adopţiune, a sute de mii de familii, care nu se vor putea adapta noii vieţi impuse. Hăituirea oamenilor de pe aşezămintele ancestrale, unde îşi au rostul lor, unde îşi au casele construite conform cerinţelor lor de viaţă şi de activitate, este un sacrilegiu. Stilul rural este un unicat : el trebue protejat cu grijă. Casa ţărănească tradiţională - aşa cum a scris recent criticul şi gânditorul Steinhardt - îşi are semnificaţia ei psihologică inconfundabilă cu cea a altor neamuri. Orizontalitatea construcţiilor româneşti presupune o bună aşezare în lume, un anumit raport între om şi Dumnezeu ... Casa ţărănească face una cu sufletul celui ce-a construit-o. Lovind în casa ţărănească, înlocuind-o cu un meschin apartament de bloc, loviţi în sufletul neamului, dar şi într'un patrimoniu ce aparţine întregii omeniri.

Pentru a justifica această măsură veţi invoca "ridicarea nivelului de trai" al ţărănimii. Într'adevăr ţăranii pot fi ajutaţi, chiar trebuie ajutaţi, dar cu totul altfel. Nicidecum dărîmându-le casele, distrugându-le cultura. Ei pot fi ajutaţi ca în satele vest-europene, să-şi îmbunătăţească aşezările cu dotări moderne, în cadrul specificului tradiţional. Pot fi ajutaţi redându-li-se pământul în vederea reînfiinţării gospodăriilor familiale. Prosperitatea va creşte, deoarece într'o gospodărie familială fiecare răspunde oarecum existenţial de munca sa. Mai pot fi ajutaţi prin acordarea de credite în vederea achiziţionării unor utilaje moderne, aşa cum au fost şi sunt ajutaţi ţăranii în satele moderne. În sfârşit pot fi ajutaţi dându-li-se dreptul să-şi desfacă produsele liber, în ţară sau peste hotare, fără alte obligaţii decât achitarea impozitelor legale.

O comunitate, un neam se întemeiază pe vieţi individuale, trăite nu în constrângere şi frică, ci în plenitudinea aspiraţiilor lor şi pe strădania oamenilor de a-şi realiza în libertate aceste aspiraţii. Fiecare fiinţă umană are dreptul, dacă nu chiar datoria, să-şi împlinească destinul său natural, social şi spiritual. Nu distrugeţi legile firii, care stau la temelia oricărei existenţe omeneşti, nu zdrobiţi vieţile oamenilor. Cu ce drept o faceţi ? Şi în numele a ce ? Pentru a obţine un plus de pământ arabil ? Dar cine îl va ara ? Pământul se cultivă nu numai cu unelte, ci şi cu tragere de inimă pentru a-l face să rodească. Totul e sensibil în lume : şi omul şi planta pe care el o cultivă. Cu atâta jale în suflete, cum credeţi că aceşti oameni oropsiţi vor mai munci ? Cum nu vă daţi seama că de vreo 40 de ani încoace poporul român, în general, a intrat într'un fel de somn instinctiv de apărare, un fel de semi-grevă, dacă vreţi, pentru a proteja, împotriva dizolvării, un ultim rest al fiinţei sale ? In consecinţă, considerăm că nu aveţi dreptul, fără a comite un grav abuz de putere, să dărîmaţi mii de sate fără consimţământul populaţiei vizate şi chiar fără consimţământul întregii naţiuni.

CONFERINŢA DE PRESA LA ZURICH

Manifestaţii de stradă la Zürich şi Geneva

In ziua de 18.11.88., dl Miron Radu, reprezentant al "UMRL" în Elveţia, a organizat la Zürich o Conferinţă de presă, ca preambul al manifestaţiilor din ziua de 19.11. de la Zürich şi Geneva (împlinirea unui an de la răzmeriţa din Braşov)

La masa juriului au luat loc : dl.dr. Ion Vianu reprezentând "La ligue pour les droits de l'homme", dl Ion Ghika - UMRL (Franţa) şi dl. Csaba Kenessy reprezentând "Verbrand ungarischer Vereine der Schweiz"

Presa a fost reprezentată de circa 10 ziarişti eleveţieni de limbă franceză şi germană.

Printre cei câţiva români invitaţi, a fost şi dl. Mirel Stoenescu, vicepreşedinte pentru Europa al "Congresului Mondial Românesc".

Dl. dr. Ion Vianu a prezentat ziariştilor străini situaţia distrugerii satelor româneşti, precum şi concentrarea populaţiei în locuinţe comune, echivalând cu transformarea ţării într'un imens lagăr de concentrare.

După terminarea expunerii d-lui dr. Vianu, ziariştii străini au pus o mulţime de întrebări, cărora le-au dat răspuns dl.dr. Vianu şi dl.Ion Ghika

Ziarele elveţiene au făcut largi comentarii în legătură cu cele discutate la Conferinţa de presă.

A doua zi, s'a făcut o manifestaţie de stradă, la care au participat circa 100 de români cu multe pancarte.

In aceiaşi zi s'a făcut o manifestaţie de stradă şi la Geneva unde au participat circa 300 de persoane din care aproximativ 10 la sută unguri, care au purtat vreo 30 de pancarte mari în limba franceză. Ajunşi la Palatul Naţiunilor Unite, manifestanţii au cântat ""Deşteaptă-te Române" şi s'au ţinut scurte cuvântări arătându-se acţiunea distructivă ceauşistă, s'au evocat evenimentele de la Braşov şi s'a comemorat Marea Unire din 1918.

S'a semnat un protest de către 270 de persoane, printre care de Regina Ana, care a venit însoţită de către d-na Nicolette Frank.

SECURITATEA ROMANA S'A MANIFESTAT ŞI EA PRIN MITROPOLITUL ARDEALULUI !

Televiziunea "Suisse - Romande" a prezentat la 20.11.88. noua Biblie românească în ediţie bilingvă româno-slavă, în contextul unei slujbe religioase într'un lăcaş din Geneva, având ca "animator" al Securităţii pe prea sfinţitul Antonie Plămădeală în carne şi oase (mitropolit reserist al Ardealului)!

Dânsul (figură rubicondă de "plăvan al Partidului", bine hrănit, numai surâs şi dulceaţă) a prezentat personal Biblia, într'o franceză mai mult decât aproximativă.

Nedumeririle noastre (scăpate reporterului elveţian, total în afară de subiect) :

Unde a fost editată Biblia ? În tiparniţa Patriarhiei sau în vreuna din fialele dubioase ale fundaţiei C.I. Drăgan ?

Este destinată şi "uzului intern" sau doar exportului ?

În prima ipoteză, în care desigur prin "uz intern" se subînţeleg doar Patriarhul şi Mitropoliţii, va mai putea fi multă vreme folosită, dată fiind urgia dezlănţuită împotriva Lăcaşurilor Sfinte de paranoicul cocoţat în fruntea Ţării ?

Mirel Stoenescu

PAGINA REZERVATA "CONSILIULUI NAŢIONAL ROMAN"

UN AN NOU !

Horaţiu Comaniciu

S'a scurs un an, încă un an, pentru Consiliul Naţional Român. În anul ce a trecut au fost manifestări la Bruxelles în 26 Martie, la Munchen în 10 Mai, la Paris în 4 Iunie, la Mannheim în 31 Iulie, la Cleveland între 30 Sept. şi 3 Oct. Unele din aceste manifestări au fost iniţiate de alţii, dar unele de noi. Toate însă au cerut efort şi cheltuială. Şi afară de acestea s'au scos publicaţii, s'a dus o vastă corespondenţă, au avut loc întâlniri, ce ţin de o corectă solidaritate.

Anul acesta s'a distins prin ofensiva ce s'a dus pentru unire. Cu CMR împreună, s'au dezvoltat acţiuni ce lasă şi vor lăsa urme în exil. În special,acţiunea dusă la Cleveland a fost un model de organizare. CMR a pornit cu 27 asociaţii ce-au aderat unităţii şi azi sunt 45 alăturea de noi.

E necesară unitatea deoarece ţara noastră zace în sclavaj şi graniţele ei sunt încă ameninţate, după toate ciuntirile. E necesară unitatea deoarece şi pe plan internaţional se petrec evenimente ce ies din comun. Aceste evenimente privesc mai ales Rusia, duşmanul nostru de frunte.

In Rusia se petrec acţiuni surprinzătoare. Acolo Gorbacev, noul conducător, dă impresia să schimbe faţa întinsului imperiu. Ia măsuri ce sunt neobişnuite.

Este sincera pornirea spre libertate a lui Gorbacev ? Se pare că da, dar va reuşi el ? Mai ales va reuşi să facă ceva şi pentru popoarele captive ? Căci pe noi asta ne interesează în special.

Gorbacev se zbate dar nu este uşor să reuşească. Dacă el vrea cu adevărat să aducă libertatea în Rusia, imperiul se destramă. E vorba de o compoziţie de popoare, strânsă prin forţă. Popoarele neasimilate, ce îşi cer independenţa. Şi apoi poporul rus nu este pregătit pentru democraţie. El are încă reziduri puternice de stalinism. Ca să se poată ajunge la democraţie, se cere o lungă educaţie, o conştiinţă superioară. Doar popoarele de lungă tradiţie a libertăţii, pot da o democraţie convenabilă. E necesară o adâncă respectare a drepturilor omului, a liberelor alegeri, a pluralismului de partide. E necesară o justă întindere a aprecierii drepturilor şi a obligaţiilor. E necesară o libertate de presă şi păreri ; o libertate a cultului.

Poate Rusia deschide toate bisericile în linişte ? Îl poate sacrifica pe Marx şi lăsa drum liber Nazariteanului ? Dacă o face cu adevărat, drumul spre libertate se uşurează. Nu se va instaura o democraţie dela început, dar se va face ceva

[illegible] interesează în special e ceiace se petrece cu ţările captive, în principal cu România. Şi e greu să credem într'un miracol.

De aceia nu trebuie să slăbim vigilenţa. Mai ales că Rusia, alături de unele slăbiciuni ce dovedeşte, are şi serioase suporturi. Cari sunt aceste suporturi ?

Rusia are 13 milioane de km. pătraţi. E de 23 de ori Franţa şi de peste 50 de ori România. Are mari bogăţii naturale. Cele mai întinse surse de petrol şi gaz natural, neexploatate. Are cea mai mare cantitate din lume de aur sau diamante, de fer, zinc, aramă sau platină. Are cea mai mare întindere de ape dulci, mai ales prin lacul Baikal. Are apoi o armată puternică, bine instruită şi dotată, printr'un efort de zeci de ani.

Dar Rusia are şi părţi vulnerabile şi asta se vede şi mai bine acum cu ocazia cutremurului din părţile Armeniei.

Bogăţiile ei imense sunt greu exploatate din lipsă de capitaluri şi tehnologie. Agricultura rusească e falimentară. Hrana populaţiei e săracă şi nemulţumirea creşte. Rusia e înconjurată de ţări ce nu-i sunt prietene. Popoarele ce o compun îşi vreau independenţa. Se mişcă sclavii puternic în timpul din urmă. Birocraţia e în toi şi libertatea în destule cercuri, strangulată.

Rusia, prin slăbiciunile ce se văd acum, este un colos, dar cu picioarele, în parte, de lut. Ea ar putea fi constrânsă să elibereze popoarele captive, dacă Occidentul ar fi mai decis. Dar el nu este. Vrea pace cu orice preţ. Cel puţin deocamdată.

Ce putem noi face în atari momente ? Putem face ceiace este în permanenţă recomandabil, să ne unim, să ne întărim.

Drumul unirii noastre trece prin puterea morală. Trece prin iubirea de Patrie şi adevăr. Tăria stă în virtuţile noastre.

Noi mergem mână în mână cu bisericile naţionale. Mergem alăturea de istoria noastră, de marile ei figuri. Noi n'am cunoscut nicicând rătăcirea de a ne ridica contra altarelor. Noi am pornit mereu dela Icoană.

In Rusia ceiace este mai surprinzător, e deschiderea bisericilor, fie ea şi incomplectă sau temporară. Se vede că biserica creştină nu poate fi învinsă de comunişti. Marx slăbeşte şi Isus urcă din nou la suprafaţă. Rusia are din nou nevoie de "opiul popoarelor".

"Popoare ale Europei, scria Bernanos, faceţi cunoscut acum lumii, că nu există salvare decât prin puterea noastră, că sistemele politice şi sociale nu pot suplini alunecarea, deruta spiritului şi inimii".

Un alt om celebru Toymbee, are şi el o interpretare fundamental religioasă a istoriei. El scrie :

"În timp ce noi contemplăm cu ochii fixaţi spre ţărmul îndepărtat, o figură se ridică deasupra valurilor, cuprinzând imediat tot orizontul : E Mântuitorul."

DOUA NOI FILIALE ALE CONSILIULUI NAŢIONAL ROMÂN : ELVEŢIA ŞI STATUL LIBER BAVARIA

În luna Decembrie 1988, s'a constituit la Zurich o filială a Consiliului Naţional Român, sub preşidenţia d-lui Inginer Mirel Stoenescu.

Secţia Elveţia a C.N.R., a aderat la Congresul Mondial Românesc. De constituirea acestei Secţii, au fost încunoştinţaţi D-nii : Horaţiu Comaniciu, Tudor Bompa, Vasile Iliescu şi Dan Cernovodeanu. În numărul viitor al ziarului nostru, vom reveni cu amănunte

În ziua de 4 Ianuarie 1989 s'a constituit la München o Organizaţie a Statului Liber Bavaria, a Consiliului Naţional Român. Această secţie este dependentă direct de Centrala Consiliului Naţional Român, cu sediul în Franţa.

Prin alegeri democratice, au fost aleşi preşedintele, vicepreşedintele şi secretarul-casier. Procesul verbal de constituire a fost trimis Centralei Consiliului Naţional Român.

Noua filială şi-a dat adeziunea la Congresul Mondial Românesc, adeziunea fiind comunicată imediat d-lor Tudor Bompa, preşedinte al CMR, Mirel Stoenescu, vicepreşedinte pentru Europa şi Dan Cernovodeanu, secretar general.

PANORAMA EXILULUI ROMANESC

Paul Morcov

Când telespectatorii din întreaga lume au văzut la televizor dezastrul abătut asupra Armeniei, majoritatea românilor au exclamat : "Iată două ţări nenorocite, Armenia şi România". Dar în Armenia s'a întâmplat un cataclism natural, care a lovit în soarta acestui popor atât de încercat în acest secol, dacă avem în vedere şi masacrul făcut de Turci în 1916, când le-au fost omorîţi cca. 1,5 milioane de oameni.

În România însă, după cele două dezastre naturale (inundaţiile din 1972 şi cutremurul din 1977), s'a abătut în ultimii ani un dezastru şi mai mare făcut de mâna omului. Toată mass-media occidentală şi o parte chiar din cea comunistă, se întreabă cum de este posibil ca în plin secol 20, să apară pe ecranul istoriei un al doilea NERO.

Acest "accident politic" a creiat o situaţie unică în istoria poporului nostru şi anume :

- o populaţie de 23 milioane suferă rigorile unei dictaturi paranoice, luptând zi de zi pentru a supravieţui, iar de cealaltă parte ;
- un exil mai numeros ca oricând, se uită neputincios la suferinţa fraţilor lui fără posibilitate de a-i ajuta cu ceva.

Şi astfel se pune o întrebare logică : "Poate avea exilul românesc un rol în lupta de eliberare a poporului român ?" După antecedentele istorice, începând cu anul 1848 şi terminând cu 1918, ar trebui să aibă.

Această speranţă o nutresc desigur şi miile de refugiaţi, începând cu tinerii care se aruncă în valurile Dunării şi până la familii întregi, care trec graniţa cu orice risc. Sunt cazuri dispersate, când femeile nasc pruncii pe drumurile exilului !

Ajunşi aici în Vest şi văzând tratamentul la care sunt supuşi, rămân descurajaţi de neeficienţa exilului, care nu le poate da niciun ajutor. Deaceea din discuţiile purtate în ultimul timp cu aceşti oameni reiese că ei consideră că vina principală a exilului este neunirea acestuia într'o organizaţie puternică al cărei cuvânt greu, să-i permită a avea acces direct la guvernele din Vest.

Situaţia astăzi este mult schimbată faţă de trecut. Ştim cu toţii că în 1956 ungurii erau primiţi în massă aici în Vest sau în USA, cehii în 1968 în trei zile primeau azilul politic, iar polonezii începând din 1980, solicitau direct cetăţenia germană, în foarte multe cazuri cu acte mai puţin valabile. Astăzi asemenea performanţe nu mai sunt posibile.

Cu toate că drama românilor întrece pe toate celelalte, ei nu au parte de un tratament prioritar, cu toată publicitatea făcută de însăşi mass-media occidentalilor şi protestele la nivel de parlamente şi chiar de guverne.

Dar în anul 1988, când tirania dictatorului de la Bucureşti a atins paroxismul, prioritatea trebuia să se acorde ... refugiaţilor din raiul lui Gorbaciov ! Intervenţii la guvernele occidentale au făcut şi în trecut şi în prezent multe din organizaţiile exilului, dar numai cu eficienţă "retorică", iar uneori chiar cu rezultate negative (cazul intervenţiei la Parlamentul European de la Strassbourg a secţiei UMRL-Franţa plus un grup de maghiari, vara trecută). Nu este greu de ghicit ineficacitatea intervenţiilor noastre, deoarece însăşi refugiaţii o recunosc după ce fac "turul de orizont" şi se informează asupra structurii exilului nostru. Şi de aceea se întreabă : "Ce motive puternice vă împiedică, domnilor, să vă strângeţi rândurile sub un singur drapel ? Nu vă daţi seama că acum bate un ceas istoric pentru poporul român ? Nu vă gândiţi că toţi, fără deosebire, veţi fi judecaţi de istorie pentru faptele voastre ? Şi desigur că au dreptate. Deşi noi, aici în exil, nu putem face legi pentru "ce va fi în epoca post-Ceauşescu" dar, dacă va veni acea zi, să fie legământul nostru de moarte, că toţi acei care au acţionat împotriva intereselor noastre naţionale, să fie puşi la stâlpul infamiei.

PAGINĂ REZERVATĂ "CONSILIULUI NAŢIONAL ROMÂN"

Nu urmărim în aceste rânduri interese partinice, care nu ar folosi la nimic, dar este cazul să reamintim pentru acei ce nu cunosc, în special noii veniţi, cum s'a soldat prima acţiune de unire a exilului, începută cu peste doi ani în urmă. Despre această acţiune s'a scris destul în coloanele acestui ziar, nu intenţionăm să repetăm, ci să scoatem în evidenţă "factorul dizolvant" ...

Încă din Aprilie 1986 la Paris se stabilise să ne întâlnim peste câteva luni pentru a alege o "Reprezentanţă a Exilului", care să fie purtătoare de cuvânt pentru forurile internaţionale. În acel an a participat şi Regele pentru prima dată la ceremonia "Zilei Eroilor" de la cimitirul Soultzmatt, apoi în Decembrie la Frankfurt cu ocazia serbării zilei de "1 Decembrie", făurirea României Mari în 1918. Se declanşase deci euforia "Unirii Românilor".

Dar "istorica întâlnire", stabilită pentru alegerea Reprezentanţei, nu a mai avut loc. Discuţiile au continuat până în Iunie 1987, s'a întrunit cel de-al doilea Congres al URL-ului. Atunci conducerea acestei organizaţii a declarat că este "Organizaţia Reprezentativă a Exilului Românesc", şi şi-a schimbat denumirea în Uniunea Mondială a Românilor Liberi (UMRL).

Dl. Horaţiu Comaniciu, care tratase îndelung problema cu dl. Raţiu, după alte încercări nereuşite, s'a hotărît să dea tot girul d-lui Ion Pantazi şi grupării Frontul Naţional al Unirii Românilor (FNUR). Cum era să se declare o organizaţie - una singură - "Reprezentanţa Exilului" când era ştiut de toată lumea că există 132 de organizaţii cu caracter politic, cultural, religios, etc. ?

Iată-ne pe drumul înfiinţării primului Congres Mondial Românesc, dar tratativele cu UMRL-ul continuau încă. La 28 Februarie 1988, tot la Paris, dl. Pantazi era foarte optimist că va adera şi dl. Raţiu.

Dl. Raţiu, după Congresul său, a adoptat o formulă tip : "Cine vrea să se unească să se înscrie în UMRL" (individual bineînţeles !)

Dar dl. Raţiu nu numai că nu a aderat la Congresul Mondial Românesc, dar a şi interzis membrilor săi să participe la Congresul CMR din 4 Iunie de la Paris. Cei 28 participanţi din UMRL au trebuit să declare că au venit în numele lor personal. Câtă deosebire ! Noi CNR-ul şi alte organizaţii am onorat cu prezenţa noastră Congresul UMRL fără nicio condiţie, în timp ce dispoziţia dată de dl. Raţiu aducea a partid unic !

Secretul pentru care dl. Raţiu nu a aderat la CMR, unde organizaţia sa avea să aibe fără îndoială un rol preponderant - este acela că dânsul nu poate adera acolo unde sunt şi alte grupări cu membri care au făcut parte din "Mişcarea Naţionalistă". Unde este deci logica acestei raţiuni ? Dacă se înscrie direct (individual) în UMRL, este binevenit (deci democrat), dacă aparţine altei organizaţii, este "totalitar" !

Şi acum să vedem eficienţa pe plan internaţional a UMRL-ului. Dl. Raţiu se zbate şi colindă lumea, căci dispune de fonduri. A voit să-şi facă un renume din ajutorarea refugiaţilor din Ungaria şi a trimis într'adevăr ceva bani şi îmbrăcăminte, dar anterior a cerut adeziunile la UMRL a acestor oropsiţi ai soartei. Pe de o parte, cocheta aici în Vest cu unele grupări maghiare, iar pe de altă parte, dl. Faina scria în acelaşi ziar al d-lui Raţiu "Românul Liber" articole "forte" la adresa Ungariei.

Refugiaţilor români le trebuia altceva ! Ei voiau să plece în libertate, doar de aceea au fugit de năpasta comunistă. Când în Iunie 1988, dl. Mircea Constantinescu s'a dus la Budapesta şi a luat contact cu refugiaţii, el a mers împreună cu ei la ambasadele USA, Canadei, Austriei şi la Ministerul de Interne ungar şi au sondat terenul asupra posibilităţilor de emigrare, fiind vorba de un caz special, când într'o ţară comunistă se aflau refugiaţi din altă ţară comunistă.

UMRL-ul s'a grăbit imediat să-l atace pe Dl. Mircea Constantinescu, că deşi a fost trimis de IGFM, el a făcut politică, atacând UMRL-ul şi toate acestea numai datorită faptului că dl. Mircea Constantinescu participase la Congresul Mondial Românesc !

Este acesta un exemplu de patriotism ? Cu toate opintelile sale, UMRL-ul nu a reuşit timp de şase luni să scoată din Budapesta decât un singur om, şi acela clandestin ! Iar în cazul grupului Pârvu, care a stat 12 zile în clădirea aeroportului din Paris, s'au umplut de ridicol, uitându-se neputincioşi la aceşti amăraţi care, au trebuit să facă calea întoarsă în Austria. Cunoaşte conducerea UMRL-ului părerea acestor refugiaţi, cărora le-a cerut adeziunile, despre UMRL ? Ştiu dânşii câte cazuri din acestea indiferent că aparţineau la UMRL sau alte organizaţii, au fost rezolvate de noi, aici în Germania, fără a face nici o reclamă ?

Congresul Mondial Românesc consideră că a făcut tot ce i-a stat în putinţă în problema refugiaţilor, intervenind la cele mai înalte foruri şi o va face în continuare dar, organismele internaţionale se mişcă foarte greu. Există însă cazuri mai disperate ca cele din Ungaria, lagărele din Jugoslavia, unde se petrec scene groaznice şi se fac abuzuri de către organele ONU şi cele jugoslave.

Deaceea trebue să fim uniţi şi să acţionăm cu toată energia, dacă vrem să avem un rezultat pozitiv.

În cele de mai sus am voit să scoatem în evidenţă modul de gândire al oamenilor politici activi în exilul românesc, care oricât ar fi de animaţi de sentimente naţionale, acestea sunt subordonate orgoliului şi anumitor legături de prietenie, care în final nu folosesc cauzei naţionale.

Atât primul, cât mai ales cel de-al doilea Congres Mondial Românesc de la Cleveland din Septembrie-Octombrie 1988, au arătat că sufletul românesc are rezerve enorme de bunătate, credinţă şi solidaritate, atunci când este vorba de fiinţa Neamului nostru. De ce să nu folosim aceste calităţi în slujba Patriei noastre atât de oropsită ?

ANIVERSAREA ZILEI DE 1 DECEMBRIE LA SYDNEY

Cuvântarea d-lui Theodor Silvaş, vicepreşedintele "Congresului Mondial Românesc", pentru Australia şi preşedinte al "Consiului Naţional Român", secţia Australia.

La 1 Decembrie se împlinesc 70 de ani de când, la Alba Iulia, în faţa unui popor entuziast, ce se număra cu zecile de mii, Episcopul greco-catolic Iuliu Hosu a citit actul de unire a Transilvaniei cu România.

Acest act a fost răsplata unei lungi istorii de suferinţă şi sacrificii îndurate de Românii Transilvăneni în frunte cu Gheorghe Doja, Horia, Cloşca, Crişan, Avram Iancu, Grupul Memorandiştilor şi a multor alţi Transilvăneni, al căror nume sunt legate de istoria neamului nostru, de această luptă pentru dreptate şi auto-determinare.

Actul de unire de la Alba Iulia era firesc să se întâmple, deoarece istoria nu stă pe loc, ori dă înapoi, aşa cum continuă să creadă grofii şi baronii maghiari, anchilozaţi într'un sistem de viaţă feudal şi susţinuţi de un aparat administrativ represiv. Regăsirea sensului de identitate naţională a Românilor Transilvăneni, prin eforturile Şcolii Ardelene, după unirea cu Roma şi înfiinţarea Bisericii Greco-Catolice cu sediul la Blaj, au adus în cadrul istoriei noastre naţionale, o altă dimensiune, un alt factor pe care nu l'au putut aprecia şi nici înlătura cei ce erau cramponaţi la oprirea progresului gândirii şi la menţinerea unui regim de nedreptate şi de suferinţă pentru Românii Transilvăneni.

Că a fost just şi că istoria a curmat, prin acest act, şirul lung de nedreptăţi din decursul a sute de ani, este deplin confirmat de evenimente şi de Tratatul de la Trianon, atât de urît de iredentiştii maghiari.

In România Mare, drepturile naţionalităţilor conlocuitoare au fost recunoscute şi respectate, rămânând un model pentru principiile ce cu mult mai târziu au fost înscrise în Marea Chartă a Drepturilor Omului. Acestea au rămas valabile până la instaurarea în România, sub protecţia forţelor armate sovietice, a unui regim comunist. Acest regim, după ce s'a folosit de elemente maghiare administrative şi politice pentru a se consolida şi pentru a ajunge la putere spre a asupri întregul neam, incluzând naţionalităţile conlocuitoare, a mers până acolo, încât, ceea ce a fost valabil spus împotriva grofilor şi baronilor maghiari, este valabil, în momentul de faţă, împotriva acestui regim.

Drepturile Umane, de la A la Z, deşi recunoscute pe hârtie, sunt complect călcate în picioare, iar poporul Român, incluzând naţionalităţile conlocuitoare, suferă de aceleaşi persecuţii pe care s'au luptat ardelenii să le elimine înainte de 1918.

Astfel, Biserica Greco-Catolică a fost desfiinţată, prin decret prezidenţial ! Şcolile, bisericile şi mânăstirile lor au fost expropiate şi încorporate în Biserica Ortodoxă. Episcopii (opt la număr), incluzând pe Iuliu Hosu, ce a citit Actul de Unire la 1 Decembrie 1918, au murit în închisori şi domicilii forţate, iar restul de preoţi şi credincioşi au acumulat, până în 1977, peste 5000 de ani de pedepse cu închisoarea pentru credinţă, sub un regim ce-şi spune românesc, dar care este în realitate stalinist.

După proiecte dezastruase, incluzând "Canalul" de tristă amintire, la care şi-au pierdut viaţa mii de români, după ce o întreagă generaţie de români s'au sacrificat prin închisori datorită eforturilor de a se impune ale regimului, după ce atâtea mânăstiri şi biserici, parte din tezaurul nostru naţional şi istoric au fost distruse în cadrul aceloraşi eforturi, şi, după ce ţărănimea a fost eliminată

Al patrulea din stânga, dl. Theodor Silvaş - Vicepreşedinte pentru Australia al CMR.

ca factor productiv, suntem azi martori la încercarea de distrugere a celui mai preţios document de etnicitate al neamului : SATUL.

Cu distrugerea satelor, vor dispărea mii de biserici, şcoli şi cimitire, unele de importanţă istorică şi pentru noi şi pentru naţionalităţile conlocuitoare, dar va dispărea din componenţa neamului acest element sănătos, ce este ţărănimea, izvorul nostru până acum neepuizat de artă şi tradiţie naţională.

ZIUA DEMNITĂȚII UMANE
Duminică 10 Decembrie 1995

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR OMULUI
Duminică 10 Decembrie 1995

ZIUA DEMNITĂȚII UMANE
Duminică 10 Decembrie 1995

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR OMULUI
Duminică 10 Decembrie 1995

Noi credem că ceea ce s'a realizat în seara zilei de 15 Noiembrie, de către Doru Braia, Thomas Steinbach şi resul participanţilor este spargerea "zidului" de neîncredere şi ură, ce au despărţit până astăzi aceste două nobile naţiuni, cea română şi cea maghiară.

Acesta este drumul pe care vom merge neabătuţi în continuare !

Vasile Iliescu

RECTIFICARE

In numărul trecut al ziarului nostru s'a strecurat o regretabilă eroare de tipar. Facem astăzi cuvenita rectificare, cerând totodată scuze atât familiei cât şi cititorilor.

Georg Fulea şi nu Georg Fulga este numele exact al celui ce ne-a părăsit.

Redacţia

LES AMIS

Le Congrès Mondial Roumain exprime ses vives condoléances au président du Front National, Jean-Marie Le Pen, à Madame Marie-France Stirbois, à Nathalie et Christophe, ses enfants, ainsi qu'à tous les dirigeants du Mouvement nationaliste français à l'occasion de la mort brutale et innatendue de Jean-Pierre Stirbois, exemple de dévouement, de courage, de fidélité dans le combat pour les valeurs de la civilisation chrétienne.

Peuple soumis à l'esclavage, les Roumains ont beaucoup apprécié ses prises de position intrasigeantes face à l'agression du totalitarisme marxiste-léniniste. Vrai ami, vrai combattant, vrai général dans la lutte que mène aujourd'hui le Monde Libre contre l'expansionnisme bolchévique, nous avons été tous à ses côtés. Nous lui portons reconnaissance pour ses attitudes de détermination totale constamment manifestées à l'égard des pays de l'est écrasés sous la botte soviétique.

Jean-Pierre, nous ne t'oublierons jamais !

Vive l'Europe des Patries que tu as défendue avec tant d'acharnement!

Le Congrès Mondial Roumain a été créé à Paris le 4 Juin 1988 par la fédéralisation de 32 organisations anticommunistes de Roumains exilés, parmi lesquelles : Le Conseil National Roumain, Le Front National pour l'Union des Roumains, l'Association Pro-Bessarabie et Pro-Bucovine, le Comité National Roumain de Libération et d'autres.

La présidence du Congrès Mondial Roumain se trouve au Canada, la vice-présidence en République Fédérale d'Allemagne et le Secrétariat Général à Paris.

Le but du Congrès Mondial Roumain est de mener la lutte sans merci pour la libération de la Patrie en s'associant avec toutes les forces du Monde Libre, sensibles à la tragédie vécue par tous les peuples tombés sous l'esclavage communiste.

Contact : V. Boutmy de Katzman

Nota Redacţiei : acest articol a apărut în "National-Hebdo", Nr. 227 din 24-30 Noiembrie 1988, pag.20

CINCIZECI DE ANI DE LA UCIDEREA LUI CORNELIU CODREANU

Ion Pantazi

Cu ocazia comemorării a 50 de ani de la uciderea prin strangulare a lui Corneliu Codreanu şi a celor 13 camarazi ai săi, la München s'a oficiat o slujbă religioasă oficiată de către Părintele Dumitru Popa. După ceremonia religioasă a luat cuvântul dl. Ion Pantazi care a rostit următoarele cuvinte :

Sfinţia Ta, Doamnelor şi Domnilor,

Comemorăm astăzi 50 de ani de la asasinarea lui Corneliu Codreanu şi a celor 13 camarazi ai săi, ucişi prin strangulare din ordinul lui Carol al II-lea.

Nicolae Iorga spunea odată : "Sunt înfrângeri şi sunt morţi care trezesc un neam la viaţă după cum sunt şi biruinţe dintre acelea care adorm".

Marii noştri naţionalişti Vasile Conta, Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu, Mihail Eminescu, Ion Eliade Rădulescu, Bogdan Petriceicu Haşdeu, Costache Negri, A.D. Xenopol, Dr. Paulescu, A.C. Cuza şi Nicolae Iorga şi-au întemeiat naţionalismul pe ideia făuririi României Mari. Aproape toţi nu au trăit să-şi vadă visul cu ochii. Cei ce au trăit au fost cuprinşi de euforia visului împlinit şi însuşi Nicolae Iorga a uitat că "sunt biruinţe ca acelea care adorm"!

Astfel naţionalismul nostru a rămas fără obiect şi era sortit pieirii din lipsă de ideal.

Corneliu Codreanu a dat naţionalimului românesc un nou impuls prin aceea că a vrut să formeze o elită naţională având la bază, virtutea, iubirea şi jertfa pentru Ţară, dreptatea şi dragostea pentru popor, cinstea, munca, ordinea, disciplina, mijloacele loiale şi onoarea.

Corneliu Codreanu ştia că : o mişcare niciodată nu moare din cauza duşmanilor dinafară, ea moare din cauza duşmanilor dinlăuntru. Impotriva acestora Corneliu Codreanu a vrut să pregătească tineretul român dându-i o educaţie de profundă moralitate creştină şi naţională.

Iată o frază care prevedea catastrofa ce va urma, rostită de Corneliu Codreanu la Universitatea din Iaşi, la 27 Mai 1922 : "Pentru ca urmaşii noştri să nu pribegească prin ţări străine, alungaţi de sărăcie şi mizerie din Ţara lor, pentru ca Neamul nostru să nu sângereze sub tirania unui neam străin, ne ridicăm hotărâţi împrejurul unui nou şi sfânt ideal, acela al apărării Patriei noastre în contra cotropirii inamice".

De multe ori astăzi, noţiunea de naţionalism românesc este echivalată cu noţiunile de fascism şi nazism. Respingem cu indignare această insultă gravă, din două motive :

Atunci când Corneliu Codreanu a început lupta sa naţionalistă, în 1919, fiind elev de liceu, nici nu exista fascismul, cu-atât mai mult nazismul.

Ambele aceste doctrine au fost păgâne, neadmiţând ideia de Dumnezeu.

Alţii acuză "Mişcarea Legionară" de voinţa sa de a instaura dictatura. Dau citire circularei nr. 148 din 21 Februarie 1938, ultima dată de Corneliu Codreanu : "Anunţăm pe membri că începând cu data de astăzi, Partidul "Totul pentru Ţară" nu mai există. Toate funcţiunile, şefi de regiuni, de judeţe etc. sunt desfiinţate. Motivul care ne-a determinat la această hotărire este Decretul Regal nr. 870 din 17 Februarie 1938. Prin acest Decret suntem aruncaţi din raportul de Drept, în raportul de Forţă. Pe acesta însă noi nu-l primim. Noi am înţeles să acţionăm în cadrul legii, manifestându-ne credinţele noastre. Noi nu voim să întrebuinţăm forţa. Nu voim să întrebuinţăm violenţa. La violentare noi nu mai răspundem în nici un fel : suportăm.

Lovituri de stat nu voim să dăm. Prin esenţa însăşi a concepţiei noastre, noi suntem contra acestui sistem ".

Corneliu Codreanu şi-a întemeiat naţionalismul pe un creştinism pur, pe ideia de Patrie şi de Familie. Dar tocmai împotriva acestui naţionalism s'au ridicat astăzi atât comunismul cât şi mondialismul. Forţele sale sunt imense şi numai credinţa în Dumnezeu ne mai poate salva. Aceasta însă nu ne dă dreptul de a sta cu braţele încrucişate. Să nu uităm că Corneliu Codreanu a apelat la tineret pentru a-l îndrepta către credinţa în Dumnezeu, către redeşteptarea Conştinţei naţionale. I-am urmat noi pilda ? Ce lăsăm noi în urma noastră ?

Trebuie să ne aducem aminte de intransigenţa lui Corneliu Codreanu, care de multe ori trebuie afirmată cu tărie pentru a putea stabili un echilibru faţă de inevitabila necesitate de compromis politic. Dacă voim să-i urmăm pilda, nu trebuie să avem un moment de linişte până nu vom avea din nou o Ţară Liberă, Independentă şi Suverană.

Să-l odihnească Dumnezeu pe cel ce a fost una din marile figuri ale Istoriei României moderne şi să-i cinstim memoria prin continuarea luptei împotriva comunismului, pe care el a început-o în 1919.

ROMANI VENIŢI LA ROMA

Pe drumul Adevărului ne conduce Dumnezeu !

Pentru a-i înălţa o rugă,ne vom aduna toţi cei ce ne considerăm români, în Piaţa Sfântul Petru din centrul Vaticanului, implorând :

Eliberează Doamne România !

In ziua de **28 Ianuarie 1989**, începând de la orele 14, Români, Italieni, Maghiari şi Germani vor depune o Cruce de lumânări de dimensiuni uriaşe (18x12m.) în faţa Catedralei Sf. Petru.

In urma unor conferinţe ţinute de dl. Doru Braia în mai multe biserici italieneşti, credincioşii italieni au găsit de datoria lor de-aşi manifesta solidaritatea cu poporul, azi oropsit, ce-şi are rădăcinile în pământul Romei.

Avem cu-atât mai mult datoria de a fi prezenţi, cu cât va fi pentru prima dată când tricolorul românesc va fi desfăşurat singur în faţa Vaticanului.

Să dăm dovadă de recunoştiinţă atâtor dovezi de solidaritate, ce în ultimul timp, ne-au dovedit că Europa nu ne-a uitat.

Flacăra Credinţei în Dumnezeu trebuie să ne reunească pe pământul Romei, de unde acum 2000 de ani, Traian ne-a adus spiritul latin !

Liga pentru "Drepturile Omului"
Congresul Mondial Românesc
Uniunea Mondială a Românilor Liberi

P.S. Relaţii în privinţa transportului şi cazării la Roma puteţi afla, începând cu data de 15 Ianuarie 89, la : Doru Braia - Charles de Gaulle Str. 9 - 8000 Munchen 83 - Tel. 089 - 670.72.00.

PAGINA REZERVATA "NAŢIUNILOR CAPTIVE"

Comisia Naţiunilor Captive

Ne trimite spre publicare următoarele trei Comunicate :

Comunicat

La invitaţia şi iniţiativa "Asociaţiei Ungaro-Germane" cu sediul la Frankfurt/Main a avut loc la data de 05.10.88 o adunare de protest împotriva acţiunii de distrugere a celor 8000 de sate din România.

La începutul Adunării s'a dat citire unui Apel apărut în "Neue Zuricher Zeitung" înfierând acţiunea criminală mai sus citată şi cerând oprirea imediată a acestui act de genocid.

Între semnatari figurează cca. 70 de personalităţi din lumea culturală şi politică contemporană, între care : Yehudi Menuhin, Friedrich Dürrenmatt, Andrei Sacharow, Eugen Ionescu şi Corneliu Constantinescu.

La sfârşitul unor discuţii prieteneşti prelungite, s'a întocmit un scurt Comunicat, semnat de câţiva dintre cei prezenţi, urmând a fi transmis ziarului eleveţian căruia îi aparţine merituoasa iniţiativă, precum şi presei maghiare libere.

Iată conţinutul :

Subsemnaţii ... după ce am luat cunoştiinţă cu indignare, de raportul publicat în ziarul "Neue Zuricher Zeitung" din 15 Octombrie 1988 privind intenţiile de a se demola 8000 de sate în România, transmitem ziarului elveţian următoarele :

Suntem de părere că această distrugere trebuie să fie oprită imediat.

Suntem foarte fericiţi de marele număr de personalităţi care au semnat acest apel.

Suntem cu toţii de acord să sprijinim Apelul.

Semnează :

Ştefan Filippi - Preşedintele Asociaţii Ungaro-Germane

Adolf Schröder - Vice-Preşedintele Asociaţiei Ungaro-Germane, Coordonatorul grupei de lucru "Est", membru al CNC Germania-Europa

Vladimir Fulger - Preşedintele Comisiei Organizatorice din Congresul Mondial Românesc

Ing. Mircea Vasilescu - Comisia de legătură cu Naţiunile Captive din "C.M.R.", Consilier CNC-Germania-Europa

Dr.Dr.med. Florin Mâtrescu - Preşedintele Comisiei de legătură cu Naţiunile Captive din Congresul Mondial Românesc, Consilierul Preşedintelui CNC-Germania-Europa

Dr. Florin Mâtrescu

COMUNICAT

La data de 12.XI. 1988 a avut loc la Bonn, în faţa Ambasadei comuniste a RSR-ului o demonstraţie de protest şi totodată o comemorare, marcând 1 an de la eroicele demonstraţii ale braşovenilor.

Iniţiativa şi organizarea au revenit Filialei Germane a Uniunii Mondiale a Românilor Liberi.

Au participat un număr de circa 70 de persoane venite din toate colţurile Germaniei.

Conducerea UMRL-ului a fost reprezentată de Dl. Radu Roşeanu, Vice-Preşedinte pentru Europa, iar Filiala germană prin domnii : Dr.A.M. Munteanu, Bârloiu şi Codreanu. Grupa muncheneză : d-nii Doru Braia, Radu Bărbulescu şi Ion Dumitru.

În afara organizaţiei UMRL-ului au mai participat membri ai IGFM-ului şi ai Organizaţiei Foştilor Deţinuţi Politici cu sediul la Geneva (Dl.Constantin Mareş).

Congresul Mondial Românesc a fost reprezentat prin Domnii : Mircea Manea (membru al Comisiei de Cenzori al C.M.R.), Dr.Gheorghe Petruc, Nicolae Dănilă, Ing. M.Vasilescu, A.Makarow (toţi aparţinând Comisiei de legătură cu Naţiunile Captive din cadrul C.M.R.), precum şi Preşedintele Comisiei Dl.Dr. Florin Mâtrescu.

Un număr de 4 ziarişti au reprezentat Presa din Bonn.

Acţiunea s'a desfăşurat fără incidente sub protecţia Poliţiei locale, după un program care a inclus o rugăciune rostită de Sf.Sa preotul greco-catolic M.Caitar.

Au luat cuvântul : Dl.Dr. Alexandru Mircea Munteanu, Dl. Codreanu şi Dl. Doru Braia, care a şi transmis un mesaj direct pentru postul de radio "Europa Liberă".

La sfârşit s'a depus în cutia de scrisori a Ambasadei o Moţiune de Protest semnată de cei prezenţi.

Congresul Mondial Românesc a participat cu două steaguri româneşti în bernă şi trei placarde cu următorul conţinut : "Libertate pentru România", "Drept de Autodeterminare şi Alegeri Libere pentru poporul Român" şi "Braşoveni curajoşi ! Exilul Românesc anticomunist este mândru şi solidar cu voi".

Discuţiile purtate cu membri ai conducerii "U.M.R.L." au evidenţiat necesitatea colaborării între Congresul Mondial Românesc ca organ reprezentativ al organizaţiilor româneşti din diaspora şi Uniunea Mondială a Românilor Liberi.

Dr.med. Florin Mâtrescu

dl. dr. Alexandru Mircea Munteanu şi dl. Doru Braia

RELATAREA D-LUI DORU BRAIA, TRANSMISĂ ŢĂRII PRIN INTERMEDIUL POSTULUI DE RADIO "EUROPA LIBERĂ", DE LA DEMONSTRAŢIA EXILAŢILOR ROMÂNI ÎN FAŢA AMBASADEI R.S.R. LA 12 NOIEMBRIE 1988 - BONN

In faţa ambasadei RSR din capitala Germaniei Federale, are loc în aceste momente o manifestaţie de protest a românilor din Exil şi Emigraţie, stabiliţi pe aceste meleaguri.

Manifestaţia, începută la ora 12, se desfăşoară în cadrul unei **Campanii a Adevărului**, campanie ce va avea loc, în aceste zile, în toate centrele importante ale lumii.

Demonstranţii îşi propun, în cadrul acestei campanii, să facă cunoscut celor, din ce în ce mai puţini, ce-şi mai apleacă urechea la propaganda sforăitoare a dictatorului de la Bucureşti, ADEVARATA suferinţă a celor 23 de milioane de europeni aflaţi sub cnutul ceaușist.

DICTATORUL SE DESFATA ÎN TIMP CE POPORUL PLÂNGE !

SOLIDARITATE CU MUNCITORII BRAŞOVENI !
LIBERTATE ŞI DEMOCRAŢIE PENTRU ROMÂNIA !
Ceauşescu NU !
ELIBEREAZĂ DOAMNE ROMÂNIA !
ÎN CASA COMUNĂ EUROPA, TREBUIE CURĂŢAT MAI ÎNTÂI PRIDVORUL !

Acestea sunt lozincile ce stau scrise pe pancartele purtate de participanţii la demonstraţie.

Împlinindu-se un an de la revoltele muncitorilor din Braşov, românii din Occident au declarat ziua de 15 Noembrie ca :

ZIUA DEMNITAŢII NAŢIONALE

In manifestul împărţit trecătorilor, ce se opresc atenţi în faţa demonstranţilor, se spun, referitor la evenimentul braşovean, următoarele :

In condiţiile unei opresiuni fără precedent, a izolării cvasi-totale şi a profundei alienări a fiinţei umane, a climatului de teroare, mizerie fizică şi morală, corupţie, desnădejde şi inerţie, într'un cuvânt în condiţiile oferite românilor de prea "glorioasa epocă de aur", acest act de la Braşov trebuie să apară în ochii noştri, ai celor ce ne aflăm în afara graniţelor Ţării, ca un simbol al speranţei şi al încrederii neclintite în rezervele de putere, vitalitate, solidaritate ale poporului român, ce va schimba într'o zi soarta României.

Intrebaţi fiind, de către jurnaliştii prezenţi la faţa locului, dacă acţiunea lor nu va fi şi ea interpretată ca un amestec în treburile interne ale României, demonstranţii au răspuns că majoritatea lor deţin cetăţenia română, **ei nepronunţându-se împotriva statului român, ci protestează împotriva unui regim şi a unui sistem politic ce au adus României numele de Etiopia Europei.**

Intervenţiile politicienilor occidentali, în urma numeroaselor apeluri disperate din partea cetăţenilor români, nu pot fi interpretate ca un amestec din afară, ci doar sprijinul acordat unor cetăţeni europeni ce-şi doresc în ţara lor aplicarea întrutotul a Declaraţiei Drepturilor Omului a Naţiunilor Unite, cât şi a Acordului de la Helsinki.

Aici la Bonn, se cere deasemenea eliberarea imediată a celor arestaţi în urma revoltelor de la Braşov, precum şi a tuturor deţinuţilor politici şi de conştiinţă din România.

Demonstranţii cer, în numele conaţionalilor lor din ţară, abdicarea "Monarhiei" ceauşiste, **permiterea unui Referendum Naţional sub observaţie internaţională**, care să arate ADEVARATA VOINŢA a poporului român.

Purtătorii de cuvânt ai demonstranţilor cer deasemenea opiniei publice occidentale să facă cunoscut apelul lor către toată Lumea Liberă de **a boicota importurile de alimente din România**, o ţară în care timpul necesar procurării mâncării depăşeşte cu mult pe cel al producerii ei.

Un amănunt impresionant al manifestaţiei de la Bonn este faptul că din ce în ce mai mulţi locuitori ai oraşului se alătură demonstranţilor, dorind prin aceasta să simbolizeze **solidaritatea europeană**, fenomenul politic semnificativ al Europei moderne.

Referindu-se la planul " megalomanic" de sistematizare a ţării, al preşedintelui Ceauşescu, participanţii la demonstraţie atrag atenţia distrugerii latente, dar sigure, a culturii etnice în acea parte a Europei.

In spatele ferestrelor ambasadei se poate observa că are loc un mare consum de peliculă fotografică şi bandă de magnetofon, ele rămân însă închise, nici unul dintre funcţionarii aflaţi înăuntru nedorind a lua legătura cu cei ce, pe stradă, protestează.

Aşa reacţionează oficialii români la doleanţele propriilor cetăţeni. (!)

Doru Braia, Bonn

EMISARII BUCUREŞTIULUI CONFIRMA MINCIUNA

Discuţie televizată la München cu tema :
"Politica buldozerului nu are loc" (?)

Nu întâmplător, în urma masivelor proteste ce au atins la 15 Noiembrie 1988 dimensiuni mondiale, s'a transmis la televiziunea Vest- Germană un reportaj al D-lui Dagobert Lindlau, unul din cei mai renumiţi ziarişti germani, în cadrul emisiunii "Weltspiegel" din 20 Noiembrie a.c.

Prin imaginile prezentate cât şi prin comentariul reportajului se căuta, în tonul jurnalismului "obiectiv", relativizarea intenţiilor odioase ale lui Ceauşescu de a transforma poporul din România în roboţi vii, distrugându-le vetrele.

Liga română pentru Drepturile Omului cât şi **Liga maghiară pentru Drepturile Omului**, prin domnii Doru Braia şi Thomas Steinbach, au reacţionat promt şi, în urma unor acţiuni extrem de complicate şi costisitoare, au reuşit să provoace o discuţie televizată, transmisă în seara de 13 Decembrie 1988.

La discuţii au participat d-nii Dagobert Lindlau, Olaf Ihlau, redactorul responsabil pentru Europa de Est al prestigiosului cotidian "Suddeutsche Zeitung", Doru Braia, precum şi d-na Anneli Gabányi din partea Institutului german pentru Europa de Sud-Est.

Aşa cum s'a remarcat şi în emisiune, au fost invitaţi, în urma solicitării d-lui Doru Braia, şi reprezentanţi ai guvernului comunist român, cărora prin telexul transmis de televiziunea germană li s'a făcut cunoscut încă de la data de 7 Dec.88 participarea la discuţii a d-lui Doru Braia.

Cei doi reprezentanţi, d-nii Marcel Budişteanu, şeful comisiei de planificare şi sistematizare şi Ioniţă Olteanu, redactorul şef al revistei "Viaţa Economică", profesor universitar de economie, au sosit la München, au mâncat la München, au dormit la München, dar n'au mai discutat la München ! ? Cel ce-i trimisese s'a răzgândit !

In seara emisiunii, la ora 19, au telefonat la televiziune, din camera hotelului "Residenz", întrebând cum să ajungă la Studio. La ora 20, dl. Marcel Budişteanu telefonează din nou şi, spre surprinderea redactorilor televiziunii (nu şi a noastră !), ia poziţie oficială, anunţând că nu vor să stea de vorbă cu dl. Doru Braia şi Organizaţia sa (Drepturile Omului, în anul împlinirii a 40 de ani a Chartei O.N.U.!). Deci nu vor sau nu pot să-şi îndeplinească "misiunea" pentru care au fost trimişi.

Aşa dar, emisiunea a început la ora 22,30, având în prim plan două scaune neocupate ...

Discuţia, purtată la un înalt nivel intelectual, a reuşit, datorită mai ales aportului d-lor Olaf Ihlau şi Doru Braia, să clarifice nedumerirea provocată de reportajul sus amintit fiind un argument în plus la demascarea adevăratelor intenţii ale paranoicului de la Bucureşti. Dl. Doru Braia a reuşit să transmită publicului din Germania, Austria, Elveţia, Cehoslovacia şi R.D.G. (după estimările televiziunii cca. 8 milioane telespectatori) strigătul de ajutor al celor 23 de milioane de europeni dintre graniţele României. Printre altele, dl. Doru Braia a remarcat că Exilul Românesc nu doreşte să creeze panică în scopuri propagandistice, are însă obligaţia să reacţioneze atunci când cei de-ACASA i-o cer.

Strigătele de ajutor din România au devenit în ultimul timp din ce în ce mai intense, ele atingând dimensiunea celor provocate de genocidul nazist.

Succesul deplin al acţiunii d-lui Braia a fost remarcat a doua zi în întreaga presă germană, prin semnalarea unui fapt ce aici în Germania a produs chiar ilaritate : Ioniţă Olteanu, trimisul lui Ceauşescu, **a cerut azil politic !**

Nu poate exista o confirmare mai relevantă a poziţiei de dreptate a Poporului Român şi a Exilului său, decât gestul acestui om care n'a mai vrut să mai joace "dansul" ceauşist, înfruntând un reprezentant al Exilului Românesc.

Din declaraţia d-lui Doru Braia, Liga Română a Drepturilor Omului încadrează hotărirea d-lui Ioniţă Olteanu în articolele Chartei ONU, ce stipulează deplina libertate a individului de a-şi hotări singur soarta.

Ion Pantazi

P.S. Pentru cei interesaţi, caseta video reprezentând reportajul d-lui Lindlau cât şi discuţia televizată poate fi procurată la telefon - 089-670.72.00. Cei ce nu cunosc limba germană vor avea ocazia să citească, într'unul din numerile noastre viitoare, un rezumat în limba română al acestei mese rotunde.

Demonstraţie la Los Angeles

Cu ocazia împlinirii unui an de la revolta din Braşov, la 12 Noiembrie 1988, s'a organizat un marş de protest al Românilor, la cunoscutul parc Disneyland. Au participat în jur de 200 de persoane.

Textul pancartelor a fost axat pe un protest general adus guvernului lui N.Ceauşescu şi al alienării comuniste.

Redăm câteva extrase din presa locală :

- "România este pe marginea dezastrului economic, politic şi social".
- "Ţara care a fost cândva grânarul Balcanilor a obţinut statutul Etiopiei ..."
- "Disperata încercare de a manipula şi transforma 24 de milioane de cetăţeni în robi abrutizaţi, într'un popor fără trecut, monumente, istorie şi religie".
- "Distrugerea dementă a 8000 de sate, biserici şi cimitire".

La data de 3 Decembrie 1988, o mână de români (70-80 persoane), s'au aliniat de-a lungul celui mai mare Bulevard din Los Angeles, la picioarele statuiei lui Buicding, formând un zid uman tapetat cu uriaşe lozinci şi drapele româneşti şi americane.

S'a sărbătorit naşterea României Mari şi voinţa de a păstra cu cerbicie visul unei ţări nemutilate.

Din nou aceleaşi proteste contra calamităţii care s'a abătut asupra acestui încercat popor.

Secretar pentru America al "C.M.R".
Arhitect Dan Păun

COMUNICAT

În tradiţia R.F. Germania este rezervată anual o zi în memoria celor căzuţi în cele două războaie mondiale. (Volkstrauertag).

Cu această ocazie, Comunitatea Bisericii Române Libere din Mannheim a organizat Duminecă 13 Noembrie 1988 o manifestare românească la Cimitirul Central, unde odihnesc 62 de ostaşi români jertfiţi pentru făurirea României Mari.

După ceremonia oficială, Monseniorul Octavian Bârlea a oficiat Sfânta Slujbă a Parastasului închinat eroilor.

Au fost prezenţi peste 30 de compatrioţi veniţi din diferite Landuri. Din partea Congresului Mondial Românesc au participat Nicolae Craiu şi Dr. Paul Năilescu.

Reuniţi apoi la o agapă, după păstrarea unui minut de reculegere în memoria Martirilor Neamului, au fost evocate principalele momente istorice care au culminat cu 1 Decembrie 1918.

Au fost clipe emoţionante de trăire românească. Dar, credinţa mea este că Fraţii noştri aşteaptă mult mai mult de la noi.

Dr. Paul Năilescu

COMEMORAREA ZILEI DE 1 DECEMBRIE LA MÜNCHEN

După 40 de ani, este pentru prima oară când Unirea s'a sărbătorit prin desunire ! Astfel Parohia Ortodoxă a sărbătorit-o într'o zi, iar cea Greco-Catolică într'alta !

Motivul este unirea forţată a bisericilor, pe care a voit să o facă Monseniorul Bârlea. El a reuşit să le unească printr'o complectă ruptură. Tocmai astăzi când Exilul Politic Românesc, merge cu paşi giganţi către o singură reprezentanţă, cele două biserici care timp de 40 de ani "au fost una", au reuşit acum să se dușmănească.

Să sperăm că ambiţiile vor fi lăsate de-o parte şi toţi creştinii vor sărbători ca şi până acum sărbătorile religioase, precum şi pe cele naţionale împreună. Biserica Ortodoxă este pentru acest lucru. Lăsăm cuvântul Monseniorului Bârlea.

Până atunci, refuzăm să relatăm astfel de sărbătoriri.

MĂRTURIE

Mircea Carp

În Buletinul Parohiei Ortodoxe Române, "Buna Vestire" din München, Nr. 25 din Decembrie 1988 a apărut acest binevenit articol, semnat de dl. Mircea Carp.

"Preoţi cu crucea'n frunte, căci oastea e creştină !"

Creştină, cu preoţi în frunte, era oastea care a trecut Carpaţii în August 1916. Creştini, cu preoţi în frunte, erau fraţii care o aşteptau de atâta amar de vreme. Români-ortodocşi, uniţi - erau cei strânşi la Alba Iulia la 1 Decembrie 1918 pentru a desăvârşi Unirea cea Mare, pornită la 24 Ianuarie 1859, 27 Martie 1918 şi 28 Noembrie 1918.

"La Alba Iulia, Preşedintele Adunării a fost unitul Gheorghe Pop de Băseşti. În jurul lui, alături de ortodocşii Vasile Goldiş, Aurel Lazăr, Justin Marşeu, Octavian Goga, erau uniţii Iuliu Maniu, Ciceo Pop, Alexandru Vaida, etc. Tot acolo, printre popor, erau preoţi de la Sibiu şi de la Blaj, de la Caransebeş şi de la Lugoj, de la Gherla şi de la Arad, înfrăţiţi sub Sfânta Cruce şi sub cutele tricolorului naţional. Hotărîrile acestei Adunări se conturaseră pentru prima oară la Blaj, la sfatul dintre canonici şi ofiţerii români. Decizia Unirii Ardealului cu România, luată la Adunare, a fost dusă la Bucureşti, între alţii, de doi episcopi şi înmânată Regelui Ferdinand, de Iuliu Hossu de la Gherla şi Miron Cristea de la Caransebeş ... "(Capitolul - Biserica Română Unită între cele două războaie mondiale -, Octavian Bârlea, pag.177,178)".

Aşa dar, "preoţi - NU Preot - cu crucea'n frunte ..."

Un exemplu înălţător al unirii şi solidarităţii dintre cele "două biserici româneşti", puse pe picior de egalitate mai târziu în Constituţia României Mari deşi, pe bună dreptate, "Biserica Ortodoxă era recunoscută şi de Biserică "dominantă", nu în înţelesul unei Biserici de Stat ci al Bisericii "majorităţii". (IDEM pag.182)

Şi, oricare au fost regretatele dispute interne, exemplul a fost urmat an după an - căci nu a existat un 24 Ianuarie, un 10 Mai sau un 1 Decembrie în ţara liberă la care să nu fi stat împreună conducătorii ori preoţii celor două "Biserici Româneşti", credincioşii ortodocşi şi uniţi. La bine mai întâi, la rău mai apoi. Îmi amintesc, şi mai târziu, de acele momente din închisoare când nu odată i-am văzut pe preoţii ortodocşi şi uniţi rugându-se discret, dar împreună.

Peste hotarele Ţării, pe-acolo pe unde i-a împrăştiat Bunul Dumnezeu pe Români, exemplul a fost şi este urmat cu sfinţenie peste tot.

Mă gândesc la fraţii din Lumea Nouă. De aproape un veac îşi duc viaţa spirituală strict în jurul bisericilor pe care şi le-au clădit, cu mari jertfe, din munca lor. Ortodocşii, uniţii, catolicii, baptiştii. Dar când sosesc marile aniversări, nimeni nu s'ar gândi să le sărbătorească altfel decât împreună. La New York ca şi la Los Angeles, la Cleveland ca şi la Pittsburgh. Anul acesta, când se împlinesc şapte decenii de la Unirea cea Mare, conducătorii celor două biserici româneşti - Episcopul Ortodox Nathanael de la Vatra Românească şi Episcopul unit Puşcaş de la East Chicago şi-au încurajat credincioşii să participe în număr cât mai mare la ROMFEST-ul de la Cleveland (Statele Unite). Mai mult, ei înşişi - alături de reprezentantul Bisericii Baptiste Române - au patronat însufleţita întrunire.

La Paris, Românii din pribegie se duc şi se închină de marile sărbători naţionale la bisericile lor de pe Jean de Beauvais sau Rue Ribera. Dar de 24 Ianuarie, 10 Mai sau 1 Decembrie, sunt împreună.

Aşa a fost şi la München, în trecut ! Neuitatul şi dăruitul Vasile Zăpârţan şi inimosul Dumitru Popa de la Freiburg nu odată şi-au înălţat rugile împreună. N'au fost împreună pe străzile Münchenului în Ianuarie când s'a protestat împotriva samavolniciilor comise de "un regim fără Neam şi Dumnezeu" - de la schingiuirea unitului Iuliu Maniu şi ortodoxului Dinu Brătianu ... alungarea Monarhiei ... desfiinţarea Bisericii Unite ... până la "sistematizarea" oraşelor şi satelor ... înăbuşirea culturii, limbii, religiei şi sufletului românesc. N'au fost împreună nici măcar la 15 Noiembrie când Românii s'au găsit însă împreună cu Germanii şi Ungurii din ţară pentru a exprima pe străzile Münchenului indignarea faţă de felul cum a fost înăbuşită revolta din Braşov şi admiraţia pentru cei care au cântat "Deşteaptă-te Române" în obrazul Securităţii.

Mâna a fost întinsă de ortodocşi - deşi nu era nevoie, căci în astfel de momente trebuie să existe spontan "unire'n cuget şi'n simţiri". A fost întinsă nu odată. Şi faptul că acest 1 Decembrie nu va fi sărbătorit împreună, aici la München, nu înseamnă că mâna nu se va întinde şi altă dată. Întotdeauna. Părerea noastră rămâne neclintită : Nu avem nevoie de preot ci de preoţi cu crucea'n frunte ! Căci oastea e creştină : ortodocşi, uniţi, catolici, protestanţi. Suntem cu toţii nişte prea umili drept credincioşi, aparţinând în primul rând oştii eterne a lui Hristos, fie că ne găsim temporar, pe acest pământ, sub oblăduirea Patriarhului de la Constantinopol sau Sfântului Părinte de la Roma. Şi nu ne este îngăduit să sfărâmăm identitatea şi unitatea creştină şi românească născocind motive de zăzanie tocmai în toiul luptei pentru salvarea valorilor spirituale ale noastre şi ale întregului nostru Neam, unul şi acelaş întru Domnul.

OPINII PREZIDENŢIALE

Knesset-ul, parlamentul israelit şi-a ales, cu o mică majoritate, pe deputatul partidului Likud, dl. Dov Schilansky, preşedinte.

Puţin înainte de anunţarea rezultatului acestor alegeri, dl. Schilansky a declarat că în cazul în care va fi ales, el nu va întâmpina nici un demnitar german şi în orice situaţie s'ar găsi şi nu va întinde mâna nici unui reprezentant al acestei naţiuni. Aceste declaraţii au fost respinse de către preşedintele grupului parlamentar, doamna Anne Marie Renger, membră a S.P.D.-ului şi Vicepreşedintă a Bundestag-ului, precum şi de unele cercuri politice din Israel.

Dl. Dov Schilansky originar din Lituania, a căzut în timpul războiului în mâinile SS-ului şi a fost internat într'un lagăr de concentrare în care majoritatea rudelor sale şi-au pierdut viaţa.

După război a făcut parte din organizaţia "Irgun Zva'i Leumi".

Poliţia britanică l-a urmărit în acea perioadă timp îndelungat, însă fără rezultat, bănuit de participarea la un atac cu bombe asupra Ambasadei Marei Britanii din Roma.

În Israel a devenit membru al partidului d-lui Menachem Begin, "Cherut".

În 1952 guvernele din Bonn şi Tel Aviv au încheiat un acord de compensaţii (Wiedergutmachung - Abkommen).

Partidul Cherut a protestat împotriva acceptării acestui "preţ al sângelui" şi a anunţat acţiuni "pe viaţă şi pe moarte". Dl. Dov Schilansky a condus una dintre aceste acţiuni şi anume, un atac cu materiale explozive în contra Ministerului de Externe din Tel Aviv. Poliţia l-a arestat, iar instanţa de judecată l-a condamnat, ca terorist, la o detenţiune de 21 de luni, dintre care a trebuit să execute 16.

La alegerile pentru Knesst din 1974, Dl Schilansky a devenit deputat al partidului d-lui Menachem Begin. În această calitate s'a afirmat drept unul dintre cei mai zgomotoşi susţinători ai Marelui Israel, revendicând pe lângă teritoriile în prezent sub dominaţie israelită şi alte părţi din Iordania şi Siria.

Oridecâteori dl. Dov Schilansky cu organizaţia sa "Credincioşii Muntelui Templului" efecuează incursiuni în Ierusalimul musulman, poliţia temându-se de posibile distrugeri, este pusă în stare de maximă alarmă.

Ziarul "Jerusalem Post" scrie : "Politeţea ne obligă să-l felicităm pe noul Preşedinte (al Knasst-ului), dar cinstea ne cere să formulăm clare reţineri împotriva d-lui Schilansky"!

"Privat Depesche", care publică ştirea, crede că în momentul în care partidul laburist din Israel va reuşi să opună un candidat eficace blocului Likud-ului, dl. Dov Schilansky va trebui să părăsească actuala funcţie.

Vladimir Sârbu

(După "Privat.Depesche" nr. 50/9 Dec.1988)

SCRISOAREA ULTRA SECRETA A M.S. REGELUI MIHAI ADRESATA LUI ROOSEVELT

Nicolae Baciu

Fostul Avocat în Baroul de Ilfov, compatriotul nostru dl. Nicolae Baciu, autorul explozivei cărţi "YALTA ŞI CRUCIFICAREA ROMÂNIEI", tradusă în limba franceză sub titlul "L'EUROPE DE L'EST TRAHIE ET VENDUE", în limba engleză "SELL OUT TO STALIN" şi în limba germană "VERRATEN UND VERKAUFT", după lungi cercetări şi imensă muncă, în arhivele ultra secrete politice şi militare de la Londra şi Washington, ne aduce o nouă şi senzaţională carte :

"AGONIA ROMÂNIEI"
1943-1947

publicată în Editura Ion Dumitru Verlag, din Munchen, în care se arată, agonia României Libere şi Democratice ; cum, din cauza cui şi a căror greşeli, ne-am pierdut Patria.

Cartea, care costă 50 DM, poate fi comandată, la Editura Ion Dumitru Verlag, Siegfriedstr.3 - 8000 Munchen 40.

Cu permisiunea autorului, dl. N.Baciu, reproducem, pentru cititorii "Stindardului Românilor", capitolul 12 al acestei importante lucrări, în care găsim scrisoarea M.S. Regelui Mihai, adresată la 24 Ianuarie 1945, preşedintelui Roosevelt, în care fostul Suveran denunţă abuzurile Armatei Roşii în România şi cere ajutorul Statelor Unite, după capitularea necondiţionată de la 23 August 1944.

"Trecută euforia succesului" de la 23 August 1944, cei ce l-au făcut, în frunte cu Regele Tării, şi-au dat seama că România merge, fie la încorporarea ei în Uniunea Sovietică, fie la comunizarea şi sovietizarea ei. In speranţa unui ajutor moral şi a unui sprijin politic contra comportării abuzive a armatelor de ocupaţie sovietice, Regele decide să-i scrie o scrisoare personală "neoficială" preşedintelui Roosevelt.

Am găsit scrisoarea, datată 24 Ianuarie 1945, dar nu am găsit memoriul de 36 de pagini ce o însoţea şi care era, cu siguranţă, o enumerare de abuzuri comise de Armata Roşie şi de Comisia Rusă de Control în România. Scrisoarea Regelui a fost încredinţată unui ofiţer din Serviciul Secret al Statelor Unite, care i-a transmis-o directorului OSS William Donovan. Acesta, la rândul său, a prezentat-o preşedintelui Roosevelt numai în ziua de 5 Martie 1945, când acesta, abia întors de la Yalta, era bolnav, muribund.

Nu am găsit niciun răspuns la această scrisoare. Iată-i conţinutul tradus în limba română :

Jan, 24, 1945 Bucureşti
(For.Rel. 740.00119)

"Prea Stimate Domnule Preşedinte,

In cursul ultimilor patru ani, împrejurări nefericite şi conducători nedemni (fără merit ? fără valoare ? - n.a.) au forţat România să urmeze o politică şi să ducă un război ce au fost contrare tradiţiei şi intereselor ei vitale, în opoziţie cu voinţa Mea şi cu convingerile majorităţii poporului Meu.

La 23 August 1944, cu ajutorul lui Dumnezeu eu am fost în stare să duc ţara mea înapoi pe drumul cel bun, pe drumul ce duce la triumful justiţiei, al libertăţii popoarelor şi cu respectul demnităţii umane, împreună cu tradiţionalii, naturalii şi fireştii ei aliaţi. Eu am convingerea că săvârşind acest act de maniera în care l-am făcut, Eu am servit nu numai interesele poporului Meu, dar şi interesele tuturor popoarelor din Naţiunile Unite.

In numele acestor fapte, vă rog să ascultaţi vocea Poporului Român. Ea este vocea unei naţiuni a cărei istorie, suferinţe şi calităţi, merită să fie luate în seamă. Este vocea unui popor ce nu are alt ideal, decât de a se desbrăca prin sacrificii şi greutăţi enorme de un trecut apropiat şi prin aceasta să-şi regăsească un modest dar onorabil loc pe care îl merită printre popoarele iubitoare de pace.

Dacă sacrificiile ce le-am făcut pot fi apreciate la justa lor valoare şi dacă drumul nostru poate fi puţin uşurat, atunci conştient pe deplin că Mi-am făcut datoria aşa cum Mi-a fost destinat, pot să aştept cu o conştiinţă curată judecata zilei de mâine. Din nenorocire Eu realizez că acest lucru nu este posibil în momentul de faţă.

Eu am exprimat mulţumirile Mele glorioasei Armate Roşii pentru ajutorul ce ne-a dat pentru recâştigarea Transilvaniei de Nord, care a fost întotdeauna atât de scumpă în inimile tuturor românilor adevăraţi.

In acest moment, sunt serios preocupat şi îngrijorat de viitorul nostru, dată fiind atitudinea diferiţilor reprezentanţi ai URSS în România, care în nenumărate ocazii nu au înţeles problemele noastre.

Vreau să atrag atenţia Domniei Voastre asupra notei alăturate, din care se poate vedea raţiunea îngrijorărilor mele. Judecaţi Dv. dacă aceste motive sunt sau nu întemeiate, cunoscându-vă spiritul Dv. de înaltă dreptate că v'a călăuzit întreaga Dv. acţiune până acum.

Dacă Dv. sunteţi de acord cu motivele îngrijorărilor Mele din nota alăturată, Eu sper că Dv. veţi decide vreo acţiune, a cărei formă şi moment numai Dv. singur puteţi să le decideţi.

Vreau să sper că în viitor România poate aştepta cu încredere rezultate fericite şi o influenţă binevoitoare din partea unei judecăţi drepte a Preşedintelui marelui popor al Statelor Unite ale Americii.

Vă rog să primiţi, Domnule Preşedinte, asigurarea celei mai înalte stime şi urările mele de bine cele mai sincere pentru ţara Dv. şi Dv. personal.

24 Ianuarie 1945 Bucureşti" Mihai R.

Răspunsul american la această scrisoare vine la 21 Aprilie 1945, după moartea lui Roosevelt, printr'o telegramă a lui Stettinius (4/2145) adresată lui Burton Berry, pentru a-i spune Regelui :

"că a primit instrucţiuni să comunice că preşedintele Roosevelt a primit scrisoarea şi că guvernul său simpatizează cu dorinţa României de a-şi recâştiga locul său printre popoarele doritoare de pace ale lumii. Dumneata domnule Berry, trebuie să eviţi de a exprima vreo părere asupra memoriului anexat, spunând eventual, dacă problema va fi ridicată, că acest document a fost transmis Departamentului de Stat spre studiere".

Precizez că memoriul anexat scrisorii era de 36 de pagini şi era o dare de seamă completă asupra abuzurilor sovietice în România : reducerea armatei române, continuarea deţinerii prizonierilor de război, refuzul de a se acorda României statutul - bine meritat - de cobeligerantă, refuzul de a înmâna administraţia Transilvaniei de Nord guvernului român, deportările din Basarabia, deportarea Germanilor, suportul partidului comunist român, etc.etc.

O fi ajuns această scrisoare cu memoriul ei, ce era în fapt un lung act de acuzare contra Uniunii Sovietice, în mâinile Moscovei ? Nu este exclus, dată fiind infiltraţia comunistă ce se întinsese ca un păianjen, ca un cancer, peste tot.

P.S.

Ipoteza unei "indiscreţii" - leak - or a unei voite informaţiuni a Moscovei despre această importantă scrisoare este cu atât mai posibilă, cu cât numai la câteva zile după scrisoarea M.S.Regelui, - exact la 27 Februarie Vişinsky vine la Bucureşti, bate cu pumnul în masa Suveranului, dă un ultimatum de două ore şi formează Guvernul sovietic al lui Groza.

Indiscreţiile - sau "trădarea" - acestei scrisori, putea fi făcută :

De la Bucureşti - Guvern sau de la Palat ;

De la cooperarea Serviciilor americane secrete (Donnovan) cu cea engleză - în speţă cu Serviciile MI6 - unde veghea unul din "apostoli" - Philby, azi general rus, la Moscova, dat fiind că Serviciile anglo-americane secrete se informau reciproc ;

De la Departamentul de Stat (?) sau de la Casa Albă - vezi capitolul 4 - unde alt "apostol" - Withney Streght - ajunsese "the speach Writer" al preşedintelui Roosevelt, adică cel ce i pregătea discursurile ;

De la Ambasada Britanică de la Washington, unde un alt "apostol" - Donald Mac Lean păstra legătura cu americanii, în special în problemele Europei de răsărit şi a chestiunilor atomice.

Indiscutabil, acelaşi fel de "indiscreţie" - sau "leak" - a fost practicată şi cu ocazia vizitei Suveranului nostru la Londra, în primele zile ale lui Decembrie 1947, unde a avut trei întrevederi cu Ambasadorul Britanic, una cu Ministrul de Externe Bevin, şi altele cu alte personalităţi

Ori, după această vizită - şi întrevederile avute (de care voi vorbi în capitolul respectiv, No.26, al "Agoniei României"), la numai trei săptămâni după ea, a urmat detronarea M.S. Regelui României, de către tancurile Armatei Roşii.

Simplă coincidenţă ?

Prea sunt ele repetate, ca să credem în ele.

Personal, cred - cu profundă convingere - că toate comunicările "secrete" şi "confidenţiale" făcute anglo-americanilor - ajungeau imediat şi totdeauna şi la Moscova, prin una, sau toate filierile discutate mai sus.

SARBATORIREA ZILEI DE 1 DECEMBRIE
la Toronto, Ontario, Canada

In ziua de 4 Decembrie, a fost comemorată la Toronto, împlinirea a 70 de ani de la Marea Unire.

Dl. Hatmanul Matei Hoşbotă, preşedintele Societăţii "Dacia" a urat bun sosit celor prezenţi la chemarea Sfintei Biserici şi a Consiliului Naţional, pentru comemorarea a 70 de ani de la Marea Unire : Basarabia la 27 Martie, Bucovina la 28 Noiembrie şi Transilvania la 1 Decembrie 1918.

Dl.Prof. Ion Halmaghi a vorbit despe istoria românilor, punând accentul pe istoria provinciilor desrobite : Basarabia, Bucovina, Transilvania şi Banat.

S'a votat apoi o - REZOLUŢIE DE PROTEST - contra guvernului comunist de la Bucureşti, care nu respectă Drepturile Omului şi distruge satele, bisericile, cimitirele şi monumentele istorice.

Rezoluţia a fost trimisă Preşedintelui Ronald Reagan şi Primului ministru al Canadei, B.Mulroney. Deasemeni rezoluţia a fost trimisă Presei, Radioului şi Televiziunii.

A mai conferenţiat dl. Prof.Dr. George Vasilică, despre satul natal al d-niei sale din Ardeal.

Banchetul festiv de Mare Praznic tradiţional a fost prezidat de către dl. Vasile Hihovschi, Preşedintele Consiliului Parohial al Bisericii "Sf. Gheorghe" din Toronto.

A urmat un program artistic splendid alcătuit.

Remarcăm prezenţa în sala arhiplină a următorilor :domni :

Prof.Dr. Tudor Bompa - Preşedintele Congresului Mondial Românesc ; Ing. I.Manolescu - Secretarul Consiliului Naţional Român ; Prof. Hatman Matei Hojbotă reprezentantul "Ligii Mondiale Anticomuniste" ; Dr. C.Roman fostul Preşedinte al Bisericii "Sf. Gheorghe" ; Toni Lupu, cantor şi Epitrop al Bisericii "Sf. Gheorghe" ; Căpitan Dr. N.Panturescu, veteran de război ; Ing. Ioan de Mintici, membru fondator al Bisericii şi al Societăţii "Dacia",împreună cu doamna ; Ion Călvărăşanu, reprezentant al Asociaţiei Internaţionale "Antibolshevik Bloc of Nations" ; Prof. Radu Mircea fost Preşedinte şi membru fondator al Bisericii "Sf. Gheorghe".

În încheiere s'a intonat "Deşteaptă-te Române" şi "Marşul Basarabiei şi al Bucovinei".

Hatmanul Matei Hojbotă

IDEILE LUI BEN RUBI

Giovani Papini
Geneva 1921-1928

Am dat la înserat în mai multe ziare următorul anunţ :

"Caut secretar poliglot, filozof, celibatar, răbdător, nomad. A se prezenta până la 20 Iulie la Hotel Mon Repos, orele zece seara".

Cum de câtva timp, sufăr de insomnie, examinarea candidaţilor mi-ar ajuta să trec noaptea.

Au venit şaizeci şi trei. Din aceşti şaizeci şi trei, patruzeci şi şapte erau evrei. Am ales un evreu : pe cel care, dintre toţi, mi s'a părut cel mai inteligent.

Doctorul Ben Rubi avea toate calităţile pe care le pretindeam, în plus alte câteva la care nu mă gândisem. Era un tânăr scund, cu umerii puţin aduşi, cu obrajii supţi, cu ochii în fundul capului, cu părul deja puţin albit şi cu tenul de culoarea noroiului verzui, al nămolului de baltă. Se născuse în Polonia, primele studii le-a făcut la Riga, şi-a luat doctoratul în filozofie la Iena, şi în filologie modernă la Paris ; a predat lecţii la Barcelona şi la Zürich. Părea foarte sărac şi cu expresia unui câine care se teme de bătaie, dar care, totuşi, ştie că e necesar.

L-am întrebat, tot vorbind, cum se face că evreii sunt, de obicei, atât de inteligenţi şi atât de fricoşi :

- "Fricoşi ? Vreţi să vorbiţi, probabil, de curajul fizic, material, animalic. Cât despre curajul spiritual, Evreii nu sunt doar curajoşi : ei sunt cutezători. N'au fost niciodată eroi la modul barbar, nici măcar pe vremea lui David, dar ei, primii dintre toate popoarele, au considerat că adevărata valoare a omului constă mai degrabă în a-şi încerca inteligenţa decât a omori fiinţe, semeni de-ai lor.

"Apoi, de la dispersare încoace, Evreii au fost totdeauna fără Stat, fără guvernământ, fără armată : grupuri slabe în mijlocul unor mulţimi care îi urau. Cum vreţi ca eroismul Cruciaţilor şi al Condotierilor să se fi dezvoltat în ei ?

"Ca să nu fie exterminaţi au trebuit şi ei să născocească mijloace de apărare. Au avut două : banii şi inteligenţa.

"Evreii nu iubesc banii : trei sferturi din literatura lor, începând cu Profeţii, sunt consacrate slăvirii săracilor. Dar, pentru a te apăra de oameni trebuie să-i distrugi cu arme sau să-i cumperi cu aur.

Neputând să folosească armele, Evreii, în lipsă de altceva, se apără deci cu aurul - metal mai frumos şi mai nobil. Fiorinii au fost lănciile lor, ducaţii spadele, sterlinele archebusele, dolarii mitralierele lor ; arme nu totdeauna eficace dar, din veac în veac tot mai puternice graţie întorsăturii pe care o ia civilizaţia. Evreul devenit capitalist prin legitimă apărare, s'a pomenit în urma decăderii morale şi mistice a Europei, unul din stăpânii lumii, dar fără geniul şi chiar fără voinţa sa. Întâi l-au forţat să fie bogat ; apoi au proclamat că bogăţia contează mai mult ca orice : aşa încât, prin voinţa inamicilor săi, săracul din Biblie, deţinutul din Ghetto a devenit, zău, stăpânul săracilor şi al bogaţilor.

"Ori, mijloacele pe care le folosiră Evreii, mai întâi pentru apărarea lor, deveniră cu timpul instrumente de răzbunare, inteligenţa fiind, după mine, mai puternică decât aurul. Ce putea să facă Evreul, tăvălit în picioare şi mânjit de scuipat, ca să se răzbune pe duşmanii săi ? Decât să înjosească, să urîţească, să demaşte, să dizolve idealurile GOIMILOR, să distrugă valorile graţie cărora Creştinătatea pretinde că supravieţuieşte. Şi într'adevăr, dacă vă uitaţi bine, inteligenţa evreiască n'a făcut altceva, de un secol, decât să sape şi să murdărească credinţele voastre cele mai scumpe şi să submineze coloanele care susţineau edificiul gândirii voastre. Din momentul în care Evreii au putut să scrie liber, tot eşafodajul vostru spiritual ameninţa să cadă.

"Romantismul german crease Idealismul şi reabilitase Catolicismul : Iată că vine un Evreiaş din Düsseldorf, Heine şi îşi foloseşte verva veselă şi răutăcioasă ca să-şi bată joc de romantici, de idealişti şi de catolici.

"Oamenii au crezut totdeauna că politica, morala, religia şi arta sunt manifestări superioare ale spiritului, care nu au nimic de-a face cu punga şi cu burta : şi iată că soseşte un Evreiaş de la Treves, Marx şi demonstrează că toate aceste lucruri foarte ideale cresc în ţarina şi în îngrăşământul economiei de bază.

"Toată lumea şi-l închipuie pe omul de geniu ca pe o fiinţă divină şi pe criminal ca pe un monstru : şi iată că vine un Evreiaş din Verona, Lombroso, şi vă dovedeşte, limpede ca bună ziua, că omul de geniu este un epileptic pe jumătate nebun, iar criminalii nu sunt altceva decât supravieţuitorii strămoşilor noştri, deci rudele noastre apropiate.

"La sfârşitul secolului al XIX-lea Europa lui Tolstoi, Ibsen, Nietzsche, Verlaine îşi făcea iluzii că este una din marile epoci ale omenirii : dar apare un Evreu din Budapesta, Max Nordau şi explică în joacă cum faimoşii voştri poeţi sunt nişte degeneraţi şi că civilizaţia voastră este întemeiată pe minciună.

"Fiecare dintre noi este convins că este, în ansamblu, un om normal şi moral : se prezintă însă un Evreu din Freiberg în Moravia, Sigmund Freud, şi descoperă că, în cavalerul cel mai virtuos şi mai distins se ascunde, potenţial, un invertit, un incenstuos şi un asasin.

"De pe vremea Curţilor Galante şi a trubadurilor platonici, suntem învăţaţi să considerăm femeia ca un idol, ca o cupă a perfecţiei : intervine un Evreu din Viena, Weininger şi demonstrează ştiinţific şi dialectic că femeia este o fiinţă ignobilă şi respingătoare, un abis de murdărie şi de josnicie.

"Intelectualii, filozofii şi ceilalţi au socotit că inteligenţa este singurul mijloc de a ajunge la adevăr, a cărui cercetare e cea mai mare glorie a omului : se iveşte un Evreu din Paris, Bergson şi prin analizele sale subtile şi geniale, răstoarnă întâietatea intelectualului, dărîmă edificiul milenar al platonismului şi conchide că gândirea conceptuală este incapabilă să prindă realitatea.

"Religiile sunt aproape universal considerate ca rezultatul unei admirabile colaborări între Dumnezeu şi facultatea cea mai înaltă pe care o posedă omul : şi iată că un Evreu din Saint-Germain-en-Laye, Solomon Reinach se străduieşte să demonstreze că religiile sunt pur şi simplu o rămăşiţă a vechilor tabu-uri sălbatice, a sistemelor de prohibiţie cu suprastructuri ideologice variabile.

"Lumea credea că trăieşte liniştea, într'un univers solid, ordonat având drept fundament Timpul şi Spaţiul, considerate ca distincte şi absolute : dar răsare un Evreu din Ulm, Einstein şi stabileşte că timpul şi spaţiul nu sunt decât unul şi acelaşi lucru, că spaţiul absolut nu există, după cum nici timpul, că totul este întemeiat pe o relativitate perpetuă şi că edificiul vechii fizici, oroliul ştiinţei moderne e distrus.

"Raţionalismul ştiinţific era sigur de a fi cucerit gândirea şi de a fi furnizat cheia realului : dar apare un Evreu din Lublin, Meyerson, şi risipeşte şi această iluzie : legile raţionale nu se adaptează niciodată complet la real, există totdeauna o rămăşiţă ireductibilă şi rebelă care desfide pretinsul triumf al minţii care judecă.

"Şi s'ar putea continua. Nu vorbesc de politică unde dictatorul Bismark are ca antagonist pe Evreul Lassalle, unde Gladstone vede cum Evreul Disraeli îl întrece, unde Cavour are ca braţ drept pe Evreul Artom, Clemanceau pe Evreul Mandel. şi Lenin pe Evreul Trotsky.

"Observaţi că nu am pus în frunte nume obscure sau de mâna a doua, Europa intelectuală de azi este în mare parte, sub influenţa, sau dacă vreţi, sub vraja marilor Evrei pe cari i-am citat. Născuţi printre popoare diferite, ocupaţi cu cercetări diferite, toţi câţi sunt, germani sau francezi, italieni sau polonezi, poeţi sau matematicieni, antropologi sau filozofi, au o trăsătură comună, un scop comun : de a pune la îndoială adevărul recunoscut, de a înjosi ceeace este înălţător, de a păta ceeace este curat de a zdruncina ceeace se pare solid, de a ucide cu pietre ceea ce este respectat.

"Acest efect dizolvant al otrăvurilor pe care îl distilăm de veacuri, este marea răzbunare evreiască asupra lumii greceşti, latine şi creştine. Grecii şi-au bătut joc de noi, Romanii ne-au decimat şi ne-au dispersat, Creştinii ne-au torturat şi ne-au jefuit, dar noi, prea slabi ca să ne răzbunăm prin forţă, am condus o ofensivă tenace şi corosivă asupra stâlpilor pe care se sprijinea civilizaţia născută din Atena lui Platon şi din Roma împăraţilor şi papilor. Şi răzbunarea noastră este la obiect. În chip de capitalişti, dominăm pieţele financiare într'o vreme în care chestiunea economică reprezintă totul, sau aproape totul. Ca gânditori, dominăm pieţele intelectuale, distrugând bucăţică cu bucăţică vechile credinţe, sacre sau profane, religiile revelate sau laice. Evreul reuneşte în el cele două extreme cele mai de temut, despot în domeniul material, anarhist în domeniul spiritual. În ordinul economic, voi sunteţi slugile noastre, iar în ordinul intelectual victimile noastre. Poporul care a fost acuzat de a fi jertfit un Dumnezeu, a vrut să sacrifice şi idolii inteligenţei şi ai sentimentului şi el vă va constrânge să îngenunchiaţi în faţa idolului celui mai puternic, singurul care a rămas : Banul. Umilinţa noastră, care porneşte de la sclavia din Babylon la înfrângerea de la Bar-Cosceba pentru a se perpetua în ghetto-uri până la Revoluţia franceză, umilinţa noastră este în sfârşit bine plătită. Şi paria între popoare poate să cânte imnul unei duble victorii".

Şi vorbind aşa, măruntul Ben Rubi se înflăcărase încet-încet : ochii îi sclipeau în fundul orbitelor ; mâinile sale slabe despicau văzduhul ; vocea sa domoală la început, devenise pătrunzătoare. Bagă de seamă că spusese prea multe şi tăcu deodată. Urmă o lungă tăcere. La sfârşit, doctorul Ben Rubi mă întrebă cu o voce timidă şi slabă :

- "N'aţi putea să-mi avansaţi o mie de franci pentru serviciile mele ? Trebuie să-mi fac o haină şi aşi vrea să-mi plătesc şi nişte mici datorii" ...

Cum îşi primi cecul, mă privi cu un surâs care vroia să fie fin :

- "Nu luaţi ca atare pardoxurile pe care le-am debitat astă-seară. Aşa suntem făcuţi noi Evreii : ne place să vorbim prea mult ; şi o dată pornit, vorbeşti, vorbeşti ... şi sfârşeşti totdeauna prin a jicni pe cineva. Dacă v'am supărat cu ceva, vă rog să mă iertaţi".

Comentarii în jurul articolului lui Giovani Papini

Dacă Ben Rubi a existat într'adevăr şi şi-a expus aceste idei, sau Papini şi-a dat frâu liber gândurilor, punându-le în gura acestui evreu, este de prea mică

imponantă.

Evident este însă faptul că ele exacerbează apologia urii şi furnizează celor ce caută, puternice argumente antisemite.

La prima vedere, explicaţiile cauzelor urii şi a contra măsurilor de apărare luate de evrei sunt perfect valabile, iar dacă articolul ar fi fost scris astăzi, desigur argumentele ar fi fost şi mai convingătoare prin argumentele în plus ce ar fi putut fi aduse.

La o analiză mai atentă însă, vedem că Ben Rubi, vorbeşte în numele tuturor evreilor, ca şi cum ar fi fost "un cuvânt de ordine" dat evreilor de o căpetenie incontestabilă şi, executate cu consţinciozitate de-alungul secolelor, pentru a se ajunge la ţel. Desigur prestigioşii oameni de ştiinţă evrei şi-au expus ideile aşa cum ni le-a arătat Ben Rubi, dar nu ar putea fi întocmită o listă cu mult mai mare de creştini, tot atât de celebri, care să pledeze în acelaşi sens ? Nu toţi oamenii de ştiinţă au pus la îndoială adevărurile existente, pentru a le interpreta în cu totul alt sens sau chiar a le anula complectamente ? Nu astfel a putut progresa ştiinţa în absolut toate direcţiile ? Ar avea vreo valoare gândirea filozofică a lui Platon, dacă nu ar fi fost contestată în fel şi chip de pleiada de filozofi apăruţi în decursul veacurilor ? Poate crede cineva că Einstein în cercetările sale pur ştiinţifice, a fost călăuzit de ideia de a distruge adevăruri stabilite, pentru a-şi ajuta neamul său în lupta împotriva creştinătăţii ?

Toate ideile lui Ben Rubi sunt absurde, deşi argumentarea lui este foarte bună. Astăzi, în exil fiind, ne putem da seama de ceeace înseamnă să fii răspândit pe întreaga suprafaţă a pământului, să întâmpini tot felul de adversităţi, să provoci în unele cazuri ura împotriva ta. Astăzi ne putem da seama de cât este de naturală dorinţa de a avea o Patrie de care ai fost lipsit împotriva voinţei tale. Sunt numai 50 de ani de când ne aflăm în această situaţie şi ce înseamnă aceşti ani, pe lângă cei 2000 pe care au trebuit să-i înfrunte evreii ?

Nu putem fi de acord cu argumentarea lui Ben Rubi, deşi aşa cum i-a trecut lui prin cap, poate mai sunt şi alţi evrei care o împărtăşesc. Poate a fost şi este o lege a firii, o lege nescrisă de auto-apărare, dar în nici un caz ea nu poate fi generalizată şi în special în gândirea unor filozofi, matematicieni, antropologi, etc. Aceşti oameni de ştiinţă sunt prea preocupaţi de sectorul lor de activitate şi în nici un caz această activitate nu poate fi subordonată decât unui singur scop : cercetarea propriuzisă. Orice altă explicaţie nu poate fi decât de domeniul fanteziei şi, nu se poate spune că Ben Rubi nu a avut-o din plin.

Dând cu totul întâmplător de acest articol, l-am reprodus, găsindu-l foarte interesant ca argumentare, demonstrând prin aceasta că orice ideie bine susţinută poate fi luată drept bună, dacă fisurile ei nu sunt cercetate în amănunt. Ea nu reprezintă decât informarea unilaterală care alimentează din plin fanatismul, în cazul în speţă, atât anticreştinismul cât şi antisemitismul.

Ion Pantazi

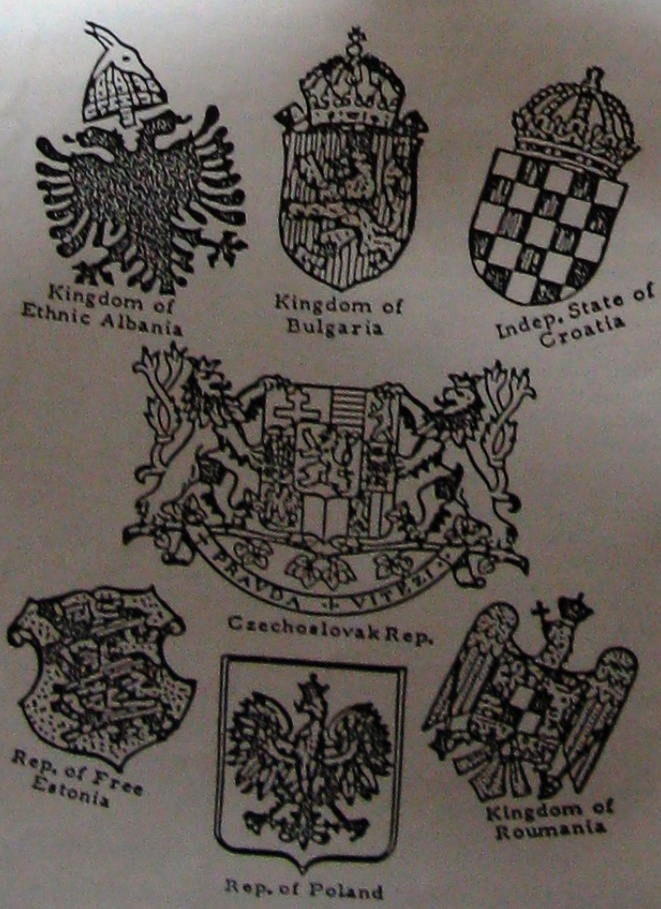

DE CE ? DE CE ? DE CE ?

Ion Pantazi

Ne întrebăm : de ce atâta rea credinţă în atribuirea unilaterală a unor atribute ce se vor a fi descalificante ? De ce atunci când vrei să scoţi în afara legii pe un individ sau o grupare, îi atribui cu cea mai mare uşurinţă calificativele de "rasist (ă), antisemit (ă), nazist (ă), fascist (ă), etc" ?

Cum se explică faptul că şi comuniştii uzează de aceleaşi noţiuni, în acelaşi scop, adaugându-o pe aceea de "contrarevoluţionar" ?

Incontestabil că aceste manifestări sunt retrograde şi reprobabile dar, de ce sunt toate atribuite nazismului şi fascismului, pe când ele au fost practicate cu mult înainte de către comunişti ?

De ce vrem să ne batem cu "fantome", cum sunt nazismul şi fascismul şi refuzăm să vedem comunismul, adevăratul pericol al civilizaţiei ?

Cum a fost posibil ca filmul defăimător al creştinismului "Ultima tentaţie a lui Isus Hristos", să fie autorizat de a circula în toate statele creştine ? Ar fi oare de conceput ca un film care ar aduce aceleaşi blasfemii credinţei ebraice, să nu fie imediat interzis ca "antisemit" ? Dar cine s'ar încumeta să facă un astfel de film ?

De ce atunci când aperi credinţa religioasă a tuturor indivizilor, a tuturor popoarelor, nu faci acelaşi lucru şi cu a creştinilor ?

De ce pentru o simplă reglementare de conturi între doi beţivi, de exemplu, dacă unul din ei are o altă culoare de piele decât cea albă, imediat cel alb este suspicionat de rasism ?

De ce atunci când arăţi faptele reprobabile a unor evrei comunişti, noţiunea de "comunist" este înlăturată şi rămânând cea de "evreu", devii automat antisemit ?

De ce actele teroriste ale unor arabi comunişti împotriva populaţiei albe, sunt intitulate întotdeauna "acte teroriste", escamotându-se cu regularitate noţiunile de "comuniste şi rasiste" ?

De ce recenta doborâre a unui avion american de către teroriştii arabi comunişti, nu este socotită ca o acaţiune criminală comunistă şi rasistă ? Albi nu există pe acest pământ, ei nu constituie o rasă ? A ucide albi, nu se numeşte "rasism" ?

Societăţile şi Instituţiile internaţionale "umanitare" Amnesty International şi Liga Drepturilor Omului, nu cred de datoria lor să ia apărarea şi creştinilor şi albilor ?

Un fapt rămâne cert : până când reaua credinţă nu va fi înlăturată, până când "Drepturile Omului" nu vor fi înlocuite cu "Drepturile Naţiunilor", nu va putea exista nici Libertate şi nici Dreptate pe acest pământ.

Până când popoarelor nu li se va da dreptul la autodeterminare şi la alegeri libere, după cum a fost prevăzut în Charta Atlanticului, nu va exista nici Libertate şi evident nici respectarea Drepturile Omului. A căuta exemple de încălcarea Drepturilor Omului în ţări care nu sunt libere, nu reprezintă decât a găsi câteva zeci de cazuri, atunci când zeci şi sute de milioane de oameni sunt lipsiţi de toate drepturile. A vorbi despre interzicerea dreptului de exprimare liberă a unor oameni care, nu au nici ce mânca, devine grotesc şi arată inconştienta palavragială a unui Occident impotent, iar a denatura conştient adevărata stare de fapt din lumea comunistă, înseamnă pur şi simplu crimă şi laşitate.

Adevărata plagă a lumii a fost, este şi va fi doar comunismul, indiferent dacă el se ascunde sub un comunism "cu faţă umană", sub "Glasnost şi Prestroica", sub "democraţia" Partidului Comunist Francez sau sub odioasa dictatură a lui Ceauşescu.

Să nu se uite că Ceauşescu a fost recent decorat de către Gorbaciov cu cea mai mare decoraţie sovietică ! Nu este destul de semnificativ ?

Reflectaţi la felul în care sunteţi manipulaţi, angajându-vă în slujba Societăţilor şi Instituţiilor Internaţionale cu caracter "umanitar", infiltrate de comunism, care nu fac altceva decât să camufleze la maximum posibil, prin spălarea creerului, adevărata racilă, care este Comunismul, indiferent de formele sale de manifestare.

NE-A PARASIT ION PASCALUŢA

In Octombrie 1988, la Toronto a încetat din viaţă în vârstă de 99 de ani, veteranul luptător basarabean Ion Păscăluţă.

El a fost membru al Sfatului Ţării din Chişinău, care la 27 Martie 1918, a votat Unirea Basarabiei cu Patria Mamă.

A fost membru de onoare şi activ al Bisericii "Sf. George" din Toronto şi al Societăţii Culturale "Dacia".

A lăsat un manuscris de peste o mie de pagini despre Istoria Basarabiei, a Bucovinei şi a Românilor din Transnistria precum şi o mulţime de fotografii ale timpului.

Să-l odihnească Dumnezeu.

H. Hojbota

"KLEIN BUKAREST" A IMPLINIT 35 DE ANI

De la Stalingrad la München, "veşnicul tânăr" Auricâ Popescu, a găsit întotdeauna o glumă, prin care să-i înveselească pe cei din jurul său.

Fiul de ţăran din Adâncata - Prahova şi-a început pribegia ca tânăr sublocotenent mecanic de aviaţie, la Stalingrad. Soarta l'a adus după aceea la München.

Acum 35 de ani, Auricâ Popescu a deschis un restaurant cu specific românesc în inima Münchenului. Tot în acel loc se află şi astăzi ! Dar specificul românesc nu se rezumă la "decorarea restaurantului" sau la deliciosele mâncăruri româneşti, acolo poţi găsi şi sufletul românesc.

An de an, la onomastica sa, Auricâ Popescu invită toţi prietenii săi la o masă îmbelşugată la Klein Bukarest. Abia atunci poţi crede că restaurantul este prea "klein", deşi în realitate prietenii sunt prea mulţi ! Şi Auricâ Popescu este iubit şi înjurat ca o mare personalitate !

Anul acesta la împlinirea a 35 de ani a restaurantului, Auricâ Popescu a trebuit să serbeze evenimentul în două serii. Cei peste 200 de invitaţi ai săi nu aveau loc într'o singură serie !

Auricâ Popescu, suflet de poet, şi-a menţinut restaurantul prin furturi. L-au furat toţi cei pe care i-a ajutat dându-le o pâine în momente grele şi, la rândul său, Auricâ Popescu a furat sufletele românilor pribegi !

Să ne trăieşti Auricâ ! Redacţia "Stindardului Românilor" s'a ospătat şi ea din dărnicia ta !

Redacţia

Prinţul Nicolae, în vizită la "Klein Bucarest"

LE COLONEL JEAN KOSTIKOV, OFFICIER ACTIF DANS L'ARMÉE FRANÇAISE EN 1917

Jean Kostikov était un jeune sous-lieutenant de l'armée tsariste russe faisant partie du Corps Expéditionnaire Russe qui lutta, en France, contre l'Allemagne.

Après la révolution d'Octobre, les troupes tsaristes furent dispensées de continuer à se battre sur le front et pouvaient, si elles le désiraient retourner dans leur pays. Mais, par ailleurs, ceux qui voulaient rester en France, n'avaient qu'a se battre pour la France jusqu'à la victoire finale. Ces derniers, ont été naturalisés français pour leur apport à la victoire et à l'indépendence de la France. Jean Kostikov est l'un d'entre eux.

La première guerre mondiale terminée, il fait partie de la "Légion étrangère", puis il passe aux troupes coloniales françaises où il fait son devoir comme tout français dévoué à son pays, et ce, jusqu'à la victoire finale de la deuxième guerre mondiale.

Il reçut de nombreuses décorations pour son courage et son dévouement et devient Colonel d'Etat-Major. Etant donné ses remarquables mérites et sa fidélité à la France, Jean Kostikov reçoit le poste de Chef de la Mission Militaire Française à Hannovre (zone anglaise d'occupation en Allemagne après 1945). Il parlait à la perfection le français, l'anglais, le russe et l'allemand.

Vers la fin de l'année 1945, devant prendre part à une conférence des Chefs des Missions Militaires Franco-Anglo-Américaines, quelque part dans la région de Cassel (zone américane), il reçut un coup de téléphone une heure avant de quitter sa résidence et on lui demanda de bien vouloir accepter l'invitation du chef de la mission militaire américaine pour faire le voyage en sa compagnie. Trente minutes plus tard, une voiture militaire américaine s'arrête devant la mission française et il en descend un officier américain qui se présente au Colonel Kostikov, l'invitant à monter avec lui et s'excusant d'avoir a faire un petit détour pour prendre le chef de la mission américaine. Quant à l'Adjudant du Colonel Kostikov il part en même temps avec la voiture de la mission française, mais par la route directe. Deux autres officiers américains se trouvaient dans la voiture fermée et le Colonel prit place entre eux sur la banquette arrière. La voiture quitta Hannovre, mais, au lieu d'aller vers sud, elle se dirigea vers l'est. Pris par la conversation, Kostikov ne se rend pas compte de ce qui se passe jusqu'au moment où l'on s'approche de la ligne de démarcation des zones, mais c'est trop tard. C'est à peine à ce moment que Kostikov réalise qu'il se trouve entre le mains de faux américains ; et il resta atteré quand les "amis américains" se mirent à lui parler russe et, aussitot franchie la zone soviétique, le déclarèrent "traître". C'est alors qu'il comprit où il se trouvait.

Un tribunal militaire sovietique le condamna à 10 ans de prison et il fut interné dans le camp deSacksenhausen, près de Berlin, sous l'inculpation d'avoir trahi non sa patrie française, mais la patrie soviétique...!

On ne parle du camp de Secksenhausen que jusqu'en 1945 du temps du 3-ème Reich ; mais n'est-il pas permis d'en parler depuis qu'il a été administré par les Soviétiques ?!

En Mars 1950, Kostikov, en compagnie de dix français, officiers et civils faisant partie de l'administration française de Berlin et de l'Allemagne, ainsi que plusieurs centaines de détenus, furent chargés sur un transport qui les conduisit dans la région polaire, à Vorkouta, après avoir passé dans les camps de transit de Brest, Moscou, Vologda.

Jusqu'en 1952-53 Jean Kosikov s'est trouvé dans le camp Nr.2, à la mine Nr.7 de Vorkouta où il travaillait comme "dnévalni" (responsable de la propreté de la baraque), vu qu'il était invalide d'une main par suite d'une blessure reçue quand il défendait la France. De Vorkouta, Kostikov fut expédié à Karaganda (Sibérie du sud) où, m'a-t-on dit, il est mort.

Nous ne savons pas ce que le gouvernement français a fait concernant la situation de ce brave officier de son armée. En tous cas, l'armée française, selon la ligne d'un formalisme légal et rigoureux, l'a déclaré déserteur. Cet acte nous semble être une faute extraordinaire, car les plus élémentaires recherches auraient eu comme conclusion que le Colonel Kostikov est resté français et que toutes ses actions, durant la captivité soviétique, furent toujours en accord avec le code d'honneur des officiers français.

Si le gouvernement français n'a pas su, pour des raisons de politique mesquine, honorer le dévouement de Kostikov, l'armée française ne devait pas s'en tenir à la rigueur d'un formalisme légal et déconsidérer la dignité et le sentiment de cette dignité qui a soutenu, au long des ans, Jean Kostikov.

Son éducation, son amour pour la France, pour tout ce qui est français, en dépit de toutes les promesses soviétiques n'ont jamais réussi à lui faire renier la France, le pays et le peuple qu'il a aimé corps et âme.

Mais, nous souhaitions vivre le jour où la France se souviendra que dans les camps de concetration soviétique il y a eu des morts qui étaient dévoués à la France et au peuple français, ils étaient pourtant innocents mais ils ont été enlevés et détruits par le système soviétique. Partout où a passé Kostikov, de Sacksenhausen à Vorkouta vous pourrez trouver gravé sur bien des murs de ces prisons trois mots : "Vive la France" !

C'était là le signe distinctif et permanent de son nationalisme français qui l'a soutenu à travers les immensités du désert spirituel de la Russie communiste.

Jean Urwich

TRAGEDIA STATISTICILOR

Ziarul "Le Figaro" afirmă că 150 milioane de oameni au fost victimile comunismului în ultimii 60 de ani.

1. URSS (1917-1959)	-66.700.000
2. URSS (1959-1978)	- 3.000.000
3. China	-63.784.000
4. Katyn	- 10.000
5. Germania	- 2.923.000
6. Cambodgia	- 2.500.000
7. Represiune la Berlin-Est, Praga, Budapesta, Lituania, Letonia, Estonia (1945-1975)	- 500.000
8. Grecia, Malaezia, Birmania, Filipine, Corea, Vietnam, Cuba, Afica neagră, America latină	- 3.500.000
Total	142.917.700

Ziarul nu menţionează masacrele din România, Polonia, Bulgaria şi Cehoslovacia !

Populaţie aflată în închisori şi lagăre în 1937	- 5.000.000
Arestări şi deportări din Ianuarie 1937 până în Decembrie 1938	- 7.000.000
Execuţii 1937-1938	-1.000.000
Decese în închisori	-2.000.000
Deţinuţi în închisori şi lagăre la sfârşitul anului 1938	- 9.000.000

Deasemeni nu sunt menţionaţi deţinuţii din Lagărul "socialist".

DESPRE ACEASTA CIFRA DE 150 MILIOANE DE MORŢI, NU SE VORBEŞTE IN OCCIDENT !

UNIUNEA SOVIETICA VREA DEZARMAREA ! UNIUNEA SOVIETICA VREA PACEA ! UNIUNEA SOVIETICA SE DEMOCRATIZEAZA !

OCCIDENTUL INCHIDE OCHII ŞI FRATERNIZEAZA CU CEI MAI MARI CRIMINALI AI TUTUROR TIMPURILOR !

RUŞINE, RUŞINE, RUŞINE !

"AM TRECUT PRIN IAD" VOLUMUL II

de Ion Pantazi

CUVÂNT ÎNAINTE

Am considerat că expunerea cumplitei nenorociri prin care trece România de o jumătate de veac încoace, începută în volumul I al cărţii mele (1940-1964), nu ar fi complectă dacă n'aşi adăuga anilor de front şi celor din închisoare pe de o parte trăirea sub regimul comunist în Ţară şi, pe de altă parte, diferitele aspecte ale exilului românesc de dincolo de hotare.

Am enunţat deci conţinutul celui de-al II-lea volum care cuprinde perioada 1964-1988.

Se reliefează astfel, din Ţară, atmosfera acelor ani, posibilităţile de existenţă, problemele psihologice şi sociale pe care am fost nevoit să le înfrunt, felul de a gândi şi acţiona al unei nomenclaturi, în flagrant contrast cu cel al năpăstuiţilor de soartă. În exil, apar cu totul alte situaţii, dar nu mai puţine probleme de rezolvat.

Principalele mele preocupări, odată ieşit din Ţară, au fost şi sunt : ziaristica şi unirea exilului românesc unde, ca peste tot în lume, există oameni buni şi oameni răi. Şi unii şi alţii nu trebuiesc uitaţi şi mai cu seamă activitatea depusă de Securitate pentru dezbinarea exilului românesc. Am notat deci greutăţile întâmpinate, unele inerente, altele datorate multor rău *intenţionaţi*.

Cartea de faţă urmăreşte ca prin dialoguri veridice să scoată în evidenţă stări de spirit, precum şi felul meu de a gândi şi al altora în diverse împrejurări cu care am fost confruntaţi sau pe care le-am creiat, situaţii cu sau fără ieşire din Ţară sau din exil.

Nădăjduiesc că am izbutit, într'o oarecare măsură, să redau "libertatea comunistă" dintre anii 1964-1978 cât şi haosul exilului românesc dintre anii 1978-1988.

Găsesc că atât acţiunile diferitor oameni care au influenţat soarta Neamului cât şi caracterizările lor sunt necesare pentru posteritate, cei de Mâine trebuind să ştie tot ceeace s'a întâmplat Ieri.

Am analizat evident şi situaţia internaţională, principala cauză obiectivă care determină în mare măsură dezorientarea din exilul românesc precum şi cea de orientare politică. Ceeace nu înseamnă însă că putem arunca lipsa noastră de responsabilitate numai pe seama Securităţii sau instabilităţii Occidentului.

Vintilă Brătianu a spus : "Prin noi înşine".

Aceasta trebuie să fie deviza de viitor a exilului românesc.

Cele două volume ale cărţii mele "Am trecut prin Iad" nu sunt decât două pietricele de mozaic ce vor - în măsura în care alcătuiesc o mărturie personală depusă la dosarul viitorului proces al celei mai negre epoci din Istoria noastră - să complecteze imensa frescă a tragediei poporului român supus teroarei comuniste.

Dumnezeu să ne ajute ca această tragedie să fie vremelnică şi să rămâie doar o dureroasă amintire pentru noi şi un capitol însângerat pentru generaţiile viitoare.

Volumul II va cuprinde peste 600 de pagini, plus fotografii şi documente, circa 100 de pagini, în total circa 700 de pagini.

Ea se poate comanda la **adresa** : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70.

Cerem scuze cititorilor, dar deoarece un număr de 68 de români au comandat primul volum şi nu au binevoit să-l şi achite, volumul II nu va fi expediat până nu va fi achitat în prealabil.

Costul volumulu II este de 70 DM.

El poate fi achitat prin CEC în scrisoare recomandată sau prin Bancă.

Bayerische Vereinsbank-Bankleitzahl 700 202 70 - Conto 33810717 pe numele Ion Pantazi, cu specificaţia : Volumul II al cărţii "Am trecut prin Iad".

Cei ce voiesc a achiziţiona ambele volume, vor specifica acest lucru şi vor beneficia de o reducere de 20 DM., costul lor fiind de 120 DM.

Datorită tipografiei, apariţia cărţii a întârziat, dar ea va apare cu siguranţă în cursul lunii Ianuarie 1989.

Autorul

ANUNŢ

Din cauza greutăţilor de comunicare prin poştă, datorită grevei din Franţa, înscrierile în listele electorale pentru desemnarea unei organizaţii care să reprezinte interesele refugiaţilor români pe lângă Comisia Internaţională Guvernamentală pentru Migraţii, au fost prelungite până la 31 Ianuarie 1989.

Repetăm că orice asociaţie românească din diasporă având ca scop o activitate umanitară, caritabilă ori privind apărarea Drepturilor Omului legalmente înregistrată până la data de 1 Octombrie 1988 în ţara unde îşi are sediul, poate cere înscrierea sa, printr'o simplă cerere însoţită de o fotografie de pe statut, trimise pe adresa Dr. C.Meţianu, La Maison Roumaine, 25, rue Mourand, Paris 20

Dr. C.Meţianu

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES
TRAIAN GOLEA
1029 EUCLID AVENUE
MIAMI BEACH, FL. 33139, USA

Această carte, după cum îi spune şi titlul ei, este destinată oamenilor politici şi jurnaliştilor străini în dorinţa de a-i câştiga de partea noastră în strădania de a ne scăpa de Ceauşescu.

Compatrioţii pot să trimită d-lui Golea numele şi adresele personalităţilor considerate că ar trebui să primească cartea. Ea li se oferă gratuit. Pentru compatrioţii care vor s'o aibă, ea costă 8 dolari.

Dacă cineva doreşte să prezinte cartea în contacte directe cu astfel de personalităţi, ei pot cere d-lui Golea numărul de exemplare dorit.

Cu stimă şi mulţumiri anticipate

Traian Golea

ATENŢIUNE !

EDITURA "STINDARDUL ROMANILOR" VA ADUCE LA CUNOŞTINŢĂ : 68 DE ROMÂNI AU COMANDAT CARTEA "AM TRECUT PRIN IAD" VOL.I, FARA SĂ O PLATEASCA. RUGAM PE ACEŞTI CITITORI SĂ-ŞI ACHITE DATORIA.

TOTODATĂ ANUNŢAM PE CITITORII NOŞTRI CĂ DIN PRIMUL VOLUM AL CARŢII "AM TRECUT PRIN IAD" AU MAI RĂMAS 35 DE BUCAŢI.

VOLUMUL DOI AL CARŢII "AM TRECUT PRIN IAD", A INTÂRZIAT DIN CAUZA TIPOGRAFIEI. EL VA APARE ÎN CURSUL LUNII IANUARIE 1989. EL VA CONŢINE PESTE 600 DE PAGINI PLUS 100 DE PAGINI DE FOTOGRAFII ŞI DOCUMENTE. COSTUL VOLUMULUI II ESTE DE 70 DM. COSTUL AMBELOR VOLUME ESTE DE 120 DM. NU SE VA EXPEDIA NICI O CARTE DACA NU VA FI ACHITATA CU ANTICIPAŢIE.

DEASEMENI ANUNŢAM PE CITITORII "STINDARDUL ROMANILOR" CĂ UN NUMAR DE 110 ABONAŢI, NU ŞI-AU REÎNOIT ABONAMENTELE PE ANII 1989, 1988 ŞI CHIAR 1987 ! INCEPAND DIN IANUARIE 1989, EI NU VOR MAI PRIMI ZIARUL.

RUGAM : ABONAŢI-VA PENTRU ANUL 1989.

ZIARUL "STINDARDUL ROMANILOR" ESTE OFICIOSUL CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC, AL NAŢIUNILOR CAPTIVE ŞI AL CONSILIULUI NAŢIONAL ROMÂN. ESTE DE DORIT CA TOŢI MEMBRII ACESTOR ORGANIZAŢII SA SE ABONEZE.

ZIARUL IŞI VA PASTRA INDEPENDENŢA, EXPRIMANDU-ŞI OPINIA, CARE NU ARE NICI O LEGĂTURĂ CU LINIA DE CONDUITA A ORGANIZAŢIILOR MAI SUS MENŢIONATE, CARE IŞI VOR AVEA PAGINILE LOR REZERVATE.

REDACŢIA